

TORSDAG DEN 19. FEBRUAR 2009

FORSÆDE: Luisa MORGANTINI

Næstformand

1. Åbning af mødet

(Mødet åbnet kl. 9)

2. CIA's påståede brug af europæiske lande ved transport og ulovlig tilbageholdelse af fanger (indgivne beslutningsforslag): se protokollen

3. Nedsatte satser for merværdiafgiften (forhandling)

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er betænkning (A6-0047/2009) af Ieke van den Burg for Økonomi- og Valutaudvalget om forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 2006/112/EF hvad angår de nedsatte satser for merværdiafgiften (KOM(2008)0428 – C6-0299/2008 – 2008/0143(CNS)).

Ieke van den Burg, ordfører. – (NL) Denne betænkning om nedsatte satser for merværdiafgiften har været noget af en rejse. Faktisk er der ikke nogen betænkning tilbage, fordi de to andre store grupper, Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater og Gruppen Alliancen af Liberale og Demokrater for Europa, ikke mødte frem ved afstemningen om min betænkning i Økonomi- og Valutaudvalget og uden varsel på forhånd stemte imod den, fordi de ikke var tilfredse med afvisningen eller vedtagelsen af det ene eller det andet ændringsforslag.

På den måde har de bragt støtten til dette vigtige forslag fra Kommissionen i alvorlig fare. Det beklager jeg dybt, for det har givet det helt forkerte indtryk af Parlamentets holdning. Heldigvis har de skiftet kurs og har nu angivet, at Kommissionens forslag kan regne med deres fulde støtte. Vi blev så enige om, at vi ikke længere ville mundhugges om disse ændringsforslag på plenarmødet, men i stedet ville acceptere kommissær Kovács' forslag med et klart "ja".

Astrid Lulling har alligevel arbejdet videre i den vildfarelse, at hun skulle genfremlægge sine afviste ændringsforslag, selv om dette i realiteten ikke er i overensstemmelse med teksten i den lovgivningsmæssige beslutning eller den procedure, vi følger. Der er tilsyneladende her i Parlamentet en variation af det latinske ordsprog *Quod licet jovi, non licet bovi*, hvad der gælder for Astrid Lulling, gælder ikke for almindelige parlamentsmedlemmer. Uden overhovedet at pille ved hendes højthævede status opfordrer jeg dog alle til ikke at blive afledt af dette og udtrykkeligt stemme for den lovgivningsmæssige beslutning under afstemningen ved navneoplysning til sidst. Det er trods alt, hvad dette handler om. Sammen med kommissæren regner jeg med Deres støtte, og jeg antager, at Astrid Lulling vil indse, hun vil stå dårligere og skabe det forkerte indtryk, at hun er imod en lavere momssats, hvis hun ikke støtter denne beslutning, fordi tingene ikke er forløbet efter hendes hoved.

Parlamentet – og det er jeg meget stolt – har en lang tradition for at støtte forslag om anvendelse af nedsatte momssatser for arbejdskraftintensive tjenesteydelser. Parlamentet har desuden på initiativ af en af mine forgængere, van Velzen, på beskæftigelsestopmødet i Luxembourg i 1997 pålagt sig selv at lancere forslaget om at bruge denne lave momssats som beskæftigelsesfremmende incitament ved at gøre disse tjenesteydelser billigere, forøge omfanget og også lukke hullet mellem ulovlig og lovlig beskæftigelse. Dette beskæftigelsesmål er efter min mening atter meget vigtigt i dag. Jeg er overbevist om, at dette forsøg har vist dets værd ud over enhver tvivl.

Den forrige kommissær, Bolkestein, var mindre overbevist og var ligesom en række medlemsstater skeptisk. Han ønskede ikke at bruge beskæftigelse som mål for en skattepolitik. Han mente, at skattepolitik ikke var beregnet til dette formål. Heldigvis kan den nuværende kommissær se, at dette skal ses i en bredere kontekst, og det glæder mig, at han nu giver dette forsøg en strukturel dimension.

Jeg vil gerne komme med en kort bemærkning til den nuværende situation. Jeg kan ærligt talt ikke forestille mig, at Rådet i den nuværende situation ikke enstemmigt støtter dette forslag. Det er trods alt ivrigt efter at gøre noget ved den tragiske jobsituation og genrejsningen af den europæiske økonomi. Skatteforanstaltninger, herunder en sænkning af momsen, f.eks. i bygge- og anlægsindustrien, på materialer, der kan gøre boliger

og vores kulturarv mere energieffektiv, og på andre ting, kunne give et incitament for boligmarkedet, som lige nu er gået helt i stå.

Med risiko for at uddybe det åbenbare er det ikke det ændringsforslag, som er fremsat af PPE-DE-Gruppen i Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse, der lægger vægt på energieffektivitet. Det gjorde Kommissionens forslag allerede. Det blev slettet i ændringsforslag 6 og genindsat i ændringsforslag 7. Det kan kun skabe forvirring. Det er dog klart, at Parlamentet er en stor fortaler for energieffektivitet. Vi håber derfor, at Rådet vil støtte kommissær Kovács forslag, og at denne vigtige afstemning i dag ikke nedgøres til internt mundhuggeri.

László Kovács, medlem af Kommissionen. – (EN) Fru formand! Jeg vil takke Parlamentet for dets hurtige håndtering af dette forslag i lyset af Rådets anmodning fra december inden for rammerne af den europæiske økonomiske genopretningsplan om at afgøre spørgsmålet om nedsatte momssatser inden for visse sektorer inden marts 2009.

Det glæder mig, at Økonomi- og Valutaudvalget har vedtaget et beslutningsforslag, som godkender Kommissionens initiativ, og jeg håber, at plenarmødet vil have samme støttende holdning.

Jeg vil gerne takke Økonomi- og Valutaudvalget og ordføreren, Ieke van den Burg, for deres støtte. Hurtig vedtagelse af dette forslag er bestemt nødvendig for at skabe sikkerhed om anvendelsen af nedsatte satser for visse lokalt leverede arbejdskraftintensive tjenesteydelser, der ellers skulle udgå ved udgangen af 2010. Det er desuden vigtigt at sikre lige muligheder for alle medlemsstater inden for sektorer som boliger og restaurationsbranchen, fordi medlemsstaterne i øjeblikket ikke er på lige fod inden for disse sektorer.

Den aktuelle økonomiske og finansielle krise gør det endnu mere påtrængende, at dette forslag vedtages og gennemføres. Tiden er ikke til at ødelægge arbejdspladser, hvilket ville have været tilfældet, hvis de nedsatte satser, der i øjeblikket anvendes i 18 medlemsstater for arbejdskraftintensive tjenesteydelser, ikke blev gjort endelige. Det er desuden vigtigt hurtigt at gøre disse nedsatte satser tilgængelige for alle medlemsstater. Ved at skabe incitamenter til styrkelse af forbruget på områder, som f.eks. boligområdet, kan de nedsatte satser have positiv indvirkning på beskæftigelsen, navnlig blandt ufaglærte, der netop er mest udsatte for at blive afskediget først i den nuværende krise. I den sammenhæng har jeg allerede anbefalet Rådet, at den foreslåede ikrafttrædelsesdato for direktivet tilpasses, så det kan anvendes så hurtigt som muligt, efter at Rådet har truffet en positiv afgørelse.

I Rådet koncentrerer det tjekkiske formandskab i øjeblikket alle ressourcer om at skabe et kompromis, der fokuserer på et begrænset antal sektorer – arbejdskraftintensive tjenesteydelser, lokalt leverede tjenesteydelser – som nedsatte satser skal være tilgængelige for, i overensstemmelse med Rådets anmodning.

Jeg har dog nogle bemærkninger til de ændringsforslag, der er fremsat i forbindelse med dette specifikke og begrænsede forslag.

Hvad angår ændringsforslag 3 om udelukkelse af alkoholholdige drikkevarer fra restaurationsydelserne, respekterede Kommissionen sammenhængen i Fællesskabets politikker, navnlig behovet for sammenhæng mellem moms og afgifter, men også under hensyntagen til EU's overordnede sundhedspolitik. Modsat visse betæneligheder vil differentiering mellem mad og ikkealkoholholdige drikkevarer på den ene side og alkoholholdige drikkevarer på den anden ikke pålægge virksomhederne en alvorlig administrativ byrde. I øjeblikket undtager syv ud af de 11 medlemsstater, der anvender nedsatte satser på restaurationsydelser, faktisk alkoholholdige drikkevarer uden vanskeligheder.

Hvad angår ændringsforslag 2 om den foreslåede udvidelse af omfanget af nedsatte momssatser på landbrugsmaskiner, mener jeg, at det er unødvendigt. Moms, der pålægges udstyr, der anvendes i landbrugssektoren, er ikke en omkostning for landbrugerne, fordi de ligesom alle andre momspligtige kan fratrække denne moms.

Hvad angår ændringsforslag 1 og 4 om ændringsforslagene vedrørende tilføjesen af børnetøj og -sko, vil jeg gerne minde om, at det forslag, der behandles, er et begrænset forslag, der udelukkende omhandler lokalt leverede, arbejdskraftintensive tjenesteydelser. Yderligere udvidelser af omfanget af forslaget bør derfor ikke overvejes inden for disse rammer. I betragtning af nogle medlemsstaters holdning og konkrete stilling vil denne udvidelse helt sikkert bringe den enstemmige støtte i Rådet, som vi har så meget brug for, i fare.

Hvad angår ændringsforslag 5, er ændringsforslaget vedrørende tilføjesen af monumenter og gravsten ikke nødvendig, da en nedsat sats for disse produkter allerede er tilladt i henhold til de nuværende bestemmelser, hvis de leveres af bedemandsvirksomheder. Renovering, reparation og vedligeholdelse af kulturarv og

historiske monumenter er endvidere også omfattet af det nuværende forslag fra Kommissionen, som er under overvejelse.

Hvad angår ændringsforslag 7, kan jeg forsikre Dem, at Kommissionen er særdeles opsat på specifikt at imødekomme spørgsmålet om brug af nedsatte satser for at fremme energieffektivitet. Det vil ske inden for rammerne af den miljøafgiftspakke, der er under udarbejdelse, og som vil blive forelagt Rådet og Parlamentet i april.

Til sidst vil jeg sige, at forslaget vil støtte boligområdet, støtte små og mellemstore virksomheder og redde arbejdspladser, hvilket er i fuld overensstemmelse med den europæiske økonomiske genopretningsplan. Den er ikke en forpligtelse, men en mulighed: Medlemsstaterne kan beslutte, om de vil anvende den eller ej, så den udvider endda deres suverænitet på skatteområdet.

Olle Schmidt, *ordfører for udtalelsen fra Udvalget om Det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse*. – (SV) Denne betænkning viser, at skatter og afgifter er et følsomt område, og det respekterer jeg. Samtidig mener jeg dog, at vi kunne have håndteret sagen bedre i Økonomi- og Valutaudvalget, der var ansvarligt for betænkningen. Vi fremsætter nu teksten til beslutningen, hvilket er godt.

Det er selvfølgelig ekstremt vigtigt, at det indre marked ikke ødelægges af urimelig og uretfærdig konkurrence. Der er grund til at gentage dette på et tidspunkt, hvor statsstøtte tilsyneladende flyder til overflod.

EU har dog brug for et mere fornuftigt syn på, hvordan nedsatte momssatser kan bruges til at fremme beskæftigelse og vækst, navnlig på det lokale marked og for arbejdskraftintensive tjenesteydelser. Det er, hvad Kommissionens forslag handler om. Det handler med andre ord om flere arbejdspladser, men også om at få styr på den sorte økonomi. Vi har derfor brug for nedsat moms på restaurationsydelser, pasning af unge mennesker, syge, handicappede og ældre, frisørtjenesteydelser og nye produkter, som f.eks. lydbøger, der er meget vigtige i mit eget land, børnesæder til biler og bleer samt tjenesteydelser i hjemmene, f.eks. renovation, reparationer og rengøring.

I Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse støttede vi fuldt ud Kommissionens linje og tilføjede ændringsforslag 6 og 7 i Malcolm Harbours navn. Som en sidebemærkning vil jeg gerne sige, at det ikke er nemt at forstå, hvordan disse tekster og afstemningsproceduren håndteres i Parlamentet. I det første af ændringsforslagene understreger vi vigtigheden af at mindske den "sorte" eller "grå" økonomi. I vores andet ændringsforslag søger vi at gøre det muligt at sænke momssatsen på energibesparende renoverings- og reparationsarbejde. I disse tider med økonomiske vanskeligheder skal der anvendes forskellige midler for at sætte skub i økonomien, og en lavere momssats er en vigtig metode til at opnå dette.

Til sidst har vi endnu engang Astrid Lullings fremme af alkohol. Som sædvanlig vil jeg høfligt, men bestemt, afvise hendes opfordring.

Astrid Lulling, *for PPE-DE-Gruppen*. – (FR) Fru formand! Dagens drøftelse – og de tidligere talere har bekræftet dette – finder sted under meget usædvanlige omstændigheder, da vi ikke har en betænkning til plenarmødet, som det normalt er tilfældet. Jeg vil gøre det helt klart: Det var et højst uensartet flertal, der stemte imod betænkningen i Økonomi- og Valutaudvalget.

Min gruppe stemte imod betænkningen, selv om vi fuldt ud støtter princippet om at forlænge anvendelse af en nedsat momssats endda i en længere periode, end Kommissionen foreslår. Det skyldes, at alle vores ændringsforslag er blevet afvist af socialdemokraterne og de liberale.

Vi har ydet en stor indsats for at nå et kompromis. Vi accepterede alle den socialdemokratiske ordførers forslag. Hun mente ikke, det var værd at gøre den mindste indsats for at acceptere ét eneste af vores forslag. Det beklagelige, men samtidig uundgåelige, resultat af afstemningen bør derfor ikke kunne overraske leke van den Burg.

Jeg vil give Dem et venligt råd om at skifte holdning i fremtiden, for, som romerne sagde, *errare humanum est, perseverare diabolicum* ["det er menneskeligt at fejle, men djævelsk at fremture"].

Men nu til sagen. Min gruppe besluttede at genfremsætte nogle ændringsforslag for plenarmødet, som kom fra medlemmerne af udvalget, der har stort kendskab til emnet. Disse ændringsforslag er vigtige, og det er sagt meget tydeligt, leke van den Burg, at ingen kan forhindre et medlem i at fremsætte ændringsforslag til et dokument eller til en beslutning.

Det vigtigste af vores ændringsforslag vedrører anvendelsen af nedsatte momssatser på alkoholholdige drikkevarer i restaurationer. Olle Schmidt! Det er ikke en metode til fremme af alkoholisme. Det er latterligt. Hvis Kommissionens forslag blev vedtaget, skulle restaurationsejerne anvende to forskellige momssatser. Det er kompliceret, og det kan ikke begrundes. Længe leve bureaukratiet. Hvis De ikke stemmer for ændringsforslaget, ved jeg, tro mig, hvordan jeg skal informere hele restaurationsbranchen – og den er stor – om, at Deres holdning har forhindret, at én nedsat momssats kan anvendes på alle dens tjenesteydelser.

Jeg foreslog, at mad og alle drikkevarer skulle pålægges den samme nedsatte sats, hvis den anvendes. For mig er det blot sund fornuft, og jeg mener, at vi alle kan støtte dette forslag. Hvorfor komplicere tingene? Hvorfor søge efter folkesundhedsproblemer, når der ikke er nogen grund til, at de er der?

Min gruppe støtter forlængelsen af de nedsatte momssatser, og vi opfordrer indtrængende vores regeringer til at arbejde videre med dette problem. Vores medborgere havde allerede høje forventninger til dette i denne tid med økonomisk krise og det daglige katalog af dårlige nyheder. Denne foranstaltning til støtte for fødevarerindustrien bliver mere og mere nødvendig. Vi ønsker, at Europa skal være kendetegnet ved fleksibilitet. Det ville i sandhed være et positivt tegn.

Pervenche Berès, for PSE-Gruppen. – (FR) Fru formand, hr. kommissær! Som De ved, anerkender Parlamentet, at Deres job er vanskeligt. Det er ikke nemt her. Men når De er i Rådet, er det værre, fordi De der skal arbejde med enstemmighed. Jeg håber derfor, at alle her vil opføre sig ansvarligt og stemme på en sammenhængende måde. Hvis vi mener, at Kommissionens forslag er godt, så skal vi støtte det.

Ordkløveri i Økonomi- og Valutaudvalget har betydet, at visse ændringsforslag er anført særskilt. Socialdemokraterne, som endnu engang opfører sig ansvarligt, besluttede ikke at fremsætte noget ændringsforslag på plenarmødet, fordi vi i Parlamentet kun kan give vores overvældende støtte til Kommissionens forslag så vidt som muligt, hvis vi mener, at det er godt, som det er tilfældet her, fordi vi ønsker at komme videre.

Vi har haft mange forhandlinger om moms, om subsidiaritet og om behovet for harmonisering af skatter og afgifter. Moms er det klassiske eksempel på, at vi deler det samme grundlag. Lad os udnytte det. Midlertidig fornyelse af dette forsøg med en nedsat momssats, når den sigter mod og bidrager til en styrkelse af de arbejdskraftintensive tjenesteydelser, hvilket ikke nødvendigvis er tilfældet for alkoholholdige drikkevarer i restaurationer, har vist os, at systemet virker, så lad os bygge videre på det. Lad os sætte en stopper for den retlige usikkerhed og harmonisere grundlaget for medlemsstaternes intervention. Så vil vi få overensstemmende mål, skatteharmonisering, hvor det er muligt, og stimulation for arbejdskraftintensive tjenesteydelser. Hvem kan sige nej til det i dag? Hvem kan sige nej til at bruge skattenedsættelser som et incitament til konsekvent at forbedre energieffektiviteten i vores boligmasse?

På baggrund af forløbet i Økonomi- og Valutaudvalget og på baggrund af de forhandlinger, der finder sted i Rådet, mener jeg, at vi i dag skal støtte Kommissionens forslag meget stærkt, og jeg håber på det størst mulige flertal. Hvis vi i denne fase i forhandlingen forsøger at forbedre noget, kan det give bagslag, og jeg tror ikke, at vores medborgere vil kunne forstå, at vi holder fast ved den retlige usikkerhed.

Vi skal konsolidere dette system, som har vist sig at virke. Det er, hvad vores ordfører, Icke van den Burg, foreslår, og forhåbentlig, hvad Parlamentet senere vedtager med overvældende flertal. På den måde kan kommissæren viderebringe dette stærke budskab til Rådet og opnå en endelig afgørelse, som vil gøre det muligt at konsolidere systemet.

Alain Lipietz, for Verts/ALE-Gruppen. – (FR) Fru formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Da dette er en af vores sidste chancer for at gøre det, vil jeg først og fremmest takke kommissær Kovács for den (ofte resultatløse) indsats, han har ydet over en årrække her i en situation, hvor skatter og afgifter er underlagt reglen om enstemmighed, og som de forskellige medlemsstater derfor kan nedlægge veto mod. Hans opgave har været meget vanskelig, og han føler måske ikke, at han har opnået meget. Jeg håber af hele mit hjerte, at hans endelige værk, dette direktiv, vil blive vedtaget med solid støtte fra Parlamentet.

Beviset for hans arbejdes fortrinlighed er, at vi i Økonomi- og Valutaudvalget ikke kunne finde noget at forbedre, da vi ønskede det. Nogle trak i én retning, andre i en anden. Hver side var overbevist om, at den kunne gøre det bedre. Det lykkedes os at fremsætte nogle af de bedste ændringsforslag, eller det troede vi, indtil vi indså, at det ikke ville fungere, da vi skulle stemme om hele teksten.

Til sidst nåede gruppens koordinators til enighed om, at kommissær Kovács sandsynligvis havde ramt den rigtige balance. Gruppen De Grønne/Den Europæiske Fri Alliance vil derfor i lighed med de to andre grupper, der lige har talt, ikke fremsætte ændringsforslag. De har ramt den rigtige balance, og den er intelligent.

Nogle lande sænker på baggrund af krisen i dag alle momssatserne. Jeg er overbevist om, at dette er en fejl. Medlemsstaterne har brug for finansielle ressourcer, og tiden er ikke til at skabe større underskud på den måde, selv om man stimulerer økonomien ved at styrke forbruget. En anden grund er, at forsøg på at sænke priserne ved at pille ved momsen fører til meget høje realrenter på et tidspunkt, hvor Centralbanken forsøger at sænke dem.

De foreslog en anden strategi, og De har ret: Moms skal bruges til at gennemføre målrettede prissænkninger eller målrettede ændringer i de relative priser. Det er de rigtige valg i henhold til to kriterier.

For det første subsidieret. Med andre ord målretter De mod immobile produkter: lokale tjenesteydelser og byggeri. Det andet kriterium for målretning er arbejdskraftintensive tjenesteydelser. Som miljøforkæmper ville vi have foretrukket, hvis De specifikt havde målrettet mod den grønne revolution: de sektorer, der er nødvendige, hvis vi skal komme igennem den nuværende krise, som er resultatet af den industrielle, liberale og produktivitetsfokuserede model, der har domineret verden i mere end 30 år.

Vi ville have foretrukket, hvis De havde udvidet de nedsatte momssatser til alle produkter, der er omfattet af Kyotoprotokollen. Hvis vi kombinerer lokalt leverede tjenesteydelser med arbejdskraftintensive tjenesteydelser, vil enhver form for byggeri, isolering og udvikling af energieffektive bygninger i praksis være omfattet af direktivet, og det er godt nok for os.

Jeg vil sige lige ud, at vi naturligvis ikke stemmer for Astrid Lullings argument. Det er selvfølgelig djævelsk at fremføre fejlagtigt, men det gælder efter min mening i lige så høj grad for Astrid Lulling selv. Vi kunne også tale om Mandeville og "private laster, offentlige dyder". Vi skal ikke fremme private laster gennem offentlige laster, og vi vil forsvare de lande, der forsøger at begrænse forbruget af alkohol.

Helmuth Markov, for GUE/NGL-Gruppen. – (DE) Fru formand, kommissær Kovács, mine damer og herrer og navnlig Ieke van den Burg! Det er beklageligt, at vi i Parlamentet kun kan blive enige om Kommissionens forslag og ikke den betænkning, som Ieke van den Burg har udarbejdet. Vi ville gerne have støttet betænkningen i dens oprindelige version, og vi lykønsker ordføreren. Den er dog blevet afvist af flertallet i Økonomi- og Valutaudvalget. Den afgørende faktor var afvisningen fra Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater og Gruppen Alliancen af Liberale og Demokrater for Europa. Efter afvisningen ved den individuelle afstemning var gruppen ikke parat til at vedtage nogen betænkning overhovedet, og det beklager vi dybt.

Når det er kommet hertil, er der store fordele ved Kommissionens direktivforslag. Vi glæder os navnlig over, at Kommissionen kommer med en positiv vurdering af resultaterne af den Københavnsundersøgelse, som Kommissionen selv har iværksat. I undersøgelsen foreslås det, at de nedsatte momssatser på tjenesteydelser og andre aktiviteter bevares og endda forlænges. Det vil sikre arbejdspladser, især i små virksomheder og mikrovirksomheder, og vil bringe hele sektorer ud af undergrundsøkonomien og omdanne dem til en reguleret økonomisk aktivitet. I den nuværende krise er denne stabilisering særdeles vigtig. Den vil sikre og forhåbentlig skabe arbejdspladser.

Vi til venstre glæder os naturligvis principielt over sænkelsen af momssatserne. Det er velkendt, at moms som en indirekte afgift rammer dem, der er mest afhængige af deres lønninger, og lavindkomstgrupperne særligt hårdt. Grupperne med høje og meget høje indkomster skal bære en tungere skattebyrde. I de senere år er skattebyrden for højindkomstgrupperne blevet lettet på uansvarlig vis i alle europæiske lande.

Kommissionens forslag sigter mod at være en bestemmelse af ubegrænset varighed. Det er også glædeligt. Dermed undgår vi den langt fra ideelle situation, hvor vi skal forlænge de nedsatte momssatser med få års mellemrum. Det vil skabe retlig sikkerhed for leverandørerne af tjenesteydelser. Som tysk medlem glæder det mig navnlig, at den tyske forbundsregering endelig er holdt op med at blokere for en permanent bestemmelse. Dette er til en forandring noget positivt fra den store koalition i Tyskland.

Af de fremsatte ændringsforslag støtter vi de ændringsforslag, der går ind for at udvide de nedsatte momssatser. Hvad angår levering af alkoholholdige drikkevarer, skal de eksisterende bestemmelser dog forblive gældende. Som vi ved, vil højere momssatser på dette område primært beskytte folkesundheden. Medlemsstaterne bør derfor også have frie hænder i denne forbindelse.

John Whittaker, for IND/DEM-Gruppen. – (EN) Fru formand! Jeg har svært ved at tro, at vi sidder her i dag og drøfter mindre ændringer i momsreglerne, når EU-landene står over for den værste finansielle og økonomiske krise siden den store depression. Vi lader fortsat, som om de undersøgte økonomier ikke er så gennemsyrede af tab og lavkonjunktur som andre steder, og alligevel falder produktionen selv i Tyskland med hele 8 % om året, og de offentlige finanser er over alt strakt til det yderste, fordi skatteprovenuet falder, mens udgifterne til velfærd stiger, og fordi regeringerne overtager privat gæld og forfængeligt forsøger at stimulere væksten.

Det værste tilfælde er sandsynligvis Grækenland, hvis nedjusterede offentlige gæld stadig udgør 94 % af BNP, og hvis renterisikomargen i dag kryber tilbage til 3 %. Grækenland vil få brug for en redning – men af hvem? Ikke af tyskerne, siger de. Selv de mest glødende tilhængere af det store EU-projekt må nu acceptere, at Grækenland tvinges ud af eurozonen, hvis der ikke gives sikkerhed for den græske gæld. En af de største betænkeligheder er uden tvivl flere eurozonelandes enorme eksponering for misligholdte lån i det østlige Europa.

Jeg har næsten ondt af Kommissionen. I årevis har den forsøgt at gøre det, den fik besked på, nemlig at opretholde reglerne for statsstøtte, konkurrence og indkøb: regler, som er vigtige komponenter i projektet, men som nu ignoreres hele vejen rundt. Det sørgeligste syn er kommissær Almunias erklæring i denne uge, om at han vil iværksætte proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud mod Spanien, Frankrig og Irland, fordi de har brudt budgetreglerne i stabilitetspagten. Kommissær Almunia! Hør efter – stabilitetspagten er brudt. Den havde aldrig nogen tænder. Selv om fornuftige offentlige finanser er afgørende for euroens overlevelse, er der ikke andet, som disse lande kan gøre ved deres budgetter.

Der er ingen tvivl om, at indsatsen for EU vil fortsætte, men demokratisk valgte regeringer søger primært at tjene de befolkninger, der har valgt dem. Frankrig og Tyskland har gjort det klart, at deres skattemæssige incitamenter har til formål at hjælpe deres egne industrier og arbejdstagere. Koordination er tydeligvis kun til de gode tider.

Økonomier bevæger sig i oprørt vand i hele verden. Nogle af dem vil komme igennem. Hvis nogle af økonomierne i EU vender tilbage til velstand, vil det ikke være takket være EU eller EU's momsregler.

Jim Allister (NI). – (EN) Fru formand! Jeg deler ikke den opfattelse, at vores økonomiske frelse ligger i de minimale sænkelse af momssatsen, som er noget, vi har gennemført i Det Forenede Kongerige med rent ud sagt kun marginal positiv indvirkning. Jeg er dog enig i, at sænkelse af skattebyrden er et instrument til økonomisk stimulering. Dette forslag – beskedent, som det er – som vil muliggøre momsreduktion i nogle sektorer, er derfor velkommen, så vidt det rækker.

Jeg ville bestemt have foretrukket, at det var gået videre, så det var blevet mere end symbolsk. Hvis det blev udvidet til at omfatte boligrenovering og -reparation, ville det være mest optimalt, fordi stimulering af den hårdt pressede bygge- og anlægssektor er særdeles påtrængende, og for at opnå maksimal effekt skulle denne udvidelse ikke være begrænset til energieffektive foranstaltninger. Bygge- og anlægssektoren har brug for hjælp over hele linjen, ikke kun på udvalgte områder.

Ved at give medlemsstaterne mulighed for at gennemføre disse marginale nedsættelser af momssatsen vinder vi kun halvdelen af slaget, fordi de hårdpressede finansministre med formindskede indtægtskilder i mange tilfælde – herunder i mit eget land – vil være tøvende og skal overtales til at handle. Selv jeg er dog nødt til at indrømme, at de med hensyn til momsspørgsmål, som er omhandlet i denne betænkning, ikke som undskyldning kan bebrejde Bruxelles, hvis de undlader at gennemføre det, der tillades i henhold til disse forslag.

John Purvis (PPE-DE). – (EN) Fru formand! Jeg vil ligesom formanden for vores udvalg sympatisere med kommissær Kovács i den vanskelige situation, han befinder sig i, når han skal forsøge at føre skattesporøgsmål igennem Fællesskabets maskineri. Han skal bruge maksimalt politisk takt for at skabe enstemmighed.

Jeg understøtter fuldt ud subsidiaritetsprincippet og medlemsstaternes suveræne ret til at fastlægge deres egne skattesatser, men jeg vil dog foreslå de medlemsstater, der endnu ikke har udnyttet muligheden for nedsat afgift på arbejdskraftintensive, lokale industrier, til at overveje at gøre det.

I det land, jeg kender bedst, hvor vi har vadet ind i en momsreduktion på 2,5 % over hele linjen – med, som Jim Allister sagde, ingen eller kun ringe reaktion eller resultat økonomisk – ville det efter min mening have været meget mere effektivt, hvis vi havde koncentreret indsatsen om de særlige områder med

arbejdskraftintensive, lokale industrier og havde sænket satsen betydeligt fra 17,5 % til 5 % eller mindre. Det ville have været meget mere effektivt, når det drejer sig om at få folk i arbejde og gang i hjulene igen.

Områder, som f.eks. boligrenovering og -udvidelser, energibesparende forbedringer og evt. have- og haveanlægsarbejde samt, som Olle Schmidt sagde, pleje af ældre og børn, er de områder, der kan få folk i arbejde, og som sandsynligvis kan øge skatteprovenuet, fordi disse personer også vil komme til at betale skat af deres indtægter.

Det er en win-win-situation, hvis vi koncentrerer os om disse områder, og jeg opfordrer de medlemsstater, der endnu ikke har udnyttet dette, herunder især mit eget land, til at gøre det.

Joel Hasse Ferreira (PSE). - (PT) Fru formand! Interessen for at vedtage dette direktivforslag bunder primært i, hvordan det kan hjælpe med at styrke de lokale økonomier og støtte den sociale indsats. Anvendelsen af en nedsats momssats vil være meget vigtig for boligsektoren, inden for både anlæg og renovation, da den vil give de medlemsstater, der vedtager den, mulighed for at sænke omkostningerne for slutbrugerne.

Leveringen af lokale tjenester, navnlig fra små virksomheder, vil muligvis også få gavn af denne sænkelse i momssatsen, hvilket vil sikre og skabe flere og bedre arbejdspladser ved at stimulere forbruget af varer og tjenesteydelser og derved stimulere selve økonomien.

Restaurationsydelser, som er grundlæggende for de velfungerende lokale økonomier, og øget turisme kan på denne måde opnå store fordele på lokalt plan fra denne nedsættelse af momssatsen. Disse tjenesteydelser bør ikke cirkulere inden for EU's indre marked, hvilket kan hjælpe med at reducere visse medlemsstaters forbehold, som de allerede har givet udtryk for i Rådet. Det betyder, at jeg ikke kan acceptere, at denne nedsatte momssats anvendes på materialer, uanset begrundelsen.

Den fornuftige måde, hvorpå vi skal behandle dette forslag i Parlamentet, bør ikke give de regeringer, der har forbehold mod Kommissionens forslag, en undskyldning til i praksis at udnytte den vetoret, som den europæiske lovgivning giver dem i skatteforhold. Det betyder, at Parlamentet på fornuftig vis skal afvise ethvert ændringsforslag uden et reelt formål, som kun vil hindre vedtagelsen af teksten. Som det allerede er sagt her i Parlamentet, er det absolut bedste ikke kun det godes fjende, men den person, der vil have det hele, kan miste det hele.

Dette direktivforslag er vigtigt, ikke kun for at styrke de lokale økonomier, men også for at opfylde de forskellige medlemsstaters ambitioner, som de gentagne gange har givet udtryk for. Lad os derfor støtte Kommissionens forslag, som det er fremlagt. Det var faktisk med min accept resultatet af afstemningen i Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse.

Jeg glæder mig over ordførernes arbejde og opfordrer til, at dette forslag vedtages i den form, hvori det kom fra Kommissionen, og hvori det blev vedtaget i Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse.

Danutė Budreikaitė (ALDE). - (LT) Fru formand! Reguleringen af moms-nedsættelser har længe været et område, der kræver en systematisk tilgang. Hvis moms-nedsættelse tillades, skal alle lande have ret til at få gavn heraf, ikke kun de lande, der har vundet denne ret, men det er et problem til senere. Lige nu skal vi træffe presserende beslutninger for at overvinde den økonomiske krise. Kommissionens forslag omhandler arbejdskraftintensive tjenesteydelser og lokalt baserede tjenester til private forbrugere, herunder restaurationsydelser, der ikke vil hindre, at det indre marked kan fungere hensigtsmæssigt. Det er dog tvivlsomt, om de nævnte restaurationsydelser kun er af lokal betydning, eller om de vil fremme ulige konkurrencevilkår i grænseregioner og påvirke turismen. Mit land, Litauen, som kæmper med den økonomiske krise, har ophævet moms-nedsættelserne. Regeringen begrundede denne beslutning med, at statsrevisionen har vurderet, at producenterne vil få mest gavn af en moms-nedsættelse, men hvem vil få gavn af en momsstigning? Prisstigninger, som ikke står i forhold til en momsstigning, viser tydeligt, hvem det gavner. Den samme idé blev nævnt i Parlamentet under drøftelsen af en nedsættelse af punktafgiften på brændstof. Repræsentanter for Kommissionen hævdede, at dette ikke vil sænke oliepriserne. Det glæder mig, at Kommissionens forslag drøftes på baggrund af en anden vurdering af Københavnsundersøgelsen. Måske Kommissionen for os alle kunne forklare begrebet moms, dens indflydelse på virksomhederne og forbrugerne, hvilke foranstaltninger der findes, og også, om den overhovedet findes for at beskytte forbrugeren mod producenten, da sådanne tilfælde er kendetegnende for mange lande. Jeg er enig i, at moms-nedsættelse skal anvendes under økonomiske og sociale hensyn, så alle borgere kan købe de varer og tjenesteydelser, de har mest brug for, og med det formål at styrke og støtte lokalt baserede tjenesteydelser.

Dariusz Maciej Grabowski (UEN). – (PL) Fru formand! EU står over den alvorligste økonomiske udfordring i dets historie. Krisen kræver for det første en grundig analyse af fejlene i den økonomiske strategi, der har været anvendt indtil nu. Vi har for det andet brug for anbefalinger vedrørende effektive løsninger i fremtiden. I den henseende skal effektiviteten og virkningen af skatte- og afgiftssystemet analyseres. Der er dog ingen tvivl om, at skattesystemet og momssatsen skal udformes i overensstemmelse med principperne om frihed, uafhængighed og suverænitet for medlemsstaterne. Vores svar til et fælles skattesystem er et klart "Nej".

De nye medlemsstater, som ofte er mindre udviklede og har en specifik demografisk struktur med mange unge, kræver helt andre skattepolitikker end EU's gamle medlemsstater. Hvis det er muligt, skal momssatsen i de nytilltrådte lande være så lav som muligt. I mellemtiden skal vi, som jeg selv har sagt, arbejde for en nedsættelse af momssatsen i EU som helhed, hvad angår kulturelle varer, f.eks. cd'er. På den anden side skal vi også have en afgift på finansielle aktiviteter og spekulation. Det, der sker i dag, hvad angår kapital, der overføres fra de nytilltrådte lande, er umuligt at kontrollere og er i strid med EU's grundlæggende ideologi.

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Fru formand, mine damer og herrer! Jeg støtter ordføreren, Ieke van den Burg, og hele Parlamentet, hvis det vedtager dette forslag med henblik på at ændre bestemmelserne i momsdirektivet.

Endelig har vi et forslag, der sikrer lige muligheder for alle medlemsstater og forbedrer gennemførelsen af det indre marked med hensyn til nedsatte momssatser. Forslaget respekterer subsidiaritetsprincippet på klogeste vis. Det giver medlemsstaterne mulighed for at anvende nedsatte momssatser for arbejdskraftintensive og lokalt leverede tjenesteydelser samt på tjenester af social betydning, f.eks. boligbyggeri, personlig hjælp osv., og for små og mellemstore virksomheder generelt.

Jeg deler derfor ordførerens håb om, at dette instrument fastlægger et skattesystem, der vil fremme beskæftigelsen, øge produktiviteten og reducere undergrundsøkonomien.

Paolo Bartolozzi (PPE-DE). – (IT) Fru formand, mine damer og herrer! Parlamentet har altid udvist stor interesse for momsændringer, uanset om de har til formål at harmonisere satserne mellem medlemsstaterne, tilpasse momssatsen til det økonomiske klima eller indføre midlertidige undtagelser i forhold til de nye medlemmer af EU. Selv om vi har haft et overordnet synspunkt, har vores tilgang indtil videre nødvendigvis været præget af et behov for fleksibilitet i forbindelse med anvendelsen af de nedsatte satser enten for at tage højde for fremstillingssektorens særlige art eller af økonomiske og sociale årsager.

Det pågældende forslag har dog til formål at udvide anvendelsen af nedsatte skattesatser til en række tjenesteydelser, herunder arbejdskraftintensive tjenesteydelser, restaurationer, lokalt leverede tjenester, boligbyggeri og -renovation samt tjenesteydelser til handicappede.

Det pågældende direktiv, som langt fra søger at harmonisere momssatsen i alle medlemsstater, søger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet at sikre lige muligheder for alle medlemsstaterne, samtidig med at de kan fastsætte deres egne reducerede satser. Som følge deraf vil forbrugerne få incitament til at overføre visse aktiviteter, der gennemføres i den lokale økonomi eller undergrundsøkonomien til den formelle økonomi, hvilket vil stimulere den økonomiske vækst uden at forvride den måde, det indre marked fungerer på. Det bør dog erindres, at de fleste af de pågældende tjenesteydelser allerede nyder godt af en nedsat momssats, om end det kun er i et begrænset antal medlemsstater i en begrænset periode.

Forhandlingen er dog åben med hensyn til anvendelsen af nedsatte satser for miljøbeskyttelse og energibesparelse, som Kommissionen vil fremlægge specifikke vurderinger for i betragtning af disse sektors vigtighed for EU's økonomi.

Dariusz Rosati (PSE). – (PL) Fru formand! I mit indlæg i forhandlingen om Kommissionens forslag om nedsatte momssatser vil jeg gerne henlede opmærksomheden på dette forslags indvirkninger, når det drejer sig om at bekæmpe konsekvenserne af den aktuelle krise. Medlemsstaterne har i dag brug for effektive instrumenter til at beskytte arbejdspladserne og forhindre en recession. Sænkning af momssatsen på arbejdskraftintensive tjenesteydelser opfylder dette mål. Det mindsker byrden på de små og mellemstore virksomheder, fremmer adgangen til grundlæggende tjenesteydelser og beskytter arbejdspladserne. Samtidig fordrejer det ikke konkurrencen på det indre marked, da det støtter virksomheder, der leverer lokale tjenester, og det udgør heller ikke en trussel mod statens indtægter, da indførelsen af lavere satser er en frivillig foranstaltning. Parlamentet bør derfor støtte Kommissionens forslag, og jeg ønsker kommissær Kovács held og lykke med at overtale hele Rådet til at vedtage det.

Mariela Velichkova Baeva (ALDE). – (BG) Fru formand! Kommissionens forslag om permanent at sænke momssatsen for lokalt leverede tjenester, herunder arbejdskraftintensive tjenesteydelser, kommer på rette

tid og søger at opnå rationalisering og forenkling gennem nødvendige ændringer, finjustering og skabelse af potentiale for vækst i beskæftigelsen inden for sektorer med ufaglært arbejdskraft, samtidig med at aktiviteterne i den grå økonomi begrænses, arbejdspladser sikres, og ens behandling af medlemsstaterne, herunder deres økonomiske operatører, sikres.

Et af hovedargumenterne for at nedsætte momssatsen er, at det vil sikre en gunstigere fordeling af indkomst efter forbrug ved at reducere indkøbsudgifterne for lavindkomsthusholdningerne og øge dem for højindkomsthusholdningerne. Ændringerne i forbrugerstrukturen involverer også ændringer i bruttonationalproduktet og produktiviteten i den officielle sektor og reduktion af aktiviteten i den grå økonomi, herunder tjenesteydelser i boligsektoren og andre lokale tjenester, der er omfattet af Kommissionens aktuelle forslag. Den potentielle nettoøkonomiske virkning af de nedsatte momssatser afhænger selvfølgelig ikke kun af den relevante sektors karakteristika, men af det specifikke økonomiske miljø i de relevante medlemsstater. Øget anvendelse af nedsatte momssatser i sektorer med ufaglært arbejdskraft forudsætter f.eks. et ufleksibelt arbejdsmarked, mens det i fødevarersektoren forudsætter betydelige forskelle i forbruget mellem høj- og lavindkomsthusholdninger.

Vi bør også erindre, at gennemførelse af momsreduktioner vil reducere skatteprovenuet. Som en del af bruttonationalproduktet varierer dette fra 0,5 til 1,5 % af de forskellige medlemsstaters BNP. Stabile offentlige finanser i den aktuelle periode med økonomisk uvejrlighed vil give de forskellige regeringer mulighed for at håndtere de strukturelle underskud i den indeværende periode. Selv regeringer, der ikke har råderum, vil bruge muligheder, som f.eks. reduktion af momssatser for arbejdskraftintensive tjenesteydelser, til at opnå andre økonomipolitiske mål. På baggrund af ovennævnte kendsgerninger og argumenter støtter De Europæiske Demokrater og Gruppen Alliancen af Liberale og Demokrater for Europa Kommissionens forslag for at sikre, at der er fast støtte fra Parlamentet til denne vigtige fase i beslutningsprocessen.

Roberta Angelilli (UEN). – (IT) Fru formand, mine damer og herrer! Forslaget om at udvide anvendelsen af nedsatte momssatser for visse arbejdskraftintensive tjenesteydelser, restaurationer samt vedligeholdelse og anlæg af bygninger repræsenterer en stor mulighed for at skabe en positiv økonomisk indvirkning på markedet og beskæftigelsen under den nuværende alvorlige økonomiske krise. Konkurrencen vil ikke blive påvirket. Dette vil i stedet i begrænset grad sætte skub i produktionen og stimulere forbruget, skabe nye arbejdspladser og støtte virksomheder og familier.

Det ville efter min mening være fordelagtigt, hvis området for nedsatte momssatser blev udvidet yderligere f.eks. til at omfatte "grønne tjenesteydelser" med henblik på at fremme miljøpolitikker. Hvad angår den tekst, vi skal stemme om, glæder jeg mig navnlig over forslaget om at sænke momsen på bleer og tjenesteydelser til børn. Parlamentet har ved flere lejligheder anmodet Kommissionen og medlemsstaterne om at forbedre koordinationen mellem makroøkonomiske og sociale politikker for at imødegå en stigning i nye former for fattigdom. Vi må endelig ikke glemme, at omkring 17 % af familierne i Europa lever under fattigdomsgrænsen, og at hvert femte barn er fattigt.

Så vi afventer Rådets svar. Jeg håber, det vil kunne vedtage dette forslag så hurtigt som muligt, og at det vil indlede en bredere og mere ambitiøs debat om fremme af skattepolitikker for familier og virksomheder og måske til sidst udvide den nedsatte moms til alle børneprodukter.

Valdis Dombrovskis (PPE-DE). – (LV) Fru formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Inden for rammerne af den europæiske økonomiske genopretningsplan anbefales det, at medlemsstaterne midlertidigt sænker momssatsen for at stimulere forbruget. Kommissionen har desuden udformet et forslag om at udvide medlemsstaternes muligheder for at anvende en nedsat momssats. Bredere anvendelse af en reduceret momssats vil ikke kun støtte den økonomiske genopretning, det vil også bidrage til skabelsen af nye arbejdspladser og reducere den sorte økonomi. Ændringsforslagene til direktivet omhandler en betydelig udvidelse af mulighederne for anvendelse af nedsatte momssatser. Dette vil gælde for restaurationsydelser, renovering og reparation af boliger og kirker, arbejdskraftintensive og lokalt leverede tjenesteydelser, børnesæder til biler, bleer osv. Fra et økonomi- og miljøpolitisk synspunkt er det også vigtigt at anvende en nedsat momssats på energibesparende materialer og tjenesteydelser i forbindelse med energibesparelse og energieffektivitet. Jeg opfordrer Kommissionen til at sætte skub i overvejelsen af spørgsmålet og så hurtigt som muligt udforme forslag på disse områder. Dette er velkomne ændringer og viser EU's parathed til så vidt overhovedet muligt at reagere hurtigt over for den økonomiske krise. Jeg håber, at Rådet også vil støtte disse ændringer. Det mangler blot at opfordre medlemsstaterne til at udnytte de nye muligheder for anvendelse af nedsatte momssatser.

Antolín Sánchez Presedo (PSE). – (ES) Fru formand! Jeg er tilhænger af, at medlemsstaterne får mulighed for permanent at anvende harmoniserede, nedsatte momssatser for visse tjenesteydelser af social interesse og arbejdskraftintensive og lokalt leverede tjenesteydelser.

Det er velkendt, at foranstaltninger af denne type giver borgerne større købekraft, forbedrer miljøet, øger produktiviteten for de små og mellemstore virksomheder og styrker den formelle økonomi. I denne recession kan dette stimulere genopretning, vækst og beskæftigelse.

Det vil være nyttigt, hvis de nedsatte satser anvendes for bleer og udstyr til handicappede, elektroniske bøger, miljørigtig kloakering og genanvendelsesprojekter samt alle tjenesteydelser i forbindelse med boliger, kirker, kulturarv, kunst, restaurationer, haveanlæg og personlig pleje. Mens vi venter på den næste energieffektivitetspakke, støtter jeg Ieke van den Burgs betænkning, idet jeg har tillid til, at der i næste måned vil blive opnået politisk enighed, så den kan blive gennemført så hurtigt som muligt.

Margaritis Schinas (PPE-DE). – (EL) Fru formand! Tillad mig, inden jeg tager fat om forhandlingens emne, at kommentere det ubeskrivelige og smertefulde angreb fra euroskeptikerne bag mig på eurozonen og den græske økonomi. Jeg refererer alene til erklæringerne fra kommissær Almunia og hr. Trichet, som har forsikret Parlamentet om, at der ikke er nogen samhørighed i eurozonen, at vores kollektive forsvarsmekanismer ikke fungerer, og at, hvad angår den græske økonomi, Grækenland er et af de eneste lande, der stadig har positiv vækst og lav arbejdsløshed, selv i disse vanskelige tider, hvilket John Whittaker bliver nødt til at vænne sig til. Euroskeptikerne er imod Bruxelles, imod Frankfurt, nu er de begyndt at være imod alting.

Nu tilbage til den betænkning, vi drøfter i dag. Dette spørgsmål skal efter min mening ses fra to perspektiver: fra det perspektiv, hvor det hele startede, hvor vi endnu ikke var i krise, og fra perspektivet for den situation, vi befinder os i nu, hvor den største økonomiske krise rammer Europas realøkonomi dybt.

I den første fase, før krisen, var idéen at fokusere på de få arbejdskraftintensive sektorer, f.eks. restaurationsvirksomhed, fordi vi her oplevede en indvirkning primært på høje priser og leveomkostninger. Nu, hvor krisen påvirker mange – hvis ikke alle – lande, er der også en idé om, at Parlamentet som talerør for samfundets politiske synspunkter skal gøre en indsats for at se på spørgsmål, som ikke var omfattet dengang i begyndelsen, f.eks. spørgsmål om landbrugsmaskiner, som min gruppe har foreslået i ændringsforslag 2.

Hvad angår disse modsætninger, som vi oplever i Parlamentets venstrefløj, er visse spørgsmål en god idé, f.eks. energiaspekter i bygninger, mens andre, f.eks. landbrug eller alkohol, er en dårlig idé. Den bedste dommer er borgerne, ikke politikerne.

Proinsias De Rossa (PSE). – (EN) Fru formand! Parlamentets prioritering har i dag været at få det størst mulige flertal til Kommissionens forslag om at udvide muligheden for at nedsætte momssatserne for arbejdskraftintensive tjenesteydelser og gøre denne ordning permanent. Dette er ikke et spørgsmål, hvor der politisk skal spilles for galleriet, eller hvor yndlingsprojekter skal promoveres. Tusinder af ufaglærte mister hver dag deres arbejdsplads i hver medlemsstat. Lave momssatser har vist sig at fremme beskæftigelsen inden for tjenesteydelser, hjælpe små og mellemstore virksomheder og netop gøre den uformelle økonomi mindre attraktiv.

Vores ansvar i dag er at sende et stærkt budskab til regeringerne i medlemsstaterne om at komme i gang med det. Anlægssektoren har hårdt brug for et skub – renovering, reparation og installation vil hjælpe med at forbedre energieffektiviteten og vil styrke beskæftigelsen. Det vil også gavne restaurationer, børnepasning og ældrepleje.

Jeg støtter ordførerens tilgang, og jeg håber, at min egen regering, den irske regering, vil benytte dette forslag, hvilket den desværre ikke har gjort endnu.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Fru formand! Sidste år foreslog Kommissionen en økonomisk genopretningsplan, der viser sig at være vanskelig at gennemføre. Medlemsstaterne og deres regeringer skal være proaktive, navnlig under denne krise.

Medlemsstaterne kan anvende nedsatte momssatser for leveringen af naturgas og elektricitet, opvarmnings- og kølesystemer, børnetøj og -sko, bøger, aviser og magasiner, farmaceutiske produkter og lægeudstyr til handicappede samt restaurationsydelser. Det kræver kun vision og politisk vilje.

Bygge- og anlægssektoren rummer det største antal arbejdspladser. Jeg er helt enig i, at der er behov for, at medlemsstaterne får mulighed for at anvende nedsatte momssatser på renoverings- og reparationsprojekter, der har til formål at forbedre energibesparelse og energieffektivitet.

Som ordfører for direktivet om bygningers energimæssige ydeevne foreslog jeg endda nedsatte momssatser for produkter på området for energieffektivitet og vedvarende energi. Jeg støtter ordførerens forslag, og jeg mener, at denne foranstaltning er særligt vigtig, især under den nuværende krise.

David Martin (PSE). – (EN) Fru formand! Jeg glæder mig også over Kommissionens forslag og mener, det er en intelligent reaktion på den krise, vi befinder os i. Som mange andre, der har talt, herunder den forrige taler, er jeg overbevist om, at dette forslag også skal gælde for energibesparelse, og foranstaltninger rettet mod energibesparelse skal prioriteres højt af medlemsstaterne.

Lavere omkostninger til installationer i private boliger vil opfylde tre af de mest roste målsætninger. Det ville reducere indvirkningen på miljøet ved at reducere CO₂-emissionerne, det ville medvirke til jobskabelse, fordi energibesparende foranstaltninger er meget arbejdskraftintensive, og det ville for det tredje på lang sigt naturligvis sænke energiomkostningerne for de ældre og udsatte grupper i samfundet.

Jeg håber, at Kommissionen vil presse på med dette forslag, at den kan overtale de medlemsstater, der hidtil ikke har kunnet overtales, og at den vil understrege, at forslaget kan udlægges, som om det omfatter energibesparende foranstaltninger.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Fru formand! Fænomenet "skyggeøkonomi" er et meget alvorligt problem, som mere eller mindre har infiltreret alle økonomier. Det skyldes primært den overdrevne skattebyrde, som staten har pålagt, og som får nogle virksomheder til at drive uofficielle forretningsaktiviteter uden om skattesystemet. Det har forårsaget enorme budgetunderskud og en stigning i den ikkeregistrerede beskæftigelse.

I den sammenhæng fortjener initiativet til introduktion af en langsigtet nedsættelse af momssatserne for arbejdskraftintensive tjenesteydelser og lokalt leverede tjenesteydelser særlig støtte, fordi det skaber et incitament for virksomheder til at arbejde inden for den formelle økonomi. Det vil desuden fremme en stigning i både produktivitet og beskæftigelse. Samtidig skal potentielle negative effekter, f.eks. introduktion af nedsatte satser med henblik på at fremme fri konkurrence inden for det indre marked eller et fald i budgetindtægterne, dog også tages i betragtning. Balancerede og gennemsigtige foranstaltninger er derfor afgørende, da projektet kun kan lykkes, hvis vi vinder virksomhedernes tillid.

Margarita Starkevičiūtė (ALDE). – (LT) Fru formand! Jeg vil gerne tale om moms fra to synspunkter – social retfærdighed og konkurrencedygtighed. Hvad angår social retfærdighed, er moms regressiv: Mennesker med lave indkomster bærer en større byrde, og derfor er vi nødt til at øge de sociale tilskud. Måske vi skulle gøre det modsatte. Hvad angår konkurrencedygtighed, er Europa en tjenesteydelsesøkonomi. Vi kan konkurrere globalt ved at bruge vores tjenesteydelser til at tiltrække turister, og det er uden tvivl vigtigt, at disse tjenesteydelser er billige. I forhold til USA er vores moms – eller salgsafgift – meget høj. Måske vi skulle overveje dette perspektiv, når vi taler om en mere koordineret skattepolitik, selv om det naturligvis er spørgsmål, der afgøres af medlemsstaterne.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Fru formand! Konsekvenserne af krisen mærkes allerede tydeligt i det polske boligbyggeri trods landets ekstremt presserende behov for boliger. Polen har endnu ikke fuldt ud genopbygget den boligmasse, der blev ødelagt under Anden Verdenskrig. Jeg støtter en betydelig sænkelse af momssatserne, navnlig for byggeri af boliger samt varmeisolerings- og renoveringsprojekter, primært dog med henblik på beskyttelse af beskæftigelsen og sikring af social samhørighed. Den aldrende befolkning i Europa betyder, at vi skal være særligt opmærksomme på leveringen af pleje, og jeg vil derfor understrege behovet for også at sænke momssatsen inden for denne sektor.

László Kovács, medlem af Kommissionen. – (EN) Fru formand! Jeg er til fulde klar over manglerne i Kommissionens forslag. Jeg ved, de er beskedne og har et begrænset omfang. Jeg er dog også bekendt med visse medlemsstaternes tilbageholdenhed med hensyn til nedsatte momssatser generelt og udvidelsen af de nedsatte momssatser i særdeleshed. Denne tilbageholdenhed sætter grænser for vores ambitioner, da vi skal opnå enstemmighed i Rådet.

Kommissionen havde to muligheder. Den første var at fremlægge et ambitiøst forslag, hvilket ville være helt begrundet, og risikere, at det ikke ville blive godkendt i Rådet. I det tilfælde skulle de 18 medlemsstater, der i øjeblikket anvender nedsatte momssatser for lokalt leverede, arbejdskraftintensive tjenesteydelser, vende

tilbage til standardsatsen. En stigning i momssatsen fra 5-6 % til 20-25 % ville helt sikkert medføre konkurs for tusinder af små og mellemstore virksomheder og tab af titusindvis af arbejdspladser i en tid med alvorlig økonomisk krise.

Kommissionen har derfor valgt den anden mulighed, som forhåbentlig vil opnå enstemmig støtte i Rådet: sikring af arbejdspladser, støtte til de små og mellemstore virksomheder og hjælp til bygge- og anlægssektoren.

Da mange talere nævnte spørgsmålet om energieffektivitet, vil jeg gentage, hvad jeg allerede sagde i mine indledende bemærkninger: I april vil vi fremlægge et forslag med fokus på klimaændringer og energieffektivitet, en gennemgang af energibeskatningsdirektivet og miljøafgiftspakken, hvori der foreslås nedsatte momssatser for grønne tjenesteydelser, der har til formål at forbedre energieffektiviteten.

Jeg glæder mig over den forståelse og støtte, der er kommet til udtryk under denne forhandling. Jeg takker Parlamentet for dets støtte og forståelse og navnlig Økonomi- og Valutaudvalget og Ieke van den Burg for deres arbejde.

Ieke van den Burg, ordfører. – (EN) Fru formand! Jeg er glad for denne forhandling. Vi har opnået næsten enstemmig støtte til Kommissionens forslag, og jeg vil opfordre kommissæren til at gennemføre opfølgende drøftelser med Rådet om dette spørgsmål.

Jeg har også bemærket, at mange af mine kolleger udtalte, at de opfordrer deres regeringer til at bruge dette instrument nationalt under den nuværende krise. Jeg vil igen gerne understrege, navnlig med hensyn til energieffektivitet og renovering af bygninger, at dette er et meget godt instrument. Jeg håber, at selv Rådet vil forsøge at koordinere aktiviteterne i denne forbindelse og beslutte, at de sammen vil iværksætte disse foranstaltninger, fordi det så vil være et ekstra skub, en ekstra impuls, for økonomien.

Vi skal nationalt overbevise vores nationale kolleger og vores nationale regeringer om, at de skal bruge disse mere målrettede og mere effektive instrumenter i den nuværende situation for at skabe mere beskæftigelse – ikke kun redde arbejdspladser, men også skabe nye arbejdspladser – for at legalisere skyggeøkonomien og for at gøre disse lokale tjenesteydelser tilgængelige for mange forbrugere og borgere, der mærker konsekvenserne af krisen.

Jeg mener, det er et fremragende instrument, og jeg håber virkeligt, at Rådet vil træffe denne afgørelse og måske i endnu højere grad koordinere og beslutte at anvende dette instrument.

Formanden. - Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted torsdag den 19. februar 2009.

(Mødet udsat kl. 10.10 i afventning af afstemningstiden og genoptaget kl. 10.35)

Skriftlige erklæringer (artikel 142)

Christine De Veyrac (PPE-DE), skriftlig. – (FR) Mine damer og herrer! Jeg glæder mig over, at vi endelig her i Parlamentet tager fat på spørgsmålet om at udvide anvendelsesområdet for nedsættelserne af medlemsstaternes momssatser til en række varer og tjenester.

Den tekst, om Kommissionen fremlagde den 28. januar 2009, foreslog anvendelsen af en nedsat momssats for flere aktivitetskategorier, herunder navnlig restaurationsbranchen.

Det er en foranstaltning, jeg har ønsket, og som jeg har opfordret til i en årrække. Efter års manglende handling kan medlemsstaterne forhåbentlig endelig blive enige om denne foranstaltning.

Kommissionens forslag følger den tyske erklæring fra den 20. januar, hvori det blev anført, at Tyskland ikke længere var imod indførelsen af en nedsat sats i denne sektor. Dette sammenfald giver os grund til at håbe på væsentlige ændringer.

Hvis en foranstaltning af denne type iværksættes i denne krisetid, vil det efter min mening blive muligt at hæve medarbejdernes lønninger i denne sektor, og restaurationsejerne får mulighed for at rekruttere flere medarbejdere.

Den tekst, vi stemmer om i dag, skal sende et stærkt signal herom.

Nathalie Griesbeck (ALDE), skriftlig. – (FR) For vores medborgere udgør skatteharmonisering en grundlæggende beskyttelse i kampen mod økonomiske uligheder og social dumping i Europa. Jeg opfordrer Rådet til at arbejde hen imod dette.

Det er tilsyneladende lagt fast, at foranstaltninger vedrørende afvigelser fra normale momssatser i nogle tilfælde, afhængigt af de særlige økonomiske og sociale omstændigheder i den enkelte medlemsstat, kan fungere som løftestang for lokalt leverede tjenesteydelser, herunder arbejdskraftintensive tjenesteydelser. Det glæder mig også meget, at dette direktivforslag tillader, at der anvendes nedsatte momssatser for nogle tjenesteydelser i forbindelse med anlægssektoren og restaurationsydelser.

Jeg vil endvidere takke Kommissionen ved at understrege de tekniske tilpasninger, som vi og medlemmerne af den tværfaglige gruppe om familien og børns beskyttelse altid har ønsket, i forbindelse med anvendelsen af nedsatte momssatser for vigtige produkter til børn, herunder navnlig bleer, som udgør en betydelig post på budgettet i unge familier. Det samme gælder udstyr til handicappede. Disse bestemmelser går i den rigtige retning.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), skriftlig. – (PL) Spørgsmål om skatter og afgifter falder ind under medlemsstaternes kompetencer. Fælles rammer bør dog gælde for at garantere, at loven er både gennemsigtig og uden tvetydighed, og at markederne fungerer sammenhængende og uden hindringer. Indbyggerne i mit land kan ikke forstå, hvorfor der anvendes en momssats på 0 % på produkter til børn i Irland og Det Forenede Kongerige og en sats på 3 % i Luxembourg, mens Polen forventes at øge dets momssats fra 7 til 22 %.

I dag, hvor vi gennemgår en smertelig økonomisk krise, er det vigtigt at efterstræbe løsninger, der vil fremme øget produktivitet og vækst i beskæftigelsen. Harmonisering af momsundtagelser anbefales derfor på det kraftigste for at undgå evt. forskelsbehandling, der kan opstå som følge af gennemførelsen af denne afgift. Nedsættelse af momssatserne for arbejdskraftintensive tjenesteydelser på lokale markeder, herunder restaurationsbranchen, bør overvejes som et meget positivt skridt, navnlig for små og mellemstore virksomheder og håndværkere. De lavere omkostninger vil naturligvis også gavne forbrugerne. Initiativet bør endvidere begrænse den "uformelle økonomi" og omfanget af ikkeopgivet arbejde. Jeg støtter derfor de forenklede og præciserede bestemmelser i direktiv 2006/112/EF, momsdirektivet, da deres mål er at skabe ens forhold for alle medlemsstater. Den aktuelle situation viser, at det ville være umagen værd, hvis vi objektivt drøftede begrundelsen for at lægge afgifter på varer og tjenester, sådan som det er gjort indtil nu. Der er lande, f.eks. USA, hvor man anvender andre former for indirekte beskatning, og som generelt skaber en mere dynamisk, fleksibel og effektiv økonomi. Det talte jeg om for nogen tid siden.

Véronique Mathieu (PPE-DE), skriftlig. – (FR) På et tidspunkt, hvor Europa befinder sig i en alvorlig økonomisk krise, vil vedtagelsen af denne betænkning medvirke til at sætte nyt liv i tjenesteydelsessektoren, idet medlemsstaterne anmodes om at acceptere en nedsat momssats på 5 % på arbejdskraftintensive tjenesteydelser og lokalt leverede tjenesteydelser. Dette vil påvirke restaurationsbranchen, plejesektoren og frisørsaloner.

Momsfritagelser skal harmoniseres, fordi der i øjeblikket er 11 medlemsstater, der er berettigede til undtagelser, og som f.eks. anvender nedsatte momssatser for restaurationsbranchen.

En lavere momssats vil gavne beskæftigelsesniveauet, hjælpe i kampen mod den skjulte økonomi og stimulere den lokale efterspørgsel.

Vi bør efter min mening gå endnu længere og også overveje en nedsat sats for kulturprodukter, f.eks. cd'er og videoer, samt miljøvenlig produkter, f.eks. grønne biler og energieffektive bygninger. Den lavere momssats for nogle sektorer vil hjælpe med at sætte skub i de små og mellemstore virksomheders aktiviteter, samtidig med at etableringen af en mere miljøvenlig økonomi vil blive stimuleret.

Rovana Plumb (PSE), skriftlig. – (RO) I juli 2008 vedtog Kommissionen et forslag om anvendelse af nedsatte momssatser efter 2010.

De sektorer, som denne foranstaltning primært er rettet mod, består af arbejdskraftintensive tjenesteydelser og lokalt leverede tjenesteydelser til forbrugere, f.eks. tjenesteydelser inden for boligsektoren og renovering af boligopvarmningssystemer, samt tjenesteydelser i forbindelse med personlig pleje og restaurationsbranchen.

Forslaget er også en del af "Small Business Act"-initiativet, som har til formål at stimulere aktiviteten i de mere end 23 mio. små og mellemstore virksomheder i EU med henblik på at udvikle økonomien og skabe nye arbejdspladser.

Jeg støtter denne betænkning, fordi omhyggeligt målrettede momsned sættelser vil sikre specifikke fordele. Det vil f.eks. muliggøre etableringen af et skattesystem, der fremmer beskæftigelsen, øger produktiviteten og reducerer den sorte økonomi, navnlig i den aktuelle finansielle krise.

Jeg opfordrer Kommissionen til nøje at overvåge anvendelsen af disse nedsatte momssatser i medlemsstaterne med henblik på at sikre, at det indre marked fungerer efter hensigten. Jeg lykønsker ordføreren.

José Ribeiro e Castro (PPE-DE), skriftlig. – (PT) Dagens forhandling og afstemning om nedsatte momssatser vil sende et klart signal til Rådet, der er i overensstemmelse med de linjer, som den tværfaglige gruppe om familien og børns beskyttelse har fremhævet i årenes løb. Blandt de forskellige ændringsforslag, jeg støtter, vil jeg fremhæve dem, der direkte påvirker produkter til børn. Dette er en vigtig foranstaltning, som støtter familier med børn og giver dem mulighed for at reducere de uretfærdige skattebyrder, de er underlagt. Jeg glæder mig over Kommissionens forslag om én gang for alle at sætte en stopper for den meningsløse bledebat og spørgsmålet om børnesæder til biler. Det er dog også vigtigt, som Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater har argumenteret, at den nedsatte momssats anvendes på børnesko og -tøj i hele EU, ikke kun i de medlemsstater, der havde dette system i 1991. Vi opfordrer Rådet til ikke at komme bagefter Parlamentet og til at gå så langt som nødvendigt for at forstå familiernes legitime behov og forventninger. Jeg håber, at vi endelig er kommet til vejs ende efter en lang kamp, og kan opfylde civilsamfundets og Parlamentets krav om at forsvare de skattemæssige rettigheder for familier, der ikke bør straffes på grund af de børn, de opfostrer, støtter og uddanner.

Bogusław Rogalski (UEN), skriftlig. – (PL) Sikring af lige vilkår for alle medlemsstater og forøgelse af gennemsigtighed og samhørighed på tværs af grænserne i EU er afgørende, da nedsatte momssatser vil bidrage til, at det indre marked kan fungere uden hindringer.

Medlemsstaterne bør have mulighed for at anvende en nedsat momssats for f.eks. lokalt leverede tjenesteydelser. Anvendelsen af den nedsatte sats bør bestemt overlades til medlemsstaterne, hvor skattesystemet skal fremme beskæftigelsen, øge produktiviteten og begrænse den "uformelle økonomi". Det er lige så vigtigt, at vi harmoniserer momsfratagelserne, da det vil hjælpe med at sikre en balanceret og ensartet tilgang fra medlemsstaternes side og undgå negative konsekvenser af anvendelsen af de pågældende momssatser.

En nedsættelse af momssatserne for lokalt leverede og arbejdskraftintensive tjenesteydelser bør have en positiv indvirkning, da det vil reducere omfanget af ikkeopgivet arbejde, samtidig med at dets tiltrækningskraft reduceres, og efterspørgslen inden for den formelle økonomi stiger. Hvis vi skal undgå, at de nedsatte satser lægger hindringer i vejen for det indre marked, bør de anvendes med omhu.

Det politiske mål med at reducere momssatsen er at reducere omfanget af ikkeopgivet arbejde og den potentielle administrative byrde.

Eoin Ryan (UEN), skriftlig. – (EN) Vi befinder os i en global krise, som samtidig rammer lokalt. Uroen begyndte på den anden side af Atlanterhavet, men har ramt vores byer og landsbyer. Foranstaltninger, der indføres for at bekæmpe krisen og rehabilitere vores kvæstede økonomier, skal ikke kun fokusere på nationale og internationale aspekter, men også på regionale og lokale aspekter.

Udvidelse af nedsatte momssatser til at omfatte lokalt leverede og arbejdskraftintensive tjenesteydelser er et positivt skridt i den retning. Det er en pragmatisk beslutning, der vil kunne stimulere den lokale økonomi og styrke det lokale erhvervsliv uden at påvirke det velfungerende indre marked.

Jeg håber, at denne foranstaltning kan være en del af en bredere tilgang fra EU's og de nationale myndigheders side, som vil gøre det attraktivt at købe lokalt og at opbygge lokale økonomier og forbrugertilliden.

En sådan tilgang vil have en positiv indvirkning på de små og mellemstore virksomheder. Dette er afgørende, fordi de små og mellemstore virksomheder udgør 99 % af alle europæiske virksomheder, men sektoren lider under de nuværende forhold. Styrkelse af og støtte til de små og mellemstore virksomheder er efter min mening nøglen til at få vores økonomier på fode igen og til at skabe en bæredygtig økonomisk og social fremtid.

Marianne Thyssen (PPE-DE), skriftlig. – (NL) Fru formand, mine damer og herrer! I årevis har Parlamentet argumenteret for en udvidelse af listen over varer og tjenester, som en nedsat momssats kan anvendes for. Kravet om en nedsat momssats i medlemsstaterne for områder som restaurationsydelser, bygningsrenovering og småreparationer, f.eks. skoreparationer, bliver mere og mere udtalt.

Det skyldes tre ting. Den europæiske harmonisering af reglerne om momssatser fremmer gennemsigtighed og et velfungerende indre marked og fungerer som incitament i kampen mod ulovligt arbejde. Vi kan endvidere endelig se frem til, at tiden med flere efterfølgende følgende forsøgsperioder nu er til ende, og til retlig sikkerhed i forbindelse med et problem, der har eksisteret meget længe. I krisetider kan disse foranstaltninger være et vigtigt incitament for flere brancher.

Derfor støtter jeg Ieke van den Burgs betænkning, og jeg ser frem til en politisk aftale den 10. marts i Rådet (økonomi og finans).

FORSÆDE: Diana WALLIS

Næstformand

4. Godkendelse af protokollen fra foregående møde: se protokollen

5. Afstemningstid

Formanden. - Vi går nu over til afstemning.

(Resultater og andre oplysninger vedrørende afstemningen: se protokollen)

5.1. Handlingsplan om mobilitet i byerne (afstemning)

5.2. Proceduren for andragender (Ændring af forretningsordenens afsnit VIII) (A6-0027/2009, Gérard Onesta) (afstemning)

- Før afstemningen:

Brian Crowley, for UEN-Gruppen. – (EN) Fru formand! Jeg undskylder, at jeg afbryder afstemningen.

I henhold til forretningsordenens artikel 170 anmoder jeg Parlamentet om at udskyde afstemningen om Onesta-betænkningen vedrørende proceduren for andragender, da denne sag i øjeblikket behandles af Formandskonferencen inden for rammerne af reformen af Parlamentets procedurer. Formandskonferencen vil drøfte netop de specifikke reformspørgsmål, der er omhandlet i Onesta-betænkningen, på et møde den 5. marts 2009, og jeg anmoder derfor om, at afstemningen om denne betænkning om muligt udskydes til mødeperioden i Strasbourg i anden uge af marts. Jeg anmoder Parlamentet om at godkende dette, hvis det er muligt.

Gérard Onesta, ordfører. – (FR) Fru formand! Lad os forsøge at være præcise. Denne betænkning ændrer vores forordning – eller præciserer den – så det bliver tydeligere, hvordan andragender til Udvalget for Andragender modtages eller ikke modtages, hvordan oplysninger gives til andragere osv.

Den blev vedtaget enstemmigt med, mener jeg, én stemme imod i Udvalget om Konstitutionelle Anliggender. Jeg mener derfor ikke, at denne betænkning er særligt kontroversiel. Der er dog én artikel, hvor vi var blevet enige om at præcisere, at andragere blot skulle informeres, hvis et andragende, der var blevet indgivet til Kommissionen i stedet for til Parlamentet, De ved, disse andragender med millioner af underskrifter, vedrørte deres andragende, hvis og når Lissabontraktaten træder i kraft.

Hvis jeg har forstået det rigtigt, er det den artikel, der skaber problemer på grund af henvisningen til en mulig kommende traktat. Personligt kan jeg leve med udskydelsen til den 5. marts. Jeg kan endda leve med en "hastefaststemning" for at trække det pågældende ændringsforslag tilbage. På den anden side er det særdeles beklageligt, hvis vi ikke kan afklare vores forordning på dette punkt, hvor der tidligere har været så mange problemer. Jeg overlader det til Parlamentet.

(Parlamentet gav sin tilslutning)

5.3. EF-rammebestemmelser for en europæisk forskningsinfrastruktur (ERI) (A6-0007/2009, Teresa Riera Madurell) (afstemning)

5.4. Ændringer af konventionen om det fremtidige multilaterale samarbejde vedrørende fiskeriet i det nordøstlige Atlanterhav (A6-0009/2009, Philippe Morillon) (afstemning)

5.5. En særlig plads til børn i EU's eksterne foranstaltninger (A6-0039/2009, Glenys Kinnock) (afstemning)

5.6. Gennemførelse af direktiv 2002/14/EF om indførelse af en generel ramme for information og høring af arbejdstagerne i Det Europæiske Fællesskab (A6-0023/2009, Jean Louis Cottigny) (afstemning)

5.7. Socialøkonomi (A6-0015/2009, Patrizia Toia) (afstemning)

- Før afstemningen:

Patrizia Toia, ordfører. – (IT) Fru formand! Jeg foreslår, at ordene ”komponenterne af” indsættes før ordet ”socialøkonomien”, og at ordene ”som en tredje sektor” slettes som anført på listen her, i afsnit 12.

(Parlamentet vedtog det mundtlige ændringsforslag)

5.8. Mental sundhed (A6-0034/2009, Evangelia Tzampazi) (afstemning)

5.9. Opfølgning af de nationale energieffektivitetshandlingsplaner: en første vurdering (A6-0030/2009, András Gyürk) (afstemning)

5.10. Anvendt forskning inden for den fælles fiskeripolitik (A6-0016/2009, Rosa Miguélez Ramos) (afstemning)

5.11. Europæisk erhvervspas for tjenesteydere (A6-0029/2009, Charlotte Cederschiöld) (afstemning)

- Før afstemningen:

Charlotte Cederschiöld, ordfører. – (SV) Jeg har været her længe nok til at vide, hvor meget det glæder Parlamentet, når jeg giver en tale på to minutter. Det vil jeg derfor ikke gøre nu, men i stedet blot sige, at dette er et eksempel på, hvordan vi endnu en gang forsøger at gøre det nemmere for borgerne at arbejde og etablere sig på tværs af grænserne.

Dette kan være et godt lille eksempel, som kan bruges i valgkampagnen, og derfor er jeg glad. Der var enstemmighed i udvalget om dette spørgsmål, og det er alt, hvad jeg vil sige.

(Parlamentet vedtog det mundtlige ændringsforslag)

6. Velkomstord

Formanden. - Kolleger! Det er mig en stor glæde at kunne byde velkommen til en delegation af parlamentsmedlemmer og andre gæster fra Mongoliets parlament og Mongoliets mission ved Den Europæiske Union, som nu har taget plads i den officielle loge. Det er en stor glæde at byde dem velkommen her i dag.

(Bifald)

Medlemmerne af delegationen er i Bruxelles sammen med deres partnere i Parlamentet i anledning af det syvende interparlamentariske møde mellem EU og Mongoliet. Dette møde har styrket det vigtige og udvidede forhold mellem Parlamentet og det mongolske parlament. Gæsterne har også haft mulighed for på egen hånd at opleve, hvordan Parlamentet fungerer. Jeg håber, at medlemmerne af delegationen vil nyde resten af deres ophold i EU.

7. Afstemningstid (fortsat)

7.1. Fællesskabsaktion vedrørende hvaler (A6-0025/2009, Elspeth Attwooll) (afstemning)

7.2. Fællesskabets deltagelse i Det Europæiske Observationsorgan for det Audiovisuelle Område (A6-0010/2009, Ivo Belet) (afstemning)

7.3. Sanktioner mod arbejdsgivere, der beskæftiger tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold (A6-0026/2009, Claudio Fava) (afstemning)

7.4. Afgrødestatistikker (A6-0472/2008, Elisabeth Jeggle) (afstemning)

7.5. Regler for aromatiserede vine, aromatiserede vinbaserede drikkevarer og aromatiserede cocktails af vinprodukter (omarbejdning) (A6-0216/2008, József Szájer) (afstemning)

7.6. Nedsatte satser for merværdiafgiften (A6-0047/2009, Ieke van den Burg) (afstemning)

7.7. CIA's påståede brug af europæiske lande ved transport og ulovlig tilbageholdelse af fanger (afstemning)

7.8. Årsrapport (2007) om de vigtigste aspekter og grundlæggende valg inden for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP) (A6-0019/2009, Jacek Saryusz-Wolski) (afstemning)

FORSÆDE: Hans-Gert PÖTTERING

Formand

8. Højtideligt møde – Den Tjekkiske Republik

Formanden. - Hr. præsident for Den Tjekkiske Republik! Jeg byder Dem varmt velkommen til Parlamentet.

Præsident Klaus! Det er en glæde for mig og alle andre her at byde Dem velkommen under det tjekkiske formandskab for EU til Parlamentet, borgernes demokratiske repræsentation i et genforenet Europa.

Igennem historien har Deres land altid været en del af Europa og har spillet en vigtig rolle i udformningen af den europæisk historie. Helt tilbage i det 15. århundrede gjorde Charles IV som kejser for Det Hellige Romerske Rige Prag til Europas kulturelle og åndelige hovedstad. Vi husker, at den bøhmiske kong George af Poděbrady var en af de første europæere, der så tidligt som 1462 forsøgte at etablere et europæisk fællesskab af stater. Vi sætter også pris på den vigtige rolle, som Tjekkiet i dag spiller i vores fælles EU i forlængelse af Deres lands traditioner som et stærkt hjerte i europæisk tankegang og handling, en rolle, der understreges gennem den aktive gennemførelse af formandskabet for EU, som Tjekkiet bærer i den nuværende periode på seks måneder.

Lige fra dets første dage blev det tjekkiske formandskab konfronteret med betydelige udfordringer, ikke mindst krigen i Gaza og gaskrisen, som betød, at 12 EU-medlemsstater blev afskåret fra deres normale energiforsyning. Det tjekkiske formandskab og navnlig den tjekkiske premierminister og formand for Det Europæiske Råd, Mirek Topolánek, og vicepremierminister for europæiske anliggender, Alexandr Vondra, som jeg byder varmt velkommen til Parlamentet, samt udenrigsminister Karel Schwarzenberg, har spillet en meget positiv rolle.

Tjekkiet bærer i øjeblikket et stort ansvar for EU. På den baggrund vil jeg gerne lykønske Tjekkiet navnlig med hensyn til den vellykkede ratificering ved et stort flertal af Lissabontraktaten i deputeretkammer i Tjekkiets parlament onsdag.

(Bifald)

Denne enighed understreger formandskabets parathed til hurtigt at fortsætte ratificeringsprocessen med et positivt resultat og dets ønske om at bidrage til gennemførelsen af en ny traktat, der vil være så vigtig for vores evne til at overvinde de enorme udfordringer i det 21. århundrede.

Parlamentet har bemærket det tjekkiske formandskabs lovgivningsmæssige prioriteringer og har medtaget dem i dets arbejdsprogram. Den blandede parlamentariske forsamling, der blev afholdt i Parlamentet i begyndelsen af denne uge med temaet "A New Deal for European Economic Recovery", var særligt vigtig på baggrund af den aktuelle økonomiske krise.

Jeg tror, vi begge er af den opfattelse, at de nationale protektionistiske tendenser, der så tydeligt mærkes i øjeblikket, er foruroligende. Vi skal arbejde sammen mod disse tendenser, fordi vi alle er forpligtede til at opretholde et åbent og frit indre marked, som vi i sidste ende alle vil nyde godt af. Også i den henseende nærer vi store forhåbninger til det tjekkiske formandskab og også til Dem, hr. præsident, da De er kendt for at være fortalere for et stærkt og frit indre marked.

Et gammelt ordsprog, der er overleveret helt fra det bøhmiske kongerige, siger, at det er bedre at bruge to år på at forhandle end to uger på at føre krig. Vi, og det gælder også Dem og Deres befolkning, forstår alle værdien af dialog, af kompromis og af samarbejde, ting, som vi med godt resultat har gennemført i EU i mere end et halvt århundrede.

Lad mig til sidst sige, at valget til Parlamentet i juni i denne sammenhæng også er af stor betydning. Jeg er helt enig med Dem, når De i Deres nytårstale appellerede til borgerne i Tjekkiet om at deltage i stort antal i valget til Parlamentet.

Jeg ønsker for Tjekkiet, at den resterende del af dets formandskab for EU må blive vellykket og frugtbar.

Václav Klaus, *præsident for Den Tjekkiske Republik*. – (CS) Jeg vil først og fremmest takke for lejligheden til at tale i Parlamentet, som er en af de centrale institutioner i EU. Selv om jeg har været her flere gange, har jeg aldrig haft chancen for at tale på et plenarmøde. Jeg sætter derfor pris på at få chancen for at gøre det i dag. De valgte repræsentanter for 27 lande med deres brede spektrum af politiske meninger og synspunkter udgør et unikt publikum, ligesom EU selv har været et unikt og grundlæggende revolutionært eksperiment i mere end et halvt århundrede, hvor man har forsøgt at forbedre beslutningsprocessen i Europa gennem en overdragelse af en betydelig del af beslutningsprocessen fra de enkelte lande til de paneuropæiske institutioner.

Jeg har rejst hertil for at besøge Parlamentet fra Prag, Tjekkiets hovedstad, det historiske hjerte i selve den tjekkiske stat og et vigtigt arnested for udviklingen af europæiske idéer, europæisk kultur og europæisk civilisation. Jeg er kommet her som repræsentant for den tjekkiske stat, som i dens forskellige former altid har været en del af den europæiske historie, et land, der ofte har spillet en direkte og væsentlig rolle i den europæiske historie, og som ønsker at blive ved med at gøre det.

Sidste gang en tjekkisk præsident talte fra denne plads var for ni år siden. Han var min forgænger i embedet, Václav Havel, og det var fire år før vores tiltrædelse til EU. For nogle uger siden talte også den tjekkiske premierminister, Mirek Topolánek, her, denne gang som leder af det land, der har formandskabet for Rådet i EU. I sin tale fokuserede han på specifikke emner i forlængelse af det tjekkiske formandskabs prioriterede områder og de problemer, som EU-landene står overfor.

Det giver mig mulighed for at tale om temaer af en mere generel art og til at tale om forhold, der ved første øjekast ikke er så dramatiske som løsningerne på den aktuelle økonomiske krise, gaskonflikten mellem Rusland og Ukraine eller situationen i Gaza. De er dog efter min mening af absolut grundlæggende betydning for udviklingen af det europæiske integrationsprojekt.

Om mindre end tre måneder vil Tjekkiet fejre den femte årsdag for dets tiltrædelse til EU og vil gøre det på en værdig måde. Vi vil også markere årsdagen som et land, der i modsætning til visse andre nye medlemsstater, ikke er skuffet over de uopfyldte forventninger til medlemskabet. Dette er ingen overraskelse, og det kan forklares rationelt. Vores forventninger var realistiske. Vi vidste udmærket, at vi ville komme med i et fællesskab, der var oprettet og sammensat af mennesker, og ikke en form for ideel konstruktion, der var

udviklet uden autentiske menneskelige interesser, ambitioner, meninger og idéer. Interesser og idéer findes på hvert trin i EU, og sådan skal det være.

Vi så på den ene side vores tiltrædelse til EU som en ekstern bekræftelse af, at vi relativt hurtigt på knap 15 år efter kommunismens fald var blevet et normalt europæisk land igen. På den anden side så vi – og det gør vi stadig – chancen for at deltage aktivt i den europæiske integrationsproces som en mulighed for at nyde godt af fordelene ved et allerede særdeles integreret Europa, samtidig med at vi kunne bidrage til processen med vores egne idéer. Vi påtager os vores del af ansvaret for udviklingen af EU, og det er netop på den baggrund, at vi tiltræder formandskabet for Rådet. Jeg er overbevist om, at de første seks uger af vores formandskab i overbevisende grad har vist vores ansvarlige tilgang.

Jeg vil også højt og meget tydeligt i dette forum og til gavn for alle, der enten ikke vidste eller ikke ville vide, at der efter min overbevisning ikke var og ikke er noget alternativ til EU-medlemskab for os, og at der ikke er nogen relevant politisk bevægelse i vores land, der kan eller vil underminere denne holdning. Vi blev derfor overrasket over de gentagne og tiltagende angreb mod tjekkerne baseret på den fuldstændigt forkerte antagelse, at vi søger efter et andet integrationsprojekt end det, som vi tiltrådte for seks år siden. Det er ikke tilfældet.

Borgerne i Tjekkiet tager det for givet, at den europæiske integration har en nødvendig og vigtig mission, som de generelt sagt opfatter på følgende måde. Formålet er for det første at fjerne hindringer, som er unødvendige, og som hindrer frihed og velstand for mennesker, hindrer den frie bevægelighed for mennesker, varer og tjenesteydelser, idéer, politiske filosofier, verdensperspektiver, kulturelle planer og adfærdsmodeller, der i tidens løb er formet mellem forskellige europæiske lande af mange forskellige årsager, og for det andet i fællesskab at pleje offentlige aktiver, der er af betydning for hele kontinentet, eller projekter, som ikke kan gennemføres effektivt gennem blot bilaterale aftaler mellem to eller flere nabolande i Europa.

Indsatsen for at opfylde disse to formål – at fjerne hindringer og træffe rationelle valg i spørgsmål, der skal løses på europæisk plan – er og vil aldrig blive fuldført. Der findes stadig en række barrierer og hindringer, og der træffes bestemt flere beslutninger på EU-plan, end der burde blive truffet. Der er bestemt mere af det, end befolkningerne i de forskellige medlemsstater ønsker. Det er De i Parlamentet sikkert udmærket klar over. Jeg vil derfor gerne retorisk spørge, om De hver især er sikker på – hver gang De stemmer – at De træffer en beslutning i en sag, som skal overvejes her i Parlamentet i stedet for tættere på borgerne, dvs. i de enkelte medlemsstater? Andre potentielle indvirkninger af den europæiske integration drøftes også i dagens politisk korrekte retorik, men de er ofte af en sekundær eller irrelevant art. De hænger mere sammen med ambitionerne hos professionelle politikere og de personer, der omgiver dem, end med de almindelige borgere i medlemsstaterne.

Jeg sagde tidligere, at for tjekkerne var og er der stadig intet alternativ til EU-medlemskab – og det glæder mig at fremhæve og understrege dette – men det er kun halvdelen af det, jeg gerne vil sige. Den anden halvdel består af den fuldstændigt logiske påstand, at der findes en række potentielle og legitime alternativer med hensyn til metoderne og formerne for europæisk integration, ligesom det har været tilfældet i det sidste halve århundrede. Historien har intet slutpunkt. At hævde, at status quo, dvs. de nuværende institutionelle strukturer i EU, er et dogme, der for altid er hævet over enhver kritik, er en fejl, som desværre stadig flourer, selv om det er i direkte strid med både rationelle tankegange og hele den europæiske civilisations historiske udvikling gennem mere end 2000 år. Antagelsen af, at en "stadig snævrere sammenslutning", dvs. en stadig dybere politisk integration af medlemsstaterne, repræsenterer den eneste mulige og korrekte udvikling for EU, er en tilsvarende fejl, som postuleres på forhånd, og som derfor ligeledes er hævet over kritik.

Hverken status quo eller postulatet om, at dybere integration skaber ubestridelige fordele, kan eller skal betragtes som hellige af nogen europæisk demokrat. Det er uacceptabelt, at disse fejlagtige antagelser håndhæves af personer, der betragter sig selv, for at citere den berømte tjekkiske forfatter Milan Kundera, sig om "bærere af nøglerne" til europæisk integration.

Det er endvidere tydeligt, at den institutionelle struktur i EU ikke udgør et mål i sig selv, men et middel til at opnå reelle mål. Disse mål er intet andet end personlig frihed og en række økonomiske ordninger, der vil sikre velstand. Med andre ord: markedsøkonomi.

Borgerne i alle medlemsstaterne ønsker helt sikkert disse ting, men i løbet af de 20 år siden kommunismens fald er det gentagne gange blevet bekræftet, at de eftertrages mere og værdsættes højere af de mennesker, der levede under tyranni i en stor del af det 20. århundrede, og som led under virkningerne af en centralt planlagt, statsstyret økonomi, der ikke fungerede. Disse mennesker er med rette mere følsomme over for og mere bevidste om manifestationer eller tendenser, der peger mod andre mål end frihed og velstand. Og disse mennesker omfatter borgerne i Tjekkiet.

Den nuværende beslutningsproces i EU adskiller sig fra den traditionelle form for parlamentarisk demokrati, der er testet og prøvet gennem historien. I et normalt parlamentarisk system er der en gruppe, der støtter regeringen, og en anden, der støtter oppositionen. Medmindre jeg tager fejl, er dette ikke tilfældet her i Parlamentet. Her findes der kun ét alternativ, og alle, der vover at overveje andre alternativer, mærkes som fjender af den europæiske integration. I min del af Europa levede vi indtil for relativt kort tid siden under et politisk system, hvor man ikke tillod nogen alternativer, og hvor parlamentarisk opposition derfor ikke fandtes. Vi lærte gennem bitter erfaring, at der ikke er frihed, hvis der ikke er en opposition. Derfor skal der findes politiske alternativer.

Det er ikke alt. Forholdet mellem borgerne i de forskellige medlemsstater og deres EU-repræsentanter er ikke som et normalt forhold mellem vælgere og de politikere, der repræsenterer dem. Der er mere afstand mellem EU's borgere og deres repræsentanter end i de enkelte medlemsstater – ikke kun i ordets geografiske betydning. Det beskrives ofte på forskellige måder: det demokratiske underskud, tabet af demokratisk ansvarlighed, beslutningstægning ved ikkevalgte, men udvalgte embedsmænd, bureaukratisering af beslutningsprocessen osv. De foreslåede ændringer i status quo, som er fastlagt i den forkastede europæiske forfatning eller den ikke særligt forskellige Lissabontraktat, ville kun forværre denne fejl.

Der er ingen europæiske demonstrationer, ingen europæisk nation, og derfor kan denne fejl ikke udbedres ved at styrke Parlamentets rolle. Det ville kun gøre problemet værre og ville få borgerne i medlemsstaterne til at føle sig endnu mere fremmedgjorte i forhold til EU-institutionerne. Løsningen ligger ikke i at forsøge at tilføre den nuværende form for europæisk integration nyt liv eller i at forsøge at undertrykke medlemsstaternes rolle i et nyt multikulturelt og multinationalt europæisk civilsamsfunds navn. Disse er forsøg, der er mislykkedes før, fordi de ikke var resultatet af en naturlig historisk udvikling.

Jeg er bange for, at forsøg på at sætte skub i og indsnævre integrationen og overdrage flere og flere beslutninger, der påvirker levestandarderne for medlemsstaternes borgere, til et europæisk niveau kan give tilbageslag, som kan bringe alt det positive, der er opnået i Europa i de sidste 50 år, i fare. Lad os derfor ikke undervurdere de mange EU-borgeres frygt for, at beslutninger, som påvirker deres liv, træffes andre steder og uden deres inddragelse, og at deres indflydelse på beslutningsprocessen er meget begrænset. EU's hidtidige succes skyldes bl.a., at hver medlemsstats mening og stemme havde samme vægt ved afstemninger og derfor ikke kunne ignoreres. Lad os ikke tillade, at der opstår en situation, hvor borgerne i medlemsstaterne lever deres liv med en resigneret følelse af, at EU-projektet ikke er deres eget, at det ikke udvikler sig, som de ønsker det, og at de er forpligtede til blot at acceptere det. Vi kan meget nemt og hurtigt finde os selv i en situation, hvor vi igen lever under forhold, som vi nu normalt betragter som en ting fra fortiden.

Dette hænger også tæt sammen med spørgsmålet om velstand. Det skal siges åbent, at EU's nuværende økonomiske system lægger begrænsninger på markedet og vedvarende styrker en centralt styret økonomi. Selv om historien har givet os mange beviser på, at denne vej ikke fører til noget, følger vi den igen. Niveauet af begrænsninger for markedsprocessernes spontanitet og niveauet af politisk regulering af økonomien stiger konstant. Denne udvikling er netop blevet yderligere styrket af de ukorrekte tolkninger af årsagerne til den aktuelle finansielle og økonomiske krise, idet den tilskrives markedet og ikke den faktiske årsag, som faktisk er den politiske manipulation af markedet. Det er igen nødvendigt at huske de historiske erfaringer i min del af Europa og det, som vi lærte.

Mange af Dem kender sikkert navnet på den franske økonom fra det 19. århundrede, Frederic Bastiat, og hans berømte "lysestøberpetition", som stadig er en velkendt standardtekst, og som illustrerer absurditeten ved politisk indgriben i økonomien. Den 14. november 2008 godkendte Kommissionen en virkelig petition fra lysestøbere, ikke kun fiktive lysestøbere som i Bastiats tekst, og pålagde en afgift på 66 % på lys importeret fra Kina. Jeg kunne ikke tro, at dette 160 år gamle litterære essay var blevet til virkelighed, men det var netop, hvad der skete. Den uundgåelige konsekvens af indførelsen af sådanne foranstaltninger over en bred kam er, at Europa vil sakke bagud økonomisk, og at økonomisk vækst vil standse eller endda gå i stå. Den eneste løsning er liberalisering og deregulering af den europæiske økonomi.

Jeg siger alt dette, fordi jeg værner om en demokratisk og velstående fremtid for Europa. Jeg forsøger at minde Dem om de grundlæggende principper, som den europæiske civilisation har været baseret på i århundreder eller årtusinder. Principper, hvis gyldighed er tidløs og universel, og som derfor stadig skal gælde i dagens EU. Jeg er overbevist om, at borgerne i de forskellige medlemsstater ønsker frihed, demokrati og økonomisk velstand.

Det vigtigste er nu tydeligt at sikre, at vi ikke ligestiller en åben drøftelse af disse forhold med et angreb på selve idéen om europæisk integration. Vi har altid ment, at muligheden for at drøfte disse alvorlige spørgsmål, at blive hørt, at forsvare alles ret til at foreslå alternativer til én korrekt holdning, uanset hvor uenige vi er i

dem, dét er netop den type demokrati, vi blev nægtet i fire årtier. Vi, der ufrivilligt i størstedelen af vores liv har været vidne til, hvordan fri udveksling af idéer er en grundlæggende forudsætning for et sundt demokrati, mener, at denne forudsætning også skal æres og respekteres i fremtiden. Dette repræsenterer en mulighed og en uerstattelig vej til at gøre EU friere, mere demokratisk og mere velstående.

Formanden. - Mine damer og herrer, hr. præsident! De ønskede at tale til Parlamentet. Vi har med glæde imødekommet Deres ønske. De ville bestemt ikke have kunnet holde en sådan tale i et tidligere Parlament.

(Bifald)

Vi lever heldigvis i et europæisk demokrati, hvor vi alle kan udtrykke vores holdninger.

(Bifald og uro)

Vi er én europæisk familie, og som i alle familier er der meningsforskelle. Jeg er enig med Dem, hr. præsident, når De siger – og jeg vil kun komme med få bemærkninger, men det er jeg nødt til: Vi er et fællesskab af mennesker. Et fællesskab af mennesker er kendetegnet ved at have fordele, styrker, ulemper og svagheder. Sammen skal vi styrke styrkerne og udrydde svaghederne. Jeg er også enig med Dem, når De siger, at vi skal spørge, om hver beslutning, vi træffer, måske kunne have været truffet et andet sted. Ja, men vores nationale hovedstæder skal også spørge sig selv om, hvorvidt mange beslutninger ikke burde blive truffet i vores byer eller lokalsamfund i stedet for på nationalt plan.

(Bifald)

Lad mig komme med den sidste bemærkning til Parlamentets forståelse af sig selv: Vi takker Dem for anerkendelsen af, at Parlamentet er en vigtig institution. Hvis vi ikke havde så stor indflydelse, ville vi ikke i øjeblikket være lovgiver i 75 % af sagerne, og vi ville ikke være medlovgiver i næsten 100 % af sagerne vedrørende Lissabontraktaten, og så ville det faktisk være korrekt, at beslutninger i Europa ville blive truffet ad bureaukratisk vej. Men nu er det Parlamentet, der træffer beslutningerne.

(Vedvarende bifald)

Tak for Deres besøg, hr. præsident! Det var et udtryk for mangfoldigheden af meninger i Europa og vores europæiske demokrati, og i et demokrati er det i sidste ende flertallet, der bestemmer. Jeg opfordrer indtrængende os alle til fortsat sammen at forsvare dette demokrati for Europa, for samhørighed og for fred.

(Stående bifald)

FORSÆDE: Diana WALLIS

Næstformand

9. Afstemningstid (fortsat)

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Fru formand! Sidste gang der var en sådan holdningsdemonstration under et stats- eller regeringschefbesøg, greb formanden for Parlamentet meget resolut ind. Ved den lejlighed vedrørte det også et forhold, som berørte ham personligt, nemlig Lissabontraktaten. I dag, hvor præsidenten, den folkevalgte præsident for et land, taler og afbrydes og chikaneres i et sådant omfang af socialisterne, gør formanden intet. Ved De, hvad det er? Det er ikke demokrati, det er despoti. Jeg forlanger, at der træffes de nødvendige forholdsregler.

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Fru formand! Det er efter min mening særdeles uværdigt for Parlamentet og også for det tjekkiske formandskab, at præsident Klaus' formelle besøg undermineres, ved at man tillader, at lejligheden bruges til at udbrede materialer, der søger at påvirke resultatet af ratificeringen af Lissabontraktaten. Hvis det er tilladeligt – og jeg anmoder om Deres afgørelse heraf – vil den logiske konklusion være en opskrift på kaos i vores korridorer, hvor hver side i diskussionen fylder Parlamentet i stigende antal for i konkurrence aggressivt at forfølge deres synspunkter. Sørg venligst for, at Præsidiets ikke tillader, at dette sker igen.

(Blandede reaktioner)

Martin Schulz (PSE). – (DE) Fru formand! Mange tak. Jeg foreslår, at De alle lytter til, hvad jeg har at sige, inden De begynder at råbe.

En kollega, som ofte erindrer tingene på en anden måde, har lige talt. Jeg vil gerne minde Dem om følgende: Da premierminister Sócrates ønskede at tale i Parlamentet i forbindelse med underskrivelsen af Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, var han ikke i stand til det, fordi han blev overdøvet. Præsident Klaus kunne tale her uden hindringer. Det er forskellen mellem os og dem.

(Bifald)

Formanden. - Vi fortsætter nu med afstemningen.

9.1. Den europæiske sikkerhedsstrategi og ESFP (A6-0032/2009, Karl von Wogau) (afstemning)

9.2. NATO's rolle i EU's sikkerhedsstruktur (A6-0033/2009, Ari Vatanen) (afstemning)

- Før afstemningen:

Ari Vatanen, ordfører. – (EN) Fru formand! Jeg undskylder, at jeg tager alles tid og forsinker frokosten, men det gør jeg kun omkring hvert 10. år, så måske det ikke gør noget. Jeg er faktisk som det medlem af det finske parlament, der kun rejste sig for at tale én gang i alle de år, han var medlem af parlamentet, og det eneste, han sagde, var: "Vil De venligst lukke vinduet".

Jeg vil gerne sige et par ord vedrørende disse tre betænkninger, som alle er en del af denne samme pakke, der omfatter betænkningerne fra Karl von Wogau og Jacek Emil Saryusz-Wolski. I øjeblikket leder vi efter løsninger på den finansielle krise. Den er selvforskyldt, og vi siger, at denne krise ikke må gentages, men hvad er EU's eksistensberettigelse, når det drejer sig om at forhindre krige og menneskelige kriser? De må heller ikke gentages, og de falder ikke ned på os som taget på Parlamentets bygning i Strasbourg. De behøver ikke blive gentaget, men kun hvis vi arbejder sammen.

Jeg vil minde om, at denne side af Parlamentet ikke har monopol på fred. Fred tilhører os alle. Fredskonsolidering er vores fælles pligt. Det er lidt som kærlighed. Den er ubetinget. Vi må være idealistiske i dette liv. Vi skal se mod horisonten, ligesom når vi løber i en skov. Man behøver ikke se på fødderne, når man løber i en skov. Man ser mod horisonten, så ved man, hvor man løber hen, og fødderne peger automatisk mod det rigtige sted. Det er, hvad vi skal gøre. Vi skal være hudløst ærlige og huske, hvorfor EU blev dannet: for at skabe fred.

Hvis vi skal respektere arven fra Jean Monnet og vores forgængere, siger jeg blot, at vi alle skal tilhøre ét parti, og dette fredsskabende parti skal hedde "Yes I Can-partiet". Først da vil historien give os stående bifald. Og vinduet er åbent.

- Før afstemningen om afsnit 29:

Ari Vatanen, ordfører. – (EN) Fru formand! Jeg beklager at tage Parlamentets tid. Jeg ønsker blot at slette følgende sætning vedrørende EU's operative hovedkvarter fra afsnit 29: "fremhæver, at det foreslåede operative EU-hovedkvarter udgør en løsning på dette problem;".

(Parlamentet vedtog det mundtlige ændringsforslag)

- Før afstemningen om afsnit 43:

Vytautas Landsbergis, for PPE-DE-Gruppen. – (EN) Fru formand! Jeg har to mundtlige ændringsforslag til dette afsnit. Det første er, at ordene "menneskerettigheder og retsstatsprincippet" skal anføres som de første fælles værdier og ikke de sidste. Jeg anmoder om støtte til denne mere europæiske holdning.

Det andet mundtlige ændringsforslag vedrører anden del af afsnittet om Rusland som et demokrati i en udefineret fremtid. Da der er mange suveræne opfattelser af, hvad demokrati betyder, ville det være bedre med en tilføjelse. I henhold til mit mundtlige ændringsforslag indsættes følgende efter ordet "demokrati": "som undlader at anvende militære trusler som et politisk pressionsmiddel over for nabolande".

Da vi ikke kan støtte sådanne politikker, bedes De støtte dette ændringsforslag.

(Parlamentet vedtog de mundtlige ændringsforslag)

9.3. Barcelonaprocessen: Middelhavsunionen (A6-0502/2008, Pasqualina Napoletano) (afstemning)

9.4. Revision af det europæiske naboskabs- og partnerskabsinstrument (A6-0037/2009, Konrad Szymański) (afstemning)

9.5. Finansiering af andre foranstaltninger end statslig udviklingsbistand i lande, der falder ind under forordning (EF) nr. 1905/2006 (A6-0036/2009, Thijs Berman) (afstemning)

- Før afstemningen:

Thijs Berman, ordfører. – (EN) Fru formand! Jeg vil gerne henvise denne betænkning til udvalget igen i henhold til artikel 168, stk. 2. Både dette demokratisk valgte Parlament og Kommissionen finder det nødvendigt, at visse mindre former for samarbejde mellem EU og udviklingslandene, dvs. aktioner, der ikke strengt omhandler bekæmpelse af fattigdom, f.eks. udvekslingsprogrammer mellem deres og vores universiteter, er omhandlet.

Udviklingsbudgettet er ikke beregnet til denne type samarbejde, men nogle medlemmer insisterer på at bruge et juridisk grundlag, der vil få os til at finansiere sådanne aktioner over udviklingsbudgettet, men det er netop, hvad vi søger at undgå med denne betænkning.

Vi nåede ikke til enighed. Hvis ændringsforslag 1 vedtages, vil betænkningen være usammenhængende og modarbejde verdens fattigste menneskers interesser. Jeg mener derfor, at vi skal henvise denne betænkning tilbage til Udviklingsudvalget for at opnå enighed om et retsgrundlag, der støttes af et klart flertal i Parlamentet.

Michael Gahler (PPE-DE). – (DE) Fru formand! Der er bestemt fortolkningsmæssige forskelle. Udviklingsudvalgets juridiske fortolkning er forskellig fra den fortolkning, som Udenrigsudvalget og Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse har, og den er forskellig fra den juridiske fortolkning, som Parlamentets juridiske tjenester har fremlagt, fra EF-Domstolens retspraksis og fra Rådets og Kommissionens holdning. Derfor insisterer vi, flertallet, på, at vi bruger det retsgrundlag, der er fastsat i dette ændringsforslag.

Jeg anmoder derfor om en tilbagetrækning af anmodningen om henvisning tilbage til udvalget. Hvad angår substansen af betænkningen, er der ingen meningsforskellige. Vi er enige i substansen. Det er kun den juridiske fortolkning, vi er uenige i, og en henvisning tilbage til udvalget ændrer ikke denne forskel.

Ana Maria Gomes (PSE). – (EN) Fru formand! Jeg vil gerne støtte ordføreren. Efter forhandlingen i Parlamentet i går og på baggrund af Kommissionens bidrag er jeg helt enig i, at vi har brug for flere drøftelser, og at vi skal finde det korrekte retsgrundlag for aktioner, der ikke er rene ODA-aktioner – men som stadig er meget vigtige for udviklingssamarbejdet med udviklingslandene – og derfor ikke hører ind under de øvrige instrumenter vedrørende samarbejde med industrialiserede lande eller det nuværende instrument til finansiering af udviklingssamarbejde.

Det er også meget vigtigt, at midler, der er afsat til instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejde til samarbejde i overensstemmelse med ODA-kriterierne, fastfryses, og derfor støtter jeg Thijs Bermans anmodning om mere tid til overvejelse.

(Parlamentet godkendte denne anmodning)

9.6. Organisationen og driften af Kontoret for Den Europæiske Unions Publikationer (A6-0426/2008, Hanne Dahl) (afstemning)

10. Stemmeforklaringer

(Mundtlige stemmeforklaringer)

- Beslutningsforslag (B6-0100/2009): Den Europæiske Unions rolle i Mellemøsten

David Sumberg (PPE-DE). – (EN) Fru formand! Jeg vil forklare, hvorfor jeg var ét af de kun fem medlemmer af Parlamentet, der stemte imod denne beslutning. Det gjorde jeg, ikke fordi jeg ikke vil give økonomisk hjælp til de mennesker, der har lidt så tragiske tab i denne krise, og bistand til dem af den grund – det er helt rigtigt – men simpelthen fordi denne beslutning, ligesom de fleste andre beslutninger om Mellemøsten – er fejlslagen. Den er fejlslagen, fordi den ikke fastslår, hvad der er rigtigt, og hvad der er forkert i denne situation, og uden det kan og bør det ikke være muligt at vedtage denne beslutning.

Kendsgerningen er, at vi er, hvor vi er i Gaza, som følge af aktioner fra Hamasbevægelsen, som har sendt skyer af bomber og raketter mod en suveræn stat, der – ligesom alle andre suveræne stater – har ret til at reagere og forsvare sit folk. Først når ansvaret for denne krise klart placeres i Parlamentets beslutninger, kan selve beslutningerne være effektive. Tiden er inde til, at Parlamentet siger til Hamas: "Anerkend Staten Israel, forhandl med den, fjern de antisemitiske synspunkter fra jeres charter, så kan vi begynde at indlede fredsprocessen".

- Betænkning: Glenys Kinnock (A6-0039/2009)

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Fru formand! Det er afgørende, at voksne i højere grad tager ansvaret for de betingelser, børn udsættes for, og de muligheder, de har i livet. Jeg tænker f.eks. på væbnede konflikter, hvor børn inddrages, hvor de ofte tvinges til at bære våben og udsættes for dødelig fare, sult og manglende adgang til lægehjælp. Jeg stemte dog imod betænkningen på grund af dens standpunkt for abort. Det forekommer særligt urimeligt, at man foregiver at handle i børnenes interesser, samtidig med at man faktisk fremmer initiativer, der vil nægte dem selve retten til livet.

Syed Kamall (PPE-DE). – (EN) Fru formand! Den store filosof, Whitney Houston, sagde engang: "Jeg mener, at børn er vores fremtid. Uddan dem godt, og vis dem vejen. Vis dem, hvilken skønhed de besidder indeni".

Det interessante ved denne betænkning er, at vi for første gang i mange år ser på nøglen til den fremtidige udvikling. Vi efterspørger navnlig udvikling og uddannelse af børn og ikke kun af pigebørn – hvis man uddanner kvinden, uddanner man hele familien – men også grundskoleuddannelse.

Der er en enkelt fejl i vores opfattelse af grundskoleuddannelse: Vi tror tilsyneladende, at staten har løsningen. Jeg opfordrer alle mine kolleger i Parlamentet til at se på de løsninger, der er fremhævet af E. G. West Centre på universitetet i Newcastle i en undersøgelse af privat uddannelse til de fattige. I tilfælde, hvor staten ikke kunne sikre uddannelse til fattige børn, er forældrene gået sammen og har kunnet finansiere ikkestatslig uddannelse. Det betyder, at de også støtter de fattige uden arbejde. Jeg opfordrer alle til at se på andre kilder end staten for at finde løsninger, der kan hjælpe de fattigste i vores samfund.

Kathy Sinnott (IND/DEM). – (EN) Fru formand! Jeg stemte imod Kinnocks betænkning med meget tungt hjerte, fordi de problemer, der identificeres i betænkningen, er meget vigtige. Tragedier sker over alt i verden, men grundlaget for betænkningen er FN's konvention om barnets rettigheder, og vi fortsætter, og vi gør mere og mere på grundlag af en i høj grad mangelfuld konvention.

Denne konvention har altid været et kompromis. Den har altid været en blandet pose. Den indeholder på den ene side mange gode elementer, men på den anden side indeholder den nogle absolut uhensigtsmæssige elementer. Den blev skrevet i 1989 i en tid, hvor vi endnu ikke kendte predatorer. Den omfatter f.eks. ret til fuld adgang til massemedierne ved kommunikation med børn og omvendt.

Det betyder, at vi har baseret hele denne betænkning på en meget mangelfuld konvention, der også udnævner staten til den eneste, der varetager barnets sande interesser, i stedet for familien, og som også udnævner forældrene til børnenes opdragere og værger, men ikke til at være bestemmende med hensyn til deres rettigheder. Derfor blev jeg nødt til at stemme imod den. Den omfatter også abort, hvilket ikke hører hjemme under børns rettigheder.

Daniel Hannan (NI). – (EN) Fru formand! Jeg tror, at vores vælgere gerne vil se, hvor langt vi er nået på disse områder. I opløbet til den irske folkeafstemning og navnlig efter den fik vi at vide, at EU i virkeligheden ikke bevægede sig hen imod en fælles udenrigspolitik, og at EU bestemt ikke blandede sig i spørgsmålet om abortlovgivning, og alligevel er disse to emner bundet tæt sammen i én betænkning. Trods alle vores løfter om at lytte til folket og skræddersy vores politik til at opfylde deres behov har vi fortsat uanfægtet.

Det var der et meget fint eksempel på tidligere i dag, hvor vi lyttede til den tjekkiske præsident. Han gav en tale, der på nogle måder var næsten banal. Han fremsatte det særdeles banale og ubestridelige synspunkt, at

regeringer er bedre, når der er en opposition, og at vi burde tolerere andre holdninger. Hvad var Parlamentets reaktion, da han sagde, at vi skulle tolerere andre holdninger? Medlemmerne af PSE-Gruppen og PPE-DE-Gruppen vendte ham ryggen og forlod salen. Ikke blot nægter de at forholde sig til alternative holdninger, de kan ikke engang holde ud at høre på dem. Hvilket bedre eksempel kan man finde på Parlamentets holdning til vælgerne derude? Hvis De mener, jeg tager fejl, så vis det: Afhold de folkeafstemninger, De lovede. Læg Lissabontraktaten for folket. *Pactio Olisipiensis censenda est*.

- Betænkning: Jean Louis Cottigny (A6-0023/2009)

Ewa Tomaszewska (UEN). - (PL) Fru formand! Gennemførelsen af direktiv 2002/14/EF om indførelse af en generel ramme for information og høring af arbejdstagerne i Det Europæiske Fællesskab er særlig vigtig i krisetider, hvor det skal sikres, at ledelse går hånd i hånd med socialt ansvar, og at medarbejderne garanteres uddannelse og glidende overgang til deres nye arbejdsplads, hvis arbejdspladser ikke kan reddes. Rammedirektivet bør gennemføres i medlemsstaterne af begge sider. Jeg stemte derfor for Jean Louis Cottignys betænkning.

- Betænkning: Patrizia Toia (A6-0015/2009)

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Fru formand! Socialøkonomien spiller en afgørende rolle i den lokale og regionale udvikling. Som anført i Lissabonstrategien udgør den en integreret del af en fælles beskæftigelsespolitik. Statistiske data har vist, at den er en indflydelsesrig sektor i økonomien, som skaber nye arbejdspladser i EU og sikrer beskæftigelse til næsten 11 mio. personer svarende til næsten 7 % af arbejdsstyrken. Den rolle, som socialøkonomien spiller i landområder med hensyn til at fremme økonomisk udvikling ved at genoplive industrielle områder i tilbagegang og skabe og fastholde nye arbejdspladser, er også værd at fremhæve.

Vi kan derfor se, at socialøkonomien er blevet en uundværlig del af indsatsen for at sikre stabil og bæredygtig økonomisk vækst gennem den afgørende rolle, den spiller, når det drejer sig om at løse nye sociale problemer. Dens rolle er også blevet styrket inden for traditionelle sektorer, som f.eks. handel, landbrug og industri. Det er derfor afgørende, at vi indarbejder socialøkonomi i alle strategier, der søger at skabe industriel og socioøkonomisk udvikling.

Ewa Tomaszewska (UEN). - (PL) Fru formand! Det er ikke kun krisen, der har skabt et behov for at identificere markedstilstedeværelsen af foreninger, sammenslutninger, kooperativer og hele socialøkonomien, som involverer borgerne som berørte parter, og som har både en social og en målelig økonomisk dimension, hvad angår dens bidrag til BNP. Men netop nu har hver eneste arbejdsplads, der skabes, hver eneste nye forbedring i kvaliteten af de sociale ydelser en konkret værdi. Jeg støtter betænkningen og ser frem til en ny tilgang fra Kommissionens side med organisationsmæssig og finansiell støtte til socialøkonomien, som f.eks. forenkling af de administrative procedurer for ansøgning om EU-støtte. Jeg stemte derfor for betænkningen.

Syed Kamall (PPE-DE). - (EN) Fru formand! Under gennemlæsningen af denne betænkning stødt jeg på definitionen af en socialøkonomi, og jeg blev interesseret i at se, hvad definitionen var. Den påpegede to ting, der slog mig: Den ene var sociale målsætningers forrang over fortjeneste, og den anden var principperne om solidaritet og ansvarlighed. Den taler endvidere om medlemmernes demokratiske kontrol. Den frivillige og gratis udveksling mellem køber og sælger med henblik på at skabe fortjeneste, som derefter kan geninvesteres for at skabe arbejdspladser, nævnes ikke. Hvad kan være mere socialt end at skabe fortjeneste, som geninvesteres for at skabe arbejdspladser til befolkningen?

Når vi begynder at fokusere på de såkaldte sociale behov i stedet for behovet for at skabe fortjeneste og sikre, at vi kan skabe arbejdspladser og sprede velstand i hele samfundet, ender vi i den fælde, som Hayek, den fantastiske østrigske økonom, sammen med Ayn Rand advarede imod i begyndelsen af sidste århundrede, hvor vi glemte om fortjeneste og begyndte nedturen mod trældom. Derfor var jeg imod denne betænkning.

- Betænkning: Evangelia Tzmpazi (A6-0034/2009)

Avril Doyle (PPE-DE). - (EN) Fru formand! Det glæder mig, at vi fortsat kan se på mental sundhed med en vis alvor og prioritet her i Parlamentet. Det skal fortsat have en høj placering på EU's sundhedspolitiske dagsorden, da hvert fjerde menneske vil opleve en depressiv sygdom mindst én gang i deres levetid, og inden 2020 vil det være den mest almindelige sygdom i udviklingslandene.

Jeg er dog bange for, at vi i medlemsstaterne, herunder i mit eget land, har teorien. Vi taler talen. Vores politik for området for mental sundhed er udformet i dokumentet "A Vision for Change", og mange af opfordringerne til handling i ordførersens betænkning er anført i vores nationale politik eller er endda en del af vores lovgivning.

Men jeg er bange for, at den reelle psykiske sundhedspleje fortsat er fuldstændigt uegnet til formålet. Der er absolut ingen forbindelse mellem teorier og betænkninger, og vi er altid – navnlig i mit land – en handlingsplan væk fra handling. Jeg er bange for, at psykisk sundhedspleje og leveringen heraf til dem, der har brug for den, stadig er et forsømt område i de fleste politikker for mental sundhed i alle vores medlemsstater. Det skal ændres.

Neena Gill (PSE). – (EN) Fru formand! Et ud af fire mennesker oplever mentale sundhedsproblemer mindst én gang i deres liv. Otte ud af 10 førende årsager til handicap er mentale sundhedsproblemer, og mentale sundhedsproblemer har en stor indvirkning på dem, der ikke er direkte berørte. Vi opfordrer derfor indtrængende til, at lovgivningen vedrørende mental sundhed opdateres, så der kan udvikles en bevidsthed om vigtigheden af god mental sundhed.

Den meddelelse, jeg har forsøgt at få ud i min valgkreds i West Midlands, er, at medier, internet, skoler og arbejdspladser alle spiller en afgørende rolle i at bevidstgøre offentligheden.

Vi har god også brug for mere forskning på området for mental sundhed og interaktionen mellem mentale og fysiske sundhedsproblemer og en forklaring af, hvordan initiativer på området for mental sundhed kan finansieres under Den Europæiske Socialfond og Den Europæiske Fond for Regionaludvikling. Det skal gennemføres straks.

Arbejdsgivere skal også fremme et sundt arbejdsklima med fokus på arbejdsrelateret stress og de bagvedliggende årsager til mentale lidelser på arbejdspladsen og håndtering af disse årsager. Jeg var derfor meget glad for at støtte denne betænkning.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Fru formand! 90 % af alle selvmord sker som følge af mentale sundhedsproblemer. Det antal mennesker, der rammes af depression og andre civilisationsbetingede sygdomme forårsaget af stress og livsstil, stiger markant. Aldringen af Europas befolkning hænger sammen med en stigning af antallet af mennesker, der får aldersrelaterede sygdomme. Indsatsen for at forebygge og diagnosticere mentale sundhedsproblemer, bekæmpe udelukkelse og stigmatisering og yde støtte til ofre og deres familier er vigtig for at beskytte samfundets sundhed. Jeg støtter derfor Evangelia Tzampazis betænkning varmt.

Kathy Sinnott (IND/DEM). – (EN) Fru formand! Jeg stemte for denne betænkning, men jeg følte, at man i udvalget gik glip af chancen for at medtage elektrochok og til en gang for alle at anbefale et forbud mod denne behandling, som er den mest torturerende af alle, som vi stadig bruger i mange lande i Europa.

Et andet område, hvor jeg har alvorlige betænkeligheder, er den stigende tendens til at vurdere alle små børn med hensyn til mentale sundhedsproblemer og ordinere medicin i overensstemmelse hermed. Selv om denne betænkning heldigvis ikke går så langt, er der en tilfældig henvisning til vurderingen af børn. Mange børn, hvis de vurderes som børn, er tilsyneladende ikke normale, men udvikler sig alligevel godt. Det centrale spørgsmål, som vi skal stille os selv på baggrund af de stigende mentale sundhedsproblemer, er: Hvorfor bliver det værre, navnlig med hensyn til selvmord? Tillader vi ikke, at det menneskelige samfund eksisterer på en måde, som sætter mennesker i stand til at udvikle sig og leve på en normal, sund måde? Hvis den mentale sundhed bliver værre, skal vi nøje overveje det samfund, vi skaber.

- Beslutningsforslag B6-0097/2009: CIA's påståede brug af europæiske lande ved transport og ulovlig tilbageholdelse af fanger

Leopold Józef Rutowicz (UEN). – (PL) Fru formand! Jeg er modstander af beslutningen, og jeg har stemt imod dens vedtagelse af følgende årsager:

1) Der er en krise, og EU står sammen med andre institutioner over for alvorlige problemer, der kræver deres opmærksomhed.

2) Omkostningerne til undersøgelse af de påståede flyvninger, som EU har afholdt, beløb sig til flere millioner euro og afdækkede sager, som involverede mennesker, der bestialsk myrder og kan have myrdet uskyldige mennesker, herunder EU-borgere, og det er vores pligt at beskytte vores borgere og hjælpe ofre for terrorisme.

Den ekstremt følelsesbetonede holdning mod flyvningerne og skabelsen af endnu en dyr politisk skandale har ikke skabt merværdi og har pålagt de europæiske skatteydere endnu en byrde. De siger, at erfaringer koster, og vi har betalt denne pris. Det bør vi derfor huske, inden vi tager fat om lignende problemer i fremtiden.

- Betænkning: Miguélez Ramos (A6-0016/2009)

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Fru formand! Jeg glæder mig meget over, og jeg støttede bestemt Miguélez Ramos' betænkning om anvendt forskning inden for den fælles fiskeripolitik.

Den opfordrer til forbedret og øget brug af anvendt forskning. Spørgsmålet om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne er et afgørende spørgsmål, hvor det er vanskeligt at finde en balance og sige, at den er den helt rigtige. Brug af den sidste nye forskning som et redskab kan kun bidrage til at løse den opgave, der ligger foran os.

Uanset hvor meget jeg sætter pris på betænkningen, vil jeg dog advare om, at vi skal være opmærksomme på evt. overlapninger af indsatsen, hvilket vi skal undgå i disse økonomisk trange tider. Det vil være nødvendigt at sikre, at vi ikke på fællesskabsplan gør noget, som bedst overlades til medlemsstaterne.

Syed Kamall (PPE-DE). – (EN) Fru formand! Med hensyn til anvendt forskning burde vi måske se på manglerne i den fælles fiskeripolitik. Lad os ikke glemme, at vi i mere end 40 år har haft en fælles fiskeripolitik, der blev udformet til at drive det europæiske kommercielle fiskeri på et bæredygtigt grundlag, men som ikke har sikret miljømæssig bæredygtighed eller fiskeriindustriens udvikling.

Vi bør også sætte dette over for den rettighedsbaserede tilgang, der benyttes af lande, som f.eks. New Zealand, hvor regeringen anerkender, at folk vil kæmpe for at opretholde en ressource, hvis de har hævdevundne interesser i den. Vi kan også se på Island, som med succes benytter en markedsorienteret tilgang med individuelt sporbare kvoter.

Vi kan selvfølgelig frit anvende ny teknologi og ny forskning, men hvis vi bevarer et system, hvor regeringerne, trods innovationen, fortæller de enkelte fiskere, hvor meget de må fiske, så kan hele den anvendte forskning være fuldstændigt spild af tid. Det er på tide, at vi kasserer den fælles fiskeripolitik.

- Betænkning: Ieke van den Burg (A6-0047/2009)

Neena Gill (PSE). – (EN) Fru formand! I det nuværende vanskelige økonomiske klima tilfører denne betænkning den form for helhedsindstilling, der så desperat er brug for. Momsnedsættelser vil hjælpe flest mennesker, som har de største behov – de mennesker, der tjener mindre end andre. Denne betænkning handler efter min mening også om jobskabelse, og derfor har jeg støttet den. Den handler om at sikre, at arbejdspladser ikke forsvinder ind i den sorte økonomi. Jeg håber, at den vil blive gennemført hurtigt, især i min region, West Midlands.

Vi skal også understrege, at medlemsstaterne skal have mulighed for at sænke momsen på visse produkter i kampen mod klimaændringer. Hvis vi giver borgerne et incitament til at "købe grønt", får vi netop den form for markedsbaserede instrumenter, der vil sikre de største fordele. Momsnedsættelser bruges i hele verden til at opmuntre borgerne til at købe energieffektive og miljøvenlige køleskabe, fryser og andre produkter, der bruger meget energi, og lavere priser på disse produkter vil hjælpe de mindre velstillede.

Min regering i Det Forenede Kongerige er gået forrest på dette område ved at sænke momssatsen med 2,5 % indtil 2010, og jeg håber, at andre medlemsstaterne vil følge trop.

Astrid Lulling (PPE-DE). – (FR) Fru formand! De eneste kampe, vi er sikre på at tabe, er dem, vi ikke deltager i.

Ved at genfremsætte vores ændringsforslag vedrørende en mere retfærdig anvendelse af en nedsat momssats – navnlig for f.eks. børnetøj i de nye medlemsstater, så de kommer på samme niveau som de gamle – ønskede vi at sende et stærkt budskab til Kommissionen og Rådet.

Det lykkedes i alle henseender med én undtagelse. Vores ændringsforslag om at spare restaurationsbranchen for den bureaukratiske byrde med at skulle håndtere to forskellige momssatser på én regning blev forkastet med snævert flertal.

Vores gruppe ønsker, at de medlemsstater, der vælger en nedsat moms, frit kan vælge at anvende én reduceret sats for restaurationsbranchen. Det er ikke muligt med teksten i Kommissionens forslag, fordi denne tekst

pålægger forskellige satser, afhængigt af om tjenesteydelsen på den lokale restaurant omfatter et glas øl eller vin eller ej. Er der nogen, der kan forstå det?

Jeg indser, at nogle af mine kolleger ikke korrekt havde forstået betydningen af vores ændringsforslag, men det stærke signal, som Parlamentet sender i dette spørgsmål, forbliver uændret. Det var indsatsen værd. Jeg er meget glad for, at min gruppe og jeg har holdt fanen højt i kampen mod venstrefløjens onde besættelse af brandbeskatning. Vi må sætte en stopper for denne "afgiftsmani".

- Beslutningsforslag B6-0097/2009: CIA's påståede brug af europæiske lande ved transport og ulovlig tilbageholdelse af fanger

David Sumberg (PPE-DE). – (EN) Fru formand! Dette er måske det vanskeligste spørgsmål for et frit samfund. Hvordan bekæmper et frit samfund dem, der ønsker at ødelægge det? Det er den beslutning, vi skal træffe. Det skal være en balance. Vi skal selvfølgelig beskytte menneskerettighederne, og selvfølgelig skal de retlige procedurer anvendes, men nogle gange er det nødvendigt at træffe ekstraordinære foranstaltninger i den verden, vi lever i. Vi kan ikke i Europa og i landene i Europa udelukkende regne med, at USA gør det.

Vi oplever i øjeblikket i mit land en retssag mod otte mennesker, der er anklaget for at forsøge at sprænge otte fly i luften. Det lykkedes ikke for dem. Jeg ved ikke, om de er skyldige, men planen mislykkedes. Vi skal sikre, at et frit samfund har de rigtige værktøjer og de rigtige foranstaltninger til at bekæmpe og vinde over alle, der ønsker at ødelægge det. Hvis det ikke lykkes for os, svigter vi de mennesker, som vi er her for at repræsentere.

- Betænkninger: Karl von Wogau (A6-0032/2009) og Ari Vatanen (A6-0033/2009)

Colm Burke (PPE-DE). – (EN) Fru formand! Jeg anbefalede mine kolleger fra Irland, at de undlod at stemme i forbindelse med von Wogau- og Vatanen-betænkningerne, fordi Irland har bevaret landets neutralitet.

Vores holdning hertil og vores involvering i EU er ført til protokols. Irland har et tredobbelt sikringssystem vedrørende indsættelse af styrker i et andet land: Det skal ske under FN-mandat, og det skal være godkendt af regeringen og af Oireachtas, det irske parlament. Det vil fortsat gælde under Lissabontraktaten.

Det betyder ikke, at Irland ikke er parat til at spille sin rolle, herunder navnlig den fredsbevarende rolle. Vi har f.eks. med stor succes været særdeles involveret i Tchad. Det skete under mandat fra FN: FN kunne ikke levere tropperne, og EU gik ind i skudlinjen. Dette mandat udløber den 15. marts 2009. Hvad angår fredsbevaring, har de 12 måneder været særdeles vellykkede, og vi håber, denne situation vil holde længe. Irland vil fortsat yde sit bidrag til bevaring af freden, uanset om det sker gennem FN eller EU.

- Betænkning: Ari Vatanen (A6-0033/2009)

Tunne Kelam (PPE-DE). – (EN) Fru formand! Jeg stemte kun for afsnit 43 i Vatanen-betænkningen på grund af det mundtlige ændringsforslag fra vores kollega Vytautas Landsbergis, som Parlamentet endelig godkendte. Jeg foretrækker stadig og støtter den oprindelige version af afsnit 43, der ender med "sikkerhedsforslag, som Den Russiske Føderation for nylig fremsatte, i alvorlig grad vil underminere troværdigheden for EU's sikkerhedsstrukturer og støde en kile ind i forholdet mellem EU og USA". Efter at have deltaget i denne uges møde i Det Parlamentariske Samarbejdsudvalg EU-Rusland kom jeg til den konklusion, at vi ikke kan ignorere, hvad vores kollega, Ari Vatanen, har kaldt en "brutal virkelighed" – nemlig at Den Russiske Føderations mål stadig er at opdele EU-partnerne i gode og dårlige partnere og at svække NATO.

David Sumberg (PPE-DE). – (EN) Fru formand! Jeg er glad for at få mulighed for kort at tale om dette på grund af den absolut fremragende tale, den tjekkiske præsident holdt. Han mindede os om sit og mange andre landes historie, herunder især i Østeuropa, som var besat af nazisterne og derefter i realiteten af kommunisterne. Det viser virkelig den afgørende betydning af NATO og opretholdelsen heraf.

EU spiller en rolle i samfundet, men det primære forsvar af den vestlige verden varetages stadig af NATO, og det skyldes vores alliance med USA.

En af de foruroligende ting ved Parlamentet, som jeg konstaterer i forbindelse med mange spørgsmål, er en understrøm og nogle gange en overstrøm af antiamerikanisme. Det var USA, der sikrede, at vi kan tale her som et frit folk, og NATO er garant for denne vigtige alliance i fremtiden.

Syed Kamall (PPE-DE). – (EN) Fru formand! I størstedelen af det foregående århundrede – og det meste af dette – har NATO bidraget til at sikre freden. Alligevel er der nogle i Parlamentet, der stadig søger at

underminere netop den institution, der har givet os mulighed for at samarbejde med vores amerikanske og canadiske kolleger og en række EU-lande.

Hvordan søger vi at underminere dette? Ikke ved at angribe NATO, men ved at duplikere NATO's strukturer. Vi oplever nu en situation, hvor amerikansk og canadisk personel kan sidde med EU-eksperter i ét lokale i NATO-regi, hvorefter nøjagtig det samme møde afholdes uden vores amerikanske og canadiske kolleger, men som en del af EU's forsvarsstruktur. Hvilket unødigt spild af ressourcer og tid.

Vi skal huske den afgørende rolle, som NATO har spillet, men vi må ikke glemme, at en del af NATO er deling af byrden. Hvis vi bevæger os hen imod en forsvarsmekanisme med EU alene, så vil det navnlig være Det Forenede Kongerige og Frankrig, der deler denne byrde, mens andre skjuler sig bag den. Lad os ikke glemme den afgørende rolle, som NATO har spillet – lad den fortsætte langt ud i fremtiden.

Colm Burke (PPE-DE). – (EN) Fru formand! Jeg har en tilføjelse til det, jeg sagde tidligere. Vi søger at få Lissabontraktaten godkendt i Irland. Vi vil fastholde vores neutralitet under Lissabontraktaten – traktaten ændrer ikke vores holdning til det spørgsmål. Vi vil fortsat spille vores rolle i forbindelse med den fredsbevarende indsats, når vi har et FN-mandat. Hvis EU involverer sig, er vi parate til også at blive involveret i denne fredsbevarende indsats, som vi tidligere har været det.

John Attard-Montalto (PSE). – (EN) Fru formand! Med hensyn til ændringsforslag 17, der skulle være kommet efter ændringsforslag 45, vil jeg gerne forklare, at både min kollega ved siden af mig, Louis Grech, og jeg ønskede at stemme for demilitariseringen af rummet, men vi blev desværre uforskyldt forstyrret af en tredjepart i det pågældende øjeblik, så vi fik ikke stemt i overensstemmelse hermed.

- Betænkning: Pasqualina Napoletano (A6-0502/2008)

Sebastiano (Nello) Musumeci (UEN). - (IT) Fru formand, mine damer og herrer! 14 år efter Barcelonakonferencen og lanceringen af Euro-Middelhavspartnerskabet er balancen tilsyneladende helt utilfredsstillende.

Skal vi vurdere de resultater med hensyn til indgæede finansielle forpligtelser, der er opnået indtil videre? Jeg mener, det er Parlamentets legitime ret og Kommissionens pligt at gøre dette. Skal vi lade som om, vi ikke ved, at borgerrettigheder er fuldstændigt ubeskyttede i regionen Europa-Asien-Afrika? At der stadig mangler lige muligheder? At respekt for religiøs frihed stadig er en drøm? At økonomisk og social vækst stadig præger tiden, mens menneskehandel vokser med alarmerende hast, så strømmen af illegale immigranter øges, først og fremmest på kysten i mit lokalområde i det sydlige Italien og Sicilien? Under disse omstændigheder vil skabelsen af et frit handelsområde snarere understrege opdelingen af de rige og fattige regioner end at repræsentere en mulighed.

Selv om vi var i tvivl om afsnit 29 og 36, stemte min gruppe dog for betænkningen om Barcelonaprocesen ud fra et håb, når vi nu står over for så stor skepsis.

- Betænkning: Konrad Szymanski (A6-0037/2009)

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Fru formand! Østpartnerskabet er et projekt af største betydning, og derfor ønsker jeg, at det bliver en prioritering i EU's udenrigspolitik. Jeg vil nævne fire aspekter, som vores aktiviteter efter min mening bør fokuseres på.

Vi skal for det første fremme demokrati og menneskerettigheder, da det vil sikre større politisk stabilitet i disse lande og garantere beskyttelse af grundlæggende rettigheder. Vi skal for det andet fokusere på økonomisk integration og åbning af frihandelszonen. Det vil give alle bredere adgang til nye markeder, hvilket vil øge efterspørgslen, som er så afgørende under en krise.

Vi skal for det tredje fokusere på at skabe sikkerhed og stabilitet i Europa. I denne forbindelse henviser jeg alene til Europas energisikkerhed. For at forhindre endnu en blokering af gasforsyningen til EU og afværge fristelsen til at bruge monopolistiske eksportører kræver vi først og fremmest større spredning af energikilder og transitnetværk. Vi har for det fjerde brug for øget mobilitet samt kulturel og uddannelsesmæssig udveksling. Disse to aktivitetsområder er tæt forbundne og supplerer hinanden. De har en indvirkning på EU's positive image i Østen og øger den gensidige tolerance og samarbejdet på området for forskning og udvikling.

Vi har brug for en særskilt forhandling vedrørende østpartnerskabet i Parlamentet.

- Betækning: Hanne Dahl (A6-0426/2008)

Richard Corbett, for PSE-Gruppen. – (EN) Fru formand! Det var med stor glæde, at jeg stemte for denne betækning, og jeg ønsker Hanne Dahl held og lykke, mens hun er på barselsorlov. Hun kunne desværre ikke være her i dag.

Det var meget sigende, at hun som medlem af IND/DEM-Gruppen var villig til at være ordfører og dermed spille en konstruktiv rolle i Parlamentets arbejde i modsætning til hendes kolleger fra det britiske Independence Party, der – hvis jeg har ret – aldrig har været ordførere for en betækning i Parlamentet i de fire og et halvt år, der er gået, siden et broget selskab på 12 af dem blev valgt ved de sidste valg til Parlamentet. Det eneste, de kommer med, er kritik fra sidelinjen, oftest baseret på uvidenhed, fordi de ikke vil involvere sig i det reelle arbejde, som vi udfører på tværs af det politiske spektrum her i Parlamentet for at sikre, at den lovgivning og de politikker, som EU producerer, granskes tilstrækkeligt, så der opnås en retfærdig balance mellem de forskellige medlemsstaters interesser og vores politiske synspunkter. Det eneste, de gør, er at være negative og imod alting. Hvilken kontrast mellem dem og deres kollega.

(Skriftlige stemmeforklaringer)

- Betækning: Gérard Onesta (A6-0027/2009)

John Attard-Montalto (PSE), skriftlig. – (EN) Et af de vigtigste våben i de europæiske borgeres arsenal af rettigheder er andragender. Vi har vedtaget yderligere foranstaltninger af proceduremæssig karakter.

– Når et andragende er underskrevet af flere personer, skal underskriverne udpege en repræsentant og stedfortrædende repræsentanter, der betragtes som andragere med henblik på gennemførelsen af reglerne.

– Andragerens tilbagetrækning af støtte til andragendet er omhandlet.

– Andragender og korrespondance med andragere kan udformes på andre sprog, der bruges i en medlemsstat (f.eks. baskisk og galicisk).

– Det ansvarlige udvalg skal fastslå, om et andragende er berettiget til behandling eller ej. På anmodning af kun en fjerdedel af medlemmerne af udvalget er et andragende berettiget til behandling.

– Alternative klagemuligheder kan anbefales.

– Andragender skal generelt gøres til offentlige dokumenter, når de er blevet registreret.

Slavi Binev (NI), skriftlig. – (BG) Mine damer og herrer! Jeg støtter Gérard Onestas betækning, men jeg opfordrer Dem til at overveje to spørgsmål i forbindelse med andragender. Det første vedrører præsentationen af kendsgerninger, og det andet vedrører det faktum, at andrageren kun kan henvende sig til Kommissionen, ikke til respondenter. I andragende nr. 0795/2007 præsenteres kendsgerningerne på en partisk og tendentios måde, og den berørte part – den bulgarske ortodokse kirke – blev ikke bedt om at fremlægge sin holdning. Under Kommissionens undersøgelsesmission i Bulgarien fra den 27.-30. oktober 2008 anmodede Kommissionen ikke om den bulgarske ortodokse kirkes synspunkter. Forsøgene på at bagvaske den hellige ortodokse kirke i Bulgarien og på at underminere dens ret til selvbestemmelse styrkes derved af den ukorrekte vurdering af andragendet, som blev indgivet af den alternative synode, hvorved der blev skabt et grundlag for at vildlede medlemmerne af Kommissionen.

Andragerne forsøger at afgøre den bulgarske ortodokse kirkes skæbne, ikke gennem den kirkelige lov, som er formet gennem århundreder, men gennem indgreb fra en sekulær institution – EF-Domstolen i Strasbourg.

Efter splittelsen af kirken, som blev løst gennem en kanonisk proces i 1998, har EF-Domstolen i Strasbourg afsagt en kendelse om det samme interne kirkelige problem i en sag, hvor den bulgarske ortodokse kirke ikke engang var respondent. Sandheden er, at ingen sekulær domstol har bemyndigelse eller evne til at afgøre kirkelige uoverensstemmelser.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Jeg stemte for betækningen, fordi jeg støtter revisionen af forretningsordenen med hensyn til proceduren for andragender, fordi dette efter min mening vil forbedre proceduren for evaluering og klassificering af andragender. De nye regler vil fremme behandlingen af andragender, hvilket vil støtte borgernes interesser.

En af de vigtigste ændringer i proceduren for andragender er understregningen af beskyttelse af privatliv og fortrolighed i forbindelse med andragender. Beskyttelse af privatliv vedrører andragerens navn og personlige

oplysninger, mens fortrolighed vedrører andragendets emne. I henhold til de nye regler vælger andrageren, om denne vil give afkald på privatliv eller fortrolighed eller ej.

Jeg mener desuden, at det er ekstremt vigtigt, at et kvalificeret flertal erklærer, om et andragende opfylder betingelserne for behandling, da retten til at indgive et andragende er en vigtig ret for borgerne baseret på primær lovgivning, og denne ret må ikke begrænses af en politisk motiveret beslutning. Hvis det ansvarlige udvalg i henhold til de nye regler ikke kan nå til enighed om, hvorvidt et andragende opfylder betingelserne for behandling, skal det erklæres at opfylde betingelserne på anmodning af mindst en fjerdedel af udvalgets medlemmer.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Fru formand, mine damer og herrer! Jeg stemte for Gérard Onestas betænkning om revision af forretningsordenens bestemmelser om proceduren for andragender.

Jeg er enig med ham i, at omfattende ændringer af de eksisterende bestemmelser ikke er påkrævet. I stedet bør vi forbedre deres gennemsigtighed og tydelighed. Jeg mener også, at vi skal understrege vigtigheden af den teknologiske faktor, da der er sket enorme fremskridt på dette område i de senere år, men at det er lige så vigtigt, at vi ikke forsømmer respekten for enkeltpersoner og deres grundlæggende ret til privatliv.

- Betænkning: Riera Madurell (A6-0007/2009)

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL), skriftlig. – (EL) Forslaget til en forordning om en europæisk forskningsinfrastruktur søger at fremme anvendelsen af en såkaldt femte frihed, nemlig friheden til fri bevægelighed inden for EU for forskere og videnskabsmænd, og fokuserer på kriterierne for konkurrence, effektivitet og tilpasning af videnskabelig forskning til kapitalens valg og målsætninger, som udtrykt i EU's Lissabonstrategi, der går imod både græsrødder og arbejderbevægelsen.

"Fri adgang" til forskningsinfrastrukturen i hver medlemsstat sætter kapitalen i stand til direkte at udnytte alle forskningsaktiviteter, der finansieres af medlemsstaterne, og betyder, at styringen og programmeringen af forskningen begrænses til EU's og monopolernes systemer. Det vil fremme idéen om "højeste niveau" baseret på markedet i stedet for videnskabelige kriterier, og vil betyde, at forskning koncentrerer sig i færre og færre forskningscentre/virksomheder.

Anvendelsen af kriteriet for intellektuel ejendom, den direkte forbindelse mellem forskning og produktion via virksomhedsspecialister, driften af centre i overensstemmelse med den private sektors finansielle kriterier og behovet for, at de finansieres af virksomheder og sponsorer, betyder, at forskning skal begrundes i muligheden for maksimal indtjening.

Forskning skal udelukkende baseres på statslig finansiering. Den skal være rimeligt fordelt mellem videnskabelige sektorer, og den skal søge at opfylde græsrøddernes behov og forbedre arbejdstagernes liv.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Betænkningen omhandler målsætningerne i ERA-grønbogen "Opbygning af forskningsinfrastruktur i verdensklasse" fra 2007. På mandat fra Rådet begyndte det europæiske strategiforum for forskningsinfrastrukturer (ESFRI) at udvikle en koordineret tilgang til aktiviteter på området for forskningsinfrastrukturer i april 2002. Selv om det i forslaget anføres, at målsætningen med den retlige ramme er at fremme etableringen af sådanne infrastrukturer, har erfaringen vist, at det generelt er de mest udviklede lande, der opnår størst gavn.

Efter vores mening er der ingen tvivl om betydningen af en forenkling af etableringen af forskningsinfrastrukturer i verdensklasse i Europa med den merværdi, som disse repræsenterer med hensyn til forbedret kvalitet i forskning og undervisning, de bånd, der etableres mellem offentlige og private forskere, og deres positive socioøkonomiske indvirkning generelt.

Vi er dog ikke enige i, at etableringen af store infrastrukturer alene skal føre til forbedrede muligheder for forskning af meget høj kvalitet inden for flere områder, fordi det betyder, at bestemte lande især vil opnå fordele i forbindelse med denne proces. Vi ønsker, at alle skal kunne få gavn, også de lande, der ikke kan etablere centre for forskning af meget høj kvalitet, for at sikre, at forskningen demokratiseres inden for de mest forskelligartede områder. Derfor undlod vi at stemme.

Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. – (SV) Der er mange gode grunde til at forenkle mulighederne for forskningssamarbejde på tværs af de nationale grænser i EU. Forslaget om en ny fælles retlig enhed kan være et skridt i denne retning, og forslagets ordlyd viser, at Kommissionen har en sund bevidsthed om betydningen af og de særlige arbejdsforhold i forbindelse med forskning.

Junilisten er dog ubøjelig, når det drejer sig om spørgsmålet om skattepolitik. Fastlæggelse af skattegrundlag er absolut udelukkende et nationalt anliggende. Jeg har derfor stemt imod Kommissionens forslag og betænkningen.

Adrian Manole (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Forskningsinfrastrukturer spiller en stadig vigtigere rolle i udviklingen af viden og teknologi ved at tilbyde unikke forskningstjenesteydelser til brugere i forskellige lande.

Ét særdeles vigtigt aspekt er, at disse tjenesteydelser vil tiltrække unge mennesker til videnskaben, når der åbnes op for forskningspotentialt i alle regioner i EU, hvilket i høj grad vil medvirke til at skabe et effektivt miljø for forskning og innovation.

I mindre udviklede lande, og her tænker jeg også på Rumænien, udgør begrænsede ressourcer og kompleksiteten af de tekniske og organisatoriske aspekter en betydelig vanskelighed, når det drejer sig om at etablere en europæisk forskningsinfrastruktur. Hvis disse strukturer kun får mulighed for at blive udviklet i de udviklede lande, betyder det derfor, at vi skal sikre, at vi ikke oplever en hjerneflugt til disse centre internt i EU.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Fru formand, mine damer og herrer! Jeg stemte for forslaget til Rådets forordning om EF-rammebestemmelser for en europæisk forskningsinfrastruktur (ERI), fordi medlemsstaterne efter min mening skal vedtage en koordineret tilgang til udviklingen af en fælles politik på forskningsområdet, idet den nuværende nationale og internationale lovgivningsmæssige ramme er utilstrækkelig til at opfylde EU's ambitiøse mål for denne sektor.

Jeg mener også, at det er afgørende, at vi handler for at forbedre grænsefladen mellem industrien og den akademiske forskning, som stadig er for svag i nogle EU-lande, herunder Italien. Endelig skal denne forskning efter min mening være kendetegnet ved bedre samarbejde mellem offentlige og private forskere, fordi vi kun kan opnå reelt og balanceret teknologisk fremskridt, hvis alle involverede arbejder sammen.

- Betænkning: Philippe Morillon (A6-0009/2009)

Ian Hudghton (Verts/ALE), skriftlig. – (EN) Jeg stemte for Philippe Morillons betænkning om ændring af konventionen om det fremtidige multilaterale samarbejde vedrørende fiskeriet i det nordøstlige Atlanterhav. Jeg mener alligevel ikke, at EU skal være kontraherende part til denne konvention. Jeg mener i stedet, at de enkelte fiskerinationer omkring det nordøstlige Atlanterhav skal være kontraherende parter sammen med Rusland, Island og Norge.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Fru formand, mine damer og herrer! Jeg stemte for Philippe Morillons betænkning om ændring af konventionen om det fremtidige multilaterale samarbejde vedrørende fiskeriet i det nordøstlige Atlanterhav.

Kommissionen for Fiskeriet i det Nordøstlige Atlanterhav, som oprettes ved ovennævnte konvention, spiller en vigtig rolle for bevarelse og optimal udnyttelse af fiskeressourcerne og søger også at fremme samarbejdet mellem de stater, der er part til konventionen.

Jeg glæder mig over ændringerne af konventionen, da de fastlægger procedurerne for bilæggelse af tvister og vil forbedre forvaltningen af fiskeressourcerne. Det er derfor et nyttigt redskab til udvikling af fiskeriindustrien.

- Betænkning: Glenys Kinnock (A6-0039/2009)

John Attard-Montalto (PSE), skriftlig. – (EN) Hvad angår forslaget til Parlamentets beslutning om en særlig plads til børn i EU's eksterne foranstaltninger, går jeg ind for betænkningen, da den omhandler rettighederne for de svageste i samfundet, nemlig børnene, men i overensstemmelse hermed er jeg uenig i visse dele, hvori abort kan godtages.

Alessandro Battilocchio (PSE), skriftlig. – (IT) Fru formand! Jeg stemte for betænkningen. Børnenes fremtid er et emne, der kræver og fortjener vores opmærksomhed. Børnene selv anmoder om at blive hørt og ønsker, at der tages hensyn til deres meninger og synspunkter, deres håb og drømme i indsatsen for at skabe en verden, der passer til dem.

I bestræbelserne på at opfylde millenniumudviklingsmålene skal vi i alle vores strategier, initiativer og finansieringsbeslutninger være mere opmærksomme på de prioriteringer, der fastsættes af børn for børn.

Som medlem af Parlamentet har jeg haft lejlighed til at besøge udviklingslande og arbejde sammen med store almennyttige organisationer, f.eks. UNICEF, og jeg er bekendt med, at der er mange presserende problemer, som skal løses.

Hvis vi vil opnå vedvarende forbedringer for børn, skal vi fokusere på, hvorfor deres rettigheder primært krænktes, men vi skal først og fremmest samarbejde med alle de frivillige organisationer, der i årenes løb har vundet fodfæste inden for disse områder, som er så forskellige fra Europa med hensyn til kultur, økonomi, struktur og politik.

Louis Grech (PSE), skriftlig. – (EN) Med hensyn til forslaget til Parlamentets beslutning om en særlig plads til børn i EU's eksterne foranstaltninger går vores delegation ind for betænkningen, da den omhandler rettighederne for de svageste i samfundet, nemlig børnene. Selv om der ikke direkte henvises til fremme af abort i betænkningen, vil jeg understrege, at vi ikke støtter visse dele, hvori abort kan godtages.

Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. – (SV) Jeg betragter EU som en union af værdier, og jeg går ind for flere af formuleringerne i betænkningen, som gør os opmærksomme på den udsatte position, som børn i hele verden befinder sig i. Det er klart, at samfundet skal bære ansvaret for at sikre børnenes rettigheder, for at reducere børnedødeligheden i fattige lande og for at bekæmpe alle former for udnyttelse af børn.

Betænkningen indeholder dog også formuleringer, som jeg har svært ved at støtte, herunder forslaget for at udpege en særlig EU-repræsentant "til gavn for synligheden og effektiv ledelse på børnerettighedsområdet". De foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre børns rettigheder, er og skal forblive et anliggende, der afgøres af de nationale parlamenter. Hvis internationalt samarbejde vurderes at være nødvendigt, skal det opnås inden for rammerne af FN, ikke EU.

Trods disse forbehold har jeg valgt at stemme for betænkningen.

Mairead McGuinness (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Jeg afstod fra at stemme i den endelige afstemning om denne betænkningen på grund af betænkeligheder ved formuleringen af afsnit 44. Denne betænkning rammer generelt meget rigtigt, idet den fremhæver behovet for, at der tages særligt hensyn til børn i EU's eksterne foranstaltninger. Jeg støtter derfor størstedelen af afsnittene i betænkningen, men undlod at stemme på grund af betænkeligheder ved afsnit 44.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Fru formand, mine damer og herrer! Jeg stemte for Glenys Kinnocks betænkning om en særlig plads til børn i EU's eksterne foranstaltninger.

Beskyttelse af børn, både i og uden for Fællesskabet, er uden tvivl et ekstremt vigtigt mål for EU. I årenes løb har Fællesskabets institutioner tillagt beskyttelsen af børns rettigheder større og større betydning, og det skal der tages hensyn til ved udformningen af politikker. Jeg er derfor enig i, at børn skal involveres mere, når der træffes beslutninger, som påvirker dem. Dette gælder helt fra lokalt niveau, hvor de har bedre mulighed for at komme med deres bidrag til disse spørgsmål.

Jeg mener desuden, at der skal iværksættes foranstaltninger på globalt plan på følgende centrale områder for at sætte børn i stand til at udøve deres rettigheder fuldt ud: mindskelse af fattigdom, bekæmpelse af forskelsbehandling og forbedring af uddannelsesniveau og -kvalitet. For at opfylde så ambitiøse målsætninger skal vi kanalisere flere intellektuelle og finansielle ressourcer i denne retning.

Anna Záborská (PPE-DE), skriftlig. – (SK) Jeg har stemt imod dette forslag til en beslutning.

Den ene årsag til dette er, at Kommissionen ikke har generel myndighed på området for børns grundlæggende rettigheder i henhold til internationale aftaler eller under EF-Domstolens jurisdiktion (KOM(2006)0367, afsnit 1.3, side 3). Den anden årsag er, at EU har til hensigt at bruge denne beslutning til at påtage sig beføjelser, som den ikke har.

Beslutningen anerkender ikke udviklingslandenes suverænitet med hensyn til etik. Den er i strid med afsnit 9 i den handlingsplan, der blev vedtaget på den fjerde internationale kvindekongress i Beijing i 1995, hvori det hedder: "Gennemførelsen af dette handlingsprogram, herunder i staternes lovgivning, og udarbejdelsen af udviklingsstrategier, -politikker, -programmer og -målsætninger, henhører under de enkelte staters suveræne ansvar i overensstemmelse med alle de grundlæggende menneskerettigheder; en nøje overholdelse af de forskellige religiøse og etiske værdier, kulturarven og enkeltpersoners og samfunds livsopfattelser vil bidrage til, at kvinderne kan udøve deres grundlæggende rettigheder til fulde med henblik på opnåelse af ligestilling, udvikling og fred".

Endelig fremhæver betænkningen også støtte til seksuelle og reproduktive rettigheder, en term, der aldrig af defineret af EU. WHO og visse ngo'er bruger denne term til at støtte abort. Betænkningen støtter åbent seksuelle og reproduktive rettigheder i afsnit 44 uden at definere termen eller respektere EU's opgaver på dette område. Dette er uacceptabelt.

- Betækning: Jean Louis Cottigny (A6-0023/2009)

Šarūnas Birutis (ALDE), skriftlig. – (LT) Den universelle karakter af den aktuelle finanskrisen betyder, at den påvirker medlemsstaterne uanset deres økonomiske struktur. Derfor mener ordføreren, at vi skal revurdere arbejdstagernes ret til at blive informeret og hørt. Denne ret er, i modsætning til den generelle opfattelse, ikke en procedure, der forhindrer en virksomhed i at reagere over for ændringer. De deltagende parter, dvs. arbejdsgivere, arbejdstagere og offentlige institutioner, skal forstå, at denne procedure bedst kan hjælpe dem med at forudsige de økonomiske og sociale konsekvenser af ændringer i en virksomheds miljø.

Derfor skal alle arbejdsgivere og arbejdstagere i EU kende og anerkende denne procedure under den europæiske sociale model. Alle virksomheder, der arbejder inden for EU's territorium, som står over for sådanne ændringer i deres økonomiske miljø, bør bruge de samme tidligere varslings- og forberedelsesforanstaltninger som deres konkurrenter i EU. Dette vil i øvrigt stimulere ærlig konkurrence mellem virksomhederne i overensstemmelse med reglerne for det indre marked.

Proinsias De Rossa (PSE), skriftlig. – (EN) Jeg støtter denne betækning, som den socialdemokratiske gruppe iværksatte. Betænkningen handler om arbejdstagernes ret til information og høring. Den opfordrer medlemsstaterne til bedre at gennemføre rammedirektivet fra 2002, navnlig ved at:

- indføre sanktioner, der er effektive, står i rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning
- sikre, at information sendes i behørig tid, så arbejdstagernes repræsentanter kan reagere, inden den centrale ledelse træffer en beslutning
- udvide grænsen for arbejdsstyrken, så alle uanset alder eller ansættelseskontrakttype er omfattet.

Den opfordrer også Kommissionen til at indlede overtrædelsesprocedurer mod medlemsstater, der ikke har gennemført direktivet, og sikre, at alle direktiver vedrørende information og høring er sammenhængende og om nødvendigt foreslå en revision.

Vi skal give arbejdstagerne en stærkere stemme i beslutningsprocessen i deres virksomheder. Dette er endnu vigtigere i krisetider for at mindske eller undgå tab af arbejdspladser.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Under forhandlingen af denne betækning forsøgte vi at forbedre forsvaret af arbejdstagernes rettigheder i alle sektorer i betænkningen. Vi glæder os derfor over vedtagelsen af vores ændringsforslag, som nu indgår på følgende måde i Parlamentets beslutning:

”sikre repræsentanterne for arbejdstagerne i den offentlige administration og i offentlige og finansielle virksomheder de samme rettigheder til at blive informeret og hørt, som er tildelt de øvrige arbejdstagere”.

Vi håber, at medlemsstaterne vil tage dette i betragtning og derved garantere alle arbejdstagere samme rettigheder til information og høring.

Betænkningens vision er generelt positivt, da den understreger behovet for at styrke retten til information og høring i de forskellige medlemsstater. Vi håber også, at Kommissionen vil forelægge en evalueringsrapport om resultaterne af gennemførelsen af direktiv 2002/14/EF vedrørende styrkelse af den sociale dialog.

Med hensyn til fusioner og overtagelser kunne betænkningen have gået videre i overensstemmelse med tidligere begivenheder, navnlig da vores forslag blev vedtaget. Det søger at sikre, at arbejdstagernes repræsentanter i hele processen for omstrukturering af virksomheder, navnlig industrielle virksomheder, har adgang til information og mulighed for at gribe ind i beslutningsprocessen, herunder vetoet, hvis virksomhederne ikke overholder deres kontraktlige forpligtelser.

Malcolm Harbour (PPE-DE), skriftlig. – (EN) De konservative støtter fuldt ud principperne om høring og inddragelse af arbejdstagerne i den effektive drift af virksomheder.

Vi mener dog ikke, at dette er et område, der er egnet til intervention på EU-plan.

Vi opfordrer generelt til ensartet og effektiv gennemførelse af EU-lovgivning, men vi fandt alligevel, at det var bedst at undlade at stemme i dette tilfælde.

David Martin (PSE), *skriftlig*. – (EN) Jeg støtter denne betænkning, som opfordrer lande, der endnu ikke har gjort det, til at gennemføre et direktiv fra 2002, der søger at styrke processen for information og høring af arbejdstagere i EU. Denne betænkning opfordrer Kommissionen til at træffe øjeblikkelige foranstaltninger for at garantere effektiv gennemførelse af direktivet og indlede overtrædelsesprocedurer mod medlemsstater, der ikke har gennemført direktivet, eller som ikke har implementeret det korrekt. Betænkningen opfordrer til, at arbejdstagernes repræsentanter får mulighed for at undersøge de data, der fremlægges, at information fremlægges i god tid under en høring, og at fagforening inddrages i processen for at styrke den sociale dialog.

Luca Romagnoli (NI), *skriftlig*. – (IT) Fru formand, mine damer og herrer! Jeg stemte for Jean Louis Cottignys betænkning om information og høring af arbejdstagerne i Det Europæiske Fællesskab.

Direktiv 2002/14/EF repræsenterede et stort skridt fremad for den demokratiske inddragelse af arbejdstagerne i beslutninger vedrørende de virksomheder, de arbejder for, navnlig på et tidspunkt som det nuværende, hvor økonomiske vanskeligheder får mange virksomheder til at træffe kritiske beslutninger, f.eks. omstrukturering eller flytning.

Det er dog med rette blevet bemærket, at direktivet ikke er blevet gennemført korrekt i en række lande, som har vedtaget mere begrænsede bestemmelser. Det er faktisk vigtigt at harmonisere lovgivningen mellem medlemsstaterne, så de europæiske virksomheder har de samme redskaber til at komme ændringer i det økonomiske miljø, de arbejder i, i forkøbet og forberede sig til dem.

Derfor er det tilrådeligt, hvis omfanget af direktivet udvides til alle europæiske små og mellemstore virksomheder, herunder de mindste med hensyn til antal ansatte, så ingen efterlades i en ufordelagtig situation.

Anna Záborská (PPE-DE), *skriftlig*. – (SK) Jeg støtter dette initiativ, der støtter arbejdstagerne, da information og høring af arbejdstagerne er grundlæggende elementer i en social markedsøkonomi. Det bør ikke betragtes som en hindring for virksomhedernes udvikling. I den nuværende situation, som er præget af den finansielle krise, skal vi styrke arbejdstagernes demokratiske ret til at blive inddraget i beslutningsprocessen, navnlig fordi der forventes omstruktureringer, fusioner og produktionsflytninger.

Jeg mener, at høring af arbejdstagere især er vigtig og begrundet på to områder: balancen mellem arbejdsliv og familieliv og beskyttelsen af søndag som en hviledag, der er grundlæggende søjler i den europæiske sociale model og en del af den europæiske kulturarv.

Jeg støttede personligt kravet om, at søndag skulle være en fridag uden forpligtelse til at arbejde, i skriftlig erklæring nr. 0009/2009, som i øjeblikket er i underskrivelsesproceduren i Parlamentet.

Hvad angår balancen mellem arbejdsliv og familieliv, er det noget, som jeg for nylig behandlede i min betænkning om solidaritet mellem generationerne. Heri hedder det, at det er nødvendigt at finde en politik og metoder, der kombinerer "gode job" med kvinders og mænds huslige pligter, og familieplanlægning, privatliv og karriereambitioner kun kan være i balance, når de pågældende personer frit kan træffe økonomiske og sociale beslutninger og støttes af politiske og økonomiske beslutninger på europæisk og nationalt plan, uden at det bringer dem i en ufordelagtig situation.

- Betænkning: Patrizia Toia (A6-0015/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), *skriftlig*. – (IT) Fru formand! Jeg er enig med og støtter helhjertet Patrizia Toia, der har fremhævet den rolle, som socialøkonomien spiller med hensyn til at skabe kvalitetsarbejdspladser, styrke den sociale, økonomiske og regionale samhørighed samt fremme et aktivt medborgerskab, solidaritet og en form for økonomi med demokratiske værdier, der sætter mennesker i første række ud over at støtte bæredygtig udvikling og teknologisk innovation.

I erkendelse af, at et samfunds velstand og stabilitet afhænger af dets mangfoldighed, og at socialøkonomien yder et væsentligt bidrag til dette ved at styrke den europæiske sociale model og ved at skabe sin egen virksomhedsmodel, der skaber stabil og varig vækst i socialøkonomien, støtter jeg ordførerens påstand om, at socialøkonomien kun kan realisere sit fulde potentiale, hvis den kan drage fordel af bæredygtige politiske, lovgivningsmæssige og operationelle betingelser og forudsætninger.

Da Kommissionen allerede har anerkendt begrebet socialøkonomi mange gange, vil jeg gentage Patrizia Toias opfordring til den om at fremme socialøkonomien i dens politikker og forsvare dens "anderledes tilgang

til iværksætterånd", som ligger i denne sektor, der ikke primært drives af ønsket om overskud, men af socialt udbytte.

Šarūnas Birutis (ALDE), skriftlig. – (LT) Socialøkonomien hjælper med at opfylde de fire hovedmål for EU's beskæftigelsespolitik: at forbedre borgernes mulighed for at arbejde, at stimulere erhvervslivet, navnlig gennem skabelse af lokale arbejdspladser, at forbedre virksomheders og arbejdstagers tilpasningsevne, navnlig ved at modernisere tilrettelæggelsen af arbejdet, og at styrke ligestillingspolitikker, først og fremmest gennem offentlige politiske foranstaltninger, der kan hjælpe med at forene arbejds- og familieliv. Virksomheder i socialøkonomien kan sikre betydelige yderligere fordele for samfundet, dvs. involvere borgerne i det europæiske samfunds økonomiske udvikling, øge virksomhedsdemokratiet gennem deltagelse af medlemmer og arbejdstagere og anvende principperne om virksomhedernes sociale ansvar og lokal levering af tjenesteydelser.

Det er vigtigt, at socialøkonomien kædes sammen med målene om social samhørighed og aktivt medborgerskab under hensyntagen til den lokale socialøkonomis karakter og rolle i forbindelse med opfordring til aktiv deltagelse. De nævnte aktiviteter hjælper normalt med at styrke sociale relationer, og de er især vigtige i en verden med stigende social isolation og adskillelse.

Proinsias De Rossa (PSE), skriftlig. – (EN) Jeg støtter denne betænkning, som opfordrer Kommissionen til at fremme socialøkonomien i sine nye politikker og at forsvare socialøkonomiens anderledes tilgang til iværksætterånd, hvis drivkraft ikke først og fremmest er fortjeneste, men de samfundsmæssige fordele, således at der tages højde for socialøkonomiens særlige træk ved udarbejdelsen af lovgivningen. Den opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at udvikle en retlig ramme, der anerkender socialøkonomien som en tredje sektor, og fastsætte klare regler for, hvilke enheder der ifølge loven kan fungere som socialøkonomisk virksomhed.

De socialøkonomiske virksomheder er karakteriseret ved en virksomhedskultur, der adskiller sig fra den, der kendetegner kapitalselskaber. Der er tale om private virksomheder, der er uafhængige af de offentlige myndigheder, og som opfylder medlemmernes og almenhedens behov og krav. Socialøkonomien omfatter andelsselskaber, gensidige selskaber, foreninger og fonde samt andre virksomheder og organisationer, der deler socialøkonomiens grundlæggende særlige træk.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Gennem vores deltagelse i forhandlingen i Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender har vi ydet adskillige bidrag og fremsat en række forslag med henblik på at forbedre ordførerens udgangspunkt. Det lykkedes ikke i alle tilfælde at få godkendt vores holdninger, og den endelige beslutning er derfor ikke helt tilfredsstillende.

Vi anerkender dog den vigtige rolle, som forskellige former for socialøkonomi spiller, mangfoldigheden af dens institutioner og dens særlige træk med forskelligartede behov. Vi går derfor ind for at støtte dem. Vi mener dog også, at dette ikke må underminere kvaliteten af de offentlige tjenester, navnlig på områder, hvor socialøkonomien også spiller en væsentlig rolle.

Vi anerkender, at socialøkonomien kan hjælpe med at styrke den økonomiske og social udvikling og øge den demokratiske deltagelse, navnlig hvis der forefindes støttefunktioner, og den ikke bruges til at underminere universelle offentlige tjenester, som er tilgængelige for hele befolkningen. Det skal erindres, at socialøkonomien ikke kan erstatte de offentlige tjenesters ressourcer og offentlige forvaltning, men kan være en vigtig tilføjelse.

Malcolm Harbour (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Mine britiske konservative kolleger og jeg støtter i høj grad det bidrag, som disse organisationer og virksomheder, der arbejder i den almennyttige sektor, yder til den europæiske økonomi. Konservative er overbeviste om f.eks. fordelene ved samarbejde mellem lokalsamfund, velgørende institutioners arbejde og den frivillige sektor generelt og har for nylig iværksat omfattende undersøgelser af dette område.

Der er dog en række henstillinger til nye europæiske foranstaltninger i denne betænkning, som vi ikke kan acceptere.

Vi har derfor besluttet at undlade at stemme.

Anna Ibrisagic (PPE-DE), skriftlig. – (SV) Vi har stemt imod Patrizia Toias initiativbetænkning (A6-0015/2009) om socialøkonomi. Vi er enige i, at socialøkonomi spiller en vigtig rolle i det moderne samfund, men vi kan ikke støtte, at den underlægges andre regler end andre virksomheder. Man kan ikke klart skelne mellem forskellige virksomhedsformer, og vi mener ikke, at andelsselskaber og gensidige selskaber

skal favoriseres frem for små virksomheder, f.eks. med hensyn til muligheder for finansiering og andre former for støtte.

Livia Járóka (PPE-DE), skriftlig. – (HU) Jeg vil gerne lykønske Patrizia Toia med betænkningen om socialøkonomi, der understreger de socialøkonomiske virksomheders centrale betydning for integrationen på arbejdsmarkedet, da disse virksomheder kan yde et væsentligt bidrag til udviklingen og realiseringen af social samhørighed gennem deres tætte forbindelser til lokalsamfundene. Deltagerne i socialøkonomien kan desuden integrere effektive produktionsprocesser og mål for den sociale velfærd i deres måde at arbejde på, og de fremmer driftsmæssig selvstændighed. Det er især vigtigt, at socialøkonomien, eller den tredje sektor, fungerer effektivt, når det drejer sig om udsatte grupper. Det omfatter spørgsmålet om romanibefolkningen, der i en uacceptabel grad er uden beskæftigelse i hele Europa.

For at socialøkonomien kan fungere effektivt, skal der være en tilstrækkelig lovgivningsramme, hvilket omfatter juridisk anerkendelse af dens komponenter, uanset om det er fonde, andelsselskaber eller andre foreninger. Det er vigtigt, at der gives nemmere adgang til kredit, skattelempler og incitamenter for disse organisationer. Det ville være tilrådeligt, hvis vi overvejede at indføre fælles EU-finansiering for virksomheder, der yder størst bidrag til den sociale samhørighed.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Fru formand, mine damer og herrer! Jeg stemte for Patrizia Toias betænkning om socialøkonomi.

Jeg er enig med ordføreren i, at socialøkonomien får større og større betydning i det nuværende økonomiske klima, da der nu opstår mange behov, som de traditionelle økonomiske aktører ikke kan opfylde. Socialøkonomien spiller en afgørende rolle for at realisere EU's målsætninger, f.eks. forbedring af beskæftigelsen og den sociale samhørighed samt styrkelse af ligestillingspolitikkerne.

Jeg er også enig i, at socialøkonomien skal udvikle sig i takt med udviklingen på markedet for at finde frem til effektive strategier, der kan opfylde dens målsætninger. Det kan opnås ved at etablere netværk mellem berørte parter samt gennem øget samarbejde og udveksling af erfaringer på alle niveauer, både lokalt, nationalt og internationalt.

Andrzej Jan Szejna (PSE), skriftlig. – (PL) Socialøkonomien er i overensstemmelse med de grundlæggende principper for europæiske sociale model. Dens grundlæggende egenskaber og værdier betyder, at mennesker og sociale mål sættes højere end kapital, at dens medlemmers interesser kombineres med de almene hensyn, og at der indføres et system til demokratisk kontrol, som håndhæves af medlemmerne. Alt i alt udgør den 10 % af Europas virksomheder og 6 % af arbejdsmarkedet.

Socialøkonomien, som også betegnes som den solidariske økonomi og den tredje sektor, er afgørende for, at Lissabonmålene kan nås. Den har et stort potentiale til at skabe job og kan udnyttes effektivt til at nå målet for økonomisk vækst.

Den tredje sektor spiller en afgørende rolle for den europæiske økonomi ved at kombinere lønsomhed med solidaritet.

I lyset af finanskrisen, som vi på det seneste har været opskræmte vidner til og forgæves har forsøgt at overvinde, er det helt afgørende, at vi sikrer finansiell stabilitet. Europæerne frygter at miste deres job og forventer at blive behandlet anstændigt. EU og medlemsstaterne skal dække de reelle behov og skabe reelle muligheder og nye håb til gavn for alle europæere.

Fremme af den solidariske økonomi er en måde at forbedre situationen på.

Jeg støtter ordførerens forslag. Kommissionen bør ikke blot støtte socialøkonomien, men også tage initiativ til at udarbejde retlige rammer, som gælder for f.eks. andelsselskaber, gensidige selskaber, foreninger og fonde, og udarbejde et program for finansiell støtte, rådgivning og uddannelse til eksisterende virksomheder og virksomheder, der endnu ikke er etableret.

Michel Teychenné (PSE), skriftlig. – (FR) Det er mere nødvendigt end nogensinde, at der skabes retlige rammer for socialøkonomien, og fru Toias betænkning er et skridt i den rigtige retning.

Kommissionen har trukket to forslag, som havde til formål at fastsætte statutter for europæiske gensidige selskaber og foreninger, tilbage. På et tidspunkt hvor sprækkerne i det kapitalistiske system er tydelige, er det mærkeligt at trække forslag, der fremmer alternative og effektive former for økonomisk organisation, tilbage.

Socialøkonomien, som bygger på principperne om gensidiggørelse og indbyrdes afhængighed, tilskynder til et nyt koncept for forretningspraksis, der er mere menneskeligt og bryder med den kapitalistiske strategi om simpel profitjagt. Den er blevet langt mere udbredt i de senere år og udgør i dag 10 % af virksomhederne og 6 % af arbejdspladserne i EU.

Kommissionens holdning er ganske vist beklagelig, men vi kan glæde os over Parlamentets afstemning. Opfordringen til, at der tages hensyn til socialøkonomiens karakteristika i udformningen af de europæiske politikker, skal bifaldes, og det samme gælder kravet om genaktivering af den særlige budgetpost.

Anna Záborská (PPE-DE), skriftlig. – (SK) I beslutningen om kvinder og fattigdom (A6-0273/2005) nævnte jeg, at det er bydende nødvendigt at fremme det nye Europa, som er præget af en nyskabende sameksistens mellem kulturerne og mentaliteterne og af fuld respekt for det, der er anderledes, og det vil jeg gerne gentage. Et Europa, hvor begrebet ansvarlig frihed ikke kun dækker frie kapitalbevægelser, og hvor borgerne deler deres evner og formåen uafhængigt af deres sociale status. Et Europa, hvor den enkeltes kreativitet kan udfolde sig, og den enkeltes værdighed kan beskyttes til fordel for alle. Jeg nævnte også de nye former for fattigdom og social udstødelse, som bør tilskynde til kreativitet blandt de ramte.

I fru Toias betænkning støttes denne tilgang. Det glæder mig, og jeg stemte for betænkningen.

Da den sociale markedsøkonomis værdier generelt er i harmoni med EU's universelle mål, hvad angår social integration, bør de føre til, at beskæftigelse, specialuddannelse og genindslutning tilpasses til arbejdsmarkedet. Socialøkonomier har vist, at de kan forbedre handicappedes situation væsentligt. Et eksempel er de mikrolånfinansierede virksomheder, som nobelpristageren Muhammad Yunus introducerede, og som forbedrede kvindernes stilling og øgede deres indflydelse ved at give dem mulighed for at forbedre deres økonomiske og familiemæssige situation. Social innovation støtter handicappede i at finde løsninger på deres egne sociale problemer, forening af privatliv og arbejdsliv, lige muligheder for mænd og kvinder, et godt familieliv og muligheder for pasning af børn og pleje af ældre og handicappede.

Betænkning af Evangelia Tzampazi (A6-0034/2009)

Liam Aylward (UEN), skriftlig. – (EN) Psykisk sygdom rammer helt op til hvert fjerde menneske. Der forekommer stadig stigmatisering og forskelsbehandling af psykisk syge. I 2020 forventes depression at være den hyppigst forekommende sygdom i den udviklede verden. I EU begår ca. 58 000 borgere selvmord hvert år. Det er mere end antallet af døde som følge af trafikulykker eller drab.

Oplysningskampagner på skoler og videre på alle livets områder er afgørende. Som lovgivere og socialarbejdere og med det ansvar, vi har i samfundet, må vi fokusere på tidlig diagnose og tidlig indgriben for at bekæmpe stigmatisering.

Det, som forskningen viser, og som er afgørende for vores tjenester, er, at de første fem leveår er meget afgørende for den mentale sundhed. Derfor er fremme af børns mentale sundhed en investering i fremtiden.

Der er allerede gennemført EU-projekter, hvor det er lykkedes at behandle fødselsdepression hos mødre, forbedre forældrekompetencer, tilrettelægge hjemmebesøg af sygeplejersker for at hjælpe fremtidige og nybagte forældre og tilvejebringe ressourcer til skoler. Forskning viser, at flere ressourcer til skoler, der anvendes målrettet, kan fremme børns udvikling og begrænse mobning, angst og depressive symptomer.

Charlotte Cederschiöld, Gunnar Hökmark og Anna Ibrisagic (PPE-DE), skriftlig. – (SV) De svenske konservative har i dag stemt for fru Tzampazis initiativbetænkning (A6-0034/2009) om mental sundhed. Vi respekterer medlemsstaternes beslutning om at tiltræde den europæiske pagt for mental sundhed og trivsel, som nævnes i betænkningen. Vi mener, at det er helt naturligt, at medlemsstaterne samarbejder og udveksler erfaringer på dette område på deres egne betingelser.

Vi er imidlertid imod den formulering i betænkningen, hvor der opfordres til, at der udvikles europæiske retningslinjer for ansvarlig dækning af mental sundhed i medierne. Vi mener ikke, at det bør ske på europæisk plan, for vi ønsker at værne om frie og uafhængige massemedier.

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL), skriftlig. – (EL) Den omstrukturering af systemet for mental sundhed, der argumenteres for, tjener kapitalens interesser, kapitalistiske omstruktureringer og kommerialiseringen af sundheden snarere end patienternes interesser. De fleste mentale sundhedstjenester, i hvert fald dem, som kapitalen tjener penge på, bliver privatiseret inden for rammerne af Lissabonstrategien.

Langt størstedelen af alle psykisk syge på psykiatriske hospitaler og andre velfærdsinstitutioner lever under kummerlige og fuldstændig ydmygende forhold, og der er enorme mangler på det primære og sekundære plejeområde.

Ngo'ers, sponseres og andre ikkeprivatkapitalistiske filantropers indgriben i sundhedssektoren er et alibi for og vejen til fuld privatisering af tjenesterne.

Ud over de psykisk syge er ofrene i den private eller såkaldte sociale infrastruktur arbejderne, hvis arbejdsrettigheder bliver tilsidesat, og som med deres midlertidige ansættelsesforhold er i evig fare for at blive fyret.

Vi støtter afskaffelsen af de umenneskelige asyllignende former for psykiatrisk behandling, som de småborgerlige regeringer anvender, oprettelsen af et integreret net af mentale sundhedstjenester i et enkelt, offentligt og gratis sundheds- og velfærdssystem og afskaffelsen af enhver kommerciel aktivitet, som ikke dækker såvel patienternes som deres familiers og alle menneskers behov.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Sigtet med denne betænkning er at gøre opmærksom på mental sundhed, der, som ordføreren har anført, påvirker vores dagligdag og bidrager til trivsel og social retfærdighed. Modsat forringer et dårligt mentalt helbred livskvaliteten for de ramte personer og deres familier og belaster sundhedssektoren, det økonomiske system, uddannelsessystemet, socialsikringssystemet og straffe- og retssystemet.

Folk bliver stadig mere bevidste om, at mental sundhed er en forudsætning for et godt helbred. Man behøver blot at tænke på nogle af de tal, der fremgår af betænkningen, navnlig at:

- en ud af fire personer mindst en gang i livet vil blive ramt af en form for mental sygdom
- depression er en af de mest almindelige sygdomme – den rammer en ud af seks kvinder i Europa – og det vurderes, at depression i 2020 vil være den mest udbredte sygdom i verdens udviklede lande og den næststørste årsag til invaliditet
- der hvert år begås 59 000 selvmord i EU, hvoraf 90 % kan tilskrives mental sygdom
- udsatte grupper som arbejdsløse, migranter, handicappede, ofre for misbrug og brugere af psykoaktive stoffer er dem, der med størst sandsynlighed vil blive ramt af mentale helbredsproblemer.

En fælles tilgang til de udfordringer, som mental sundhed frembyder, er meget vigtig og bør tages lige så alvorligt som fysisk sundhed.

Françoise Grossetête (PPE-DE), skriftlig. – (FR) Jeg stemte for denne betænkning om mental sundhed, som har til formål at sikre, at denne udfordring forbliver en af EU's politiske prioriteringer på sundhedsområdet.

I denne betænkning kræves der foranstaltninger til forebyggelse af depression og selvmord og fremme af mental sundhed blandt unge og i uddannelsessystemet, på arbejdspladsen og blandt ældre. Nødvendigheden af at bekæmpe stigmatisering og social udstødelse understreges også. I betænkningen opfordres Kommissionen endvidere til at foreslå fælles indikatorer for at gøre oplysningerne mere sammenlignelige og gøre det lettere for medlemsstaterne at udveksle bedste praksis og samarbejde med henblik på at fremme mental sundhed.

Endelig er jeg tilfreds med, at der i betænkningen skelnes klart mellem neurodegenerative sygdomme, f.eks. Alzheimers sygdom, og psykiske sygdomme. Alzheimers sygdom er jo en meget speciel form for sygdom, som ikke bør behandles på samme måde som psykiske sygdomme.

Ian Hudghton (Verts/ALE), skriftlig. – (EN) Tzampazi-betænkningen drejer sig om et vigtigt sundhedsproblem. Da en ud af fire personer mindst en gang i livet vil blive ramt af et alvorligt mentalt sundhedsproblem, vil vi næsten alle sammen enten få et mentalt sundhedsproblem eller kende en, der har det. Psykisk sygdom er desværre stadig forbundet med stigmatisering, og det er helt påkrævet, at medlemsstaterne samarbejder om at bekæmpe stigmatisering og træffe foranstaltninger til at sikre retfærdig og ligeværdig behandling.

Adrian Manole (PPE-DE), skriftlig. – (RO) WHO's statistikker viser, at der i øjeblikket er 450 mio. mennesker, som har en form for mentalt, adfærdsmæssigt eller psykologisk problem. Det svarer til 12 % af verdens befolkning.

Samtidig skønnes det, at depression i 2010 bliver den mest almindelige sygdom i det moderne samfund.

F.eks. blev der i Rumænien på et enkelt hospital, det klinisk-psykiatriske hospital Dr. Alexandru Obregia, indlagt over 22 000 patienter i 2008, og de fleste tilfælde drejede sig om depression og skizofreni.

Udsatte og marginaliserede grupper som arbejdsløse, indvandrere, handicappede og ofre for misbrug er dem, der med størst sandsynlighed vil blive ramt af depression under den aktuelle økonomiske krise.

I samtlige lande er der mangel på læger, som er specialiseret i behandling af patienter med psykiske lidelser. Gennemsnittallet for fattige lande er 0,05 psykiatere pr. 100 000 indbyggere. Problemet er i mange lande forværret af, at speciallæger er udvandret. Jeg mener, at spørgsmålet om menneskers mentale sundhed skal behandles langt mindre overfladisk, og at samtlige medlemsstater skal udarbejde fælles programmer med henblik på at begrænse dette problems udbredelse med alle tænkelige midler.

David Martin (PSE), skriftlig. – (EN) Jeg støtter denne betænkning, hvor medlemsstaterne opfordres til at tilrettelægge oplysningskampagner, til at bekæmpe stigmatisering og social udstødelse og til at forbedre lovgivningen om mental sundhed. En ud af fire personer bliver mindst en gang i livet ramt af psykiske problemer, og alligevel er psykiske lidelser forbundet med stigmatisering. I denne betænkning fastslås de grundlæggende principper, værdier og mål for en politik på området for mental sundhed, som er nødvendig i hele Europa for at skabe bedre forståelse.

Mairead McGuinness (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Jeg stemte for denne betænkning, og jeg er især bekymret over, at den aktuelle økonomiske krise lægger pres på enkeltpersoner og familier og kan føre til flere mentale sundhedsproblemer.

En ud af fire personer vil mindst en gang i livet blive ramt af en form for mental sygdom.

Depression er en af de mest almindelige sygdomme, som rammer hver sjette kvinde i Europa. Det vurderes, at depression i 2020 vil være den mest udbredte sygdom i verdens udviklede lande. Der begås hvert år 59 000 selvmord i EU, hvoraf 90 % kan tilskrives mental sygdom.

Vi må fokusere lige så meget på mental som på fysisk sundhed.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Jeg bifalder fru Tzampazis betænkning om mental sundhed.

Jeg er enig med ordføreren i, at det er vigtigt at erkende, at mental og fysisk sundhed har lige stor betydning for livskvaliteten. Målet om at opnå mental sundhed skal være rettet mod unge, voksne og ældre, med særlig opmærksomhed på ældre, der har større risiko for at få degenerative sygdomme, og på kvinder, der er mere ramt af depression.

For at sikre at de pågældende mål nås, skal vi navnlig træffe foranstaltninger til bekæmpelse af social udstødelse og marginalisering, som kan give sig udslag i psykiske sygdomme, og foranstaltninger, der fremmer mental sundhed på arbejdspladsen, hvor folk er udsat for mange former for pres og stressende situationer, som også kan udløse mentale problemer.

Anna Záborská (PPE-DE), skriftlig. – (SK) Jeg bifalder resultatet af denne beslutning. I interessegruppen om plejere har vi mange gange diskuteret EU's mulighed for at deltage i denne politik og samtidig respektere subsidiaritetsprincippet og medlemsstaternes beslutningers forrang. Jeg støtter opfordringen til samarbejde mellem de europæiske institutioner på nationalt, regionalt og lokalt plan og mellem arbejdsmarkedets parter på de fem prioriterede områder til støtte for mental sundhed. Folk bør beskyttes mod stigmatisering og social udstødelse uanset alder, køn, etnisk oprindelse og samfundsøkonomisk gruppe. Deres menneskelige værdighed er af største betydning, og derfor bør der stilles mere bistand og passende behandling til rådighed for mennesker med mentale sundhedsproblemer, deres familier og deres plejere.

Mental sundhed afhænger af flere faktorer, og derfor har jeg i min betænkning om solidaritet mellem generationerne understreget forældres uddannelsesmæssige opgaver, hvad angår kommende generationer. Jeg har også inddraget hjælp til ældre eller handicappede familiemedlemmer og kvinders og mænds uerstattelige rolle som plejere, som er afgørende for samfundets fortsatte velfærd. Det skal anerkendes i de sektorspecifikke politikker. Kvinder og mænd, der frivilligt beslutter at pleje syge familiemedlemmer, bør have økonomisk kompensation. Afbrydelse af en karriere for at pleje familiemedlemmer med mentale sundhedsproblemer bør ikke få negativ indvirkning på karrieren eller på forsørgelsen af familien.

Jeg opfordrer medlemsstaterne til at støtte orlovsordninger, hvilket også vil være en løsning på disse problemer.

Betænkning af András Gyürk (A6-0030/2009)

Šarūnas Birutis (ALDE), skriftlig. – (LT) Effektivt energiforbrug bør være en af hjørnestenene i EU's fremtidige energipolitik. Vi kunne opnå større forsyningssikkerhed ved at anvende energien mere effektivt. Da der ikke bliver truffet nogen vigtige foranstaltninger, kan Europas afhængighed af importeret energi (som for øjeblikket er 50 %) nå op på 70 % i løbet af de næste 20-30 år, og nogle medlemsstaters afhængighed kan blive endnu større. Mere intelligent energiforbrug ville mindske miljøforureningen. Mere effektivt energiforbrug er en af de mest effektive metoder til at reducere drivhusgasemissionerne og sikre, at EU's store klimapolitiske planer bliver gennemført. Desuden har foranstaltninger på dette område stor indflydelse på den europæiske industris konkurrenceevne og muligheden for at nå Lissabonstrategiens mål. Mere effektivt energiforbrug kan mindske byrden på de mest sårbare forbrugere og udrydde energifattigdommen.

Carlos Coelho (PPE-DE), skriftlig. – (PT) Energieffektivitet er afgørende, hvis EU skal sænke energiudgifterne. Den er et værdifuldt redskab til reduktion af vores olieafhængighed.

Enhver nation har meget at vinde ved at dele de enkelte medlemsstaters erfaringer på dette område og sammenligne metoder og strategier, dog under behørig hensyntagen til regionale forhold.

For Portugals vedkommende beklager jeg, at de foranstaltninger, der er gennemført, ikke indgår i en sammenhængende og omfattende handlingsplan sendt til Kommissionen inden for den fastsatte tidsfrist. Det betyder, at Portugal er et af de få lande, der ikke har gjort det, og det forhindrer os i at udveksle erfaringer om løsninger.

Denne første vurdering af de nationale handlingsplaner er et referencepunkt for dialog i EU og et nyttigt redskab, som giver medlemsstaterne mulighed for at omsætte energieffektivitetsånden til pragmatiske foranstaltninger, der vil skabe de forventede resultater inden 2020.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Flere medlemsstater udarbejder handlingsplaner, men der er problemer med definitionen af energieffektivitetsmålene. Derfor er forslaget om at lægge vægt på effektiv gennemførelse af foranstaltninger, der drejer sig om energieffektivitet, herunder udvikling af bedste praksis og synergier, og bedre information og rådgivning til slutbrugere hensigtsmæssigt. Støtten til dem, som har alvorlige økonomiske vanskeligheder, må imidlertid ikke glemmes.

Det er også på tide, at det som led i revisionen af handlingsplanerne i 2009 undersøges nærmere, i hvilket omfang disse omfatter samtlige muligheder for besparelser på energieffektivitetsområdet, uden at der rejses tvivl om de enkelte medlemsstaters suverænitet. Denne analyse bør tjene til at overvåge vanskelighederne og om nødvendigt træffe passende støtteforanstaltninger med henblik på at nå det foreslåede energieffektivitetsmål.

Det er også vigtigt at støtte de bestemmelser, der styrker den offentlige sektors eksemplariske rolle, og at anerkende, at en forøgelse af bygningers energieffektivitet har et enormt potentiale til at reducere drivhusgasemissionerne og bekæmpe klimaændringerne, både ved hjælp af tilpasning og ved at bekæmpe årsagerne til klimaændringerne.

David Martín (PSE), skriftlig. – (EN) EU spilder mere end 20 % af sin energi på grund af ineffektivitet, hvilket svarer til ca. 400 Mtoe (mio. t olieækvivalenter) mindre energi og en voldsom reduktion af emissionerne. Jeg støtter denne betænkning, fordi det understreges i den, at der er behov for større energieffektivitet. I betænkningen er der anført et mål for energibesparelse på 9 % inden 2016.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Jeg stemte for hr. Gyürks betænkning om opfølgning af de nationale energieffektivitetshandlingsplaner.

Europas energiforsyningsproblem er nu almindeligt kendt og hænger snævert sammen med spørgsmålet om energieffektivitet. Den energi, der spildes inden for EU, er en luksus, vi ikke har råd til. Det må vi råde bod på hurtigt muligt, så det ikke får endnu alvorligere følger i fremtiden.

Jeg er enig i, at de aktuelle nationale handlingsplaner kun er delvis gennemført, og derfor har resultaterne også været blandede. Jeg mener derfor, at der kræves et større engagement fra både den private og den offentlige sektors side og fra de enkelte borgers side.

Som følge af SMV'ernes centrale rolle i Europa er det vigtigt at inddrage dem i handlingsplanerne, og da de er mere følsomme over for stigende energipriser, kan de også drage stor fordel af øget energieffektivitet, og deres indsats vil bidrage stærkt til, at de overordnede mål nås.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE) *skriftlig*. – (PL) Det er overordentligt vigtigt at rationalisere energiforbruget. Offentligheden skal være bekendt med, at dette er den mest økonomiske måde at bekæmpe klimaændringerne på. Det er imidlertid ikke kun miljøet, der bliver begunstiget. Jo bedre vi udnytter den tilgængelige energi, desto mindre energi har vi brug for, og desto mindre afhængige bliver vi dermed af importeret energi. I den aktuelle situation, hvor energi anvendes som et politisk redskab, kan betydningen af dette ikke undervurderes.

Vi anvender energi mere og mere rationelt. Denne politiks følger er målelige. Siden 1990 er energiproduktionen i EU steget med 40 % og indtægterne pr. indbygger med en tredjedel, mens energiforbruget kun er steget med 11 %. Mere rationel energiforvaltning har således bidraget til økonomisk vækst i samtlige medlemsstater.

Energieffektivitet og energibesparelser bør føre til, at stigende efterspørgsel begrænses, og brændstofforbruget reduceres.

Begrænsning af drivhusgasemissionerne, øget anvendelse af grøn energi og mere økonomisk energiforvaltning giver alt sammen mulighed for at mindske vores afhængighed af importeret olie og gas. Den europæiske økonomi skal være mindre sårbar over for svingende energipriser og inflation og over for risikoen forbundet med disse ressourcers geopolitiske placering.

Betænkning af Miguélez Ramos (A6-0016/2009)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström og Åsa Westlund (PSE), *skriftlig*. – (SV) Medlemmerne af det svenske Socialdemokratiske parti har valgt at undlade at stemme. Vi har naturligvis ikke noget imod forskning og mere viden om fiskeriet og dermed forbundne sektorer, men vi lægger større vægt på, at EU sætter handling bag ordene på det fiskeripolitiske område. EU skal handle hurtigt for at løse problemerne med overfiskning og truede bestande. Det skal være udgangspunkt og fokus for den fælles fiskeripolitik.

John Attard-Montalto (PSE), *skriftlig*. – (EN) Betydningen af at være særligt opmærksom på de specielle problemer forbundet med fiskeri og akvakultur kan ikke undervurderes. Den er indlysende i betragtning af denne sektors økonomiske, sociale og politiske betydning i EU. I Malta er man særligt opmærksom på både fiskeri og akvakultur.

Jeg er helt enig i Fiskeriudvalgets henstilling om, at man inden for den videnskabelige havforskning ikke kun prioriterer den forskning, der har til formål at skaffe viden om fiskeressourcernes tilstand, men også de kommercielle, økonomiske og sociale aspekter, der influerer på fiskeriforvaltningen, eftersom alle disse aspekter spiller en afgørende rolle. Vi skal sikre, at den anvendte forskning prioriteres på fiskeri- og akvakulturområdet.

Det er uheldigt, at der er en klar interessekonflikt mellem fiskere og forskere på kort sigt. På lang sigt vil målsætningerne være mere forenelige.

Forskning er nødvendig på grund af de svindende bestande. Dette vil føre til, at hele arter forsvinder. Derfor er det påkrævet, at forskere, fiskere og akvakulturoperatører samarbejder fuldt ud på dette område.

Charlotte Cederschiöld, Gunnar Hökmark og Anna Ibrisagic (PPE-DE), *skriftlig*. – (SV) Medlemmerne af det svenske konservative parti har i dag stemt for fru Miguélez Ramos' initiativbetænkning (A6-0016/2009) om anvendt forskning inden for den fælles fiskeripolitik. Vi er enige i betænkningens grundlæggende forudsætning om, at fiskeripolitikken bør have et videnskabeligt grundlag, og at enighed mellem fiskere og forskere er grundlaget for en politik, der er baseret på bæredygtighed.

Vi mener dog, at det syvende rammeprogram, med dets prioriteringer og begrænsninger, bør fastholdes.

Lena Ek (ALDE), *skriftlig*. – (SV) Jeg har valgt at stemme for fru Miguélez Ramos' betænkning om anvendt forskning inden for den fælles fiskeripolitik.

Det er vigtigt at støtte øgede investeringer i forskning i fiskeripolitikken følger for fiskebestande, økosystemer og biodiversitet. Derfor er jeg meget skeptisk over for dele af EU's fiskeripolitik. Men fru Miguélez Ramos understreger betydningen af, at politiske beslutninger er bygget på forskning og langsigtet bæredygtighed og ikke primært på fiskeindustriens kortsigtede interesser, og det er efter min opfattelse positivt.

Jeg er imidlertid kritisk over for mulige fortolkninger af betænkningen, som kan føre til, at der bruges flere penge på at yde finansiel støtte til den europæiske fiskeindustri og på at fremme denne industris status. Al forskning i fiskerisektoren bør være gennemsyret af et klart miljøperspektiv.

Duarte Freitas (PPE-DE), skriftlig. – (PT) I december 2006 vedtog Europa-Parlamentet og Rådet en vigtig afgørelse om Det Europæiske Fællesskabs syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-2013). Jeg er tilfreds med, at jeg på det tidspunkt henviste til den enorme betydning af at garantere mere og bedre teknologisk udvikling på fiskeri- og akvakulturområdet.

Derfor mener jeg, at denne initiativbetænkning er betimelig og overordentligt vigtig med henblik på at nå målene med den nye reform af den fælles fiskeripolitik.

Den fælles fiskeripolitik er en af de fællesskabspolitikker, der er mest afhængige af videnskabelig forskning, eftersom troværdigheden af de foranstaltninger, der er truffet under den fælles fiskeripolitik, afhænger af videnskabelige udtalelser af høj kvalitet.

Desuden kan den teknologiske udvikling af fartøjer, fiskeredskaber og motorer garantere sektorens bæredygtige udvikling i fremtiden og dermed beskytte miljøet bedre og sikre, at flåderne er mere konkurrencedygtige.

Jeg stemte for denne betænkning.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Videnskabelig fiskeriforskning er afgørende for at sikre en hensigtsmæssig fiskeriforvaltningspolitik, der tager hensyn til de sociale, miljømæssige og økonomiske sider af denne aktivitet, som er en vigtig fødevarekilde.

Forskningen bør ikke kun vurdere fiskebestandenes tilstand og udvikle modeller, der giver mulighed for at forudsige deres udvikling, men bør også bidrage til at forbedre fiskeredskaberne, fartøjerne, fiskernes arbejds- og sikkerhedsforhold og vurderingen af virkningen af de forskellige fiskeriforvaltningssystemer/-instrumenter på fiskersamfundenes beskæftigelse og indkomst.

Men for at videnskabelig fiskeriforskning kan opfylde de fastsatte mål og behov, er det afgørende, at EU og de enkelte medlemsstater stiller de nødvendige ressourcer, herunder finansiering, til rådighed. Derfor støtter vi betænkningens henstillinger om dette.

Vi mener imidlertid, at udvikling af videnskabelig forskning ubetinget kræver, at værdien af de dermed forbundne menneskelige ressourcer anerkendes. Derfor skal disse fagfolks rettigheder garanteres, hvad angår ansættelseskontrakter – ved at bekæmpe de usikre ansættelsesforhold, som mange af disse forskere er underlagt – rimelig løn og adgang til sociale sikringsordninger samt mange andre arbejdstagerrettigheder.

Ian Hudghton (Verts/ALE), skriftlig. – (EN) Jeg stemte for fru Miguélez Ramos' betænkning om fiskeriforskning. Jeg er imod den fælles fiskeripolitik og mener, at fiskeriforvaltning bør henhøre under Europas søfartsnationers kompetenceområde, og at de bør samarbejde. Et sådant samarbejde vil kræve en fælles indsats på det videnskabelige og forskningsmæssige område, og på det område kan EU bidrage.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Jeg stemte for fru Miguélez Ramos' betænkning om anvendt forskning inden for den fælles fiskeripolitik.

Klog og ansvarsbevidst udnyttelse af naturressourcerne bliver stadig vigtigere, eftersom disse ressourcer gennem årene er blevet tydeligt forringet, hvad angår både kvalitet og mængde, og det er uacceptabelt.

Derfor er det afgørende at overveje beskyttelsen af havmiljøet og at vælge en strategi, der bygger på en nøje vurdering af økosystemerne, hvor alle aktiviteter forbundet med europæiske farvande ses i et helhedsperspektiv. Det står klart, at en sådan strategi kan få positiv indflydelse på den afbalancerede udvikling af både økonomien og samfundet og hele systemets konkurrenceevne på mellemlang til lang sigt.

Jeg mener derfor, at det er afgørende, at anvendt forskning i fiskerisektoren tildeles flere midler, herunder midler fra syvende rammeprogram for forskning som fastsat i tidligere rammeprogrammer. Vi bør også fremme oprettelsen af et netværk af forskningscentre, der kan dele specialinfrastrukturer og udveksle nyttige oplysninger og data.

Olle Schmidt (ALDE), skriftlig. – (SV) Vi har valgt at stemme for fru Miguélez Ramos' betænkning om anvendt forskning inden for den fælles fiskeripolitik.

Det er vigtigt at støtte øgede investeringer i forskning i fiskeripolitikens følger for fiskebestande, økosystemer og biodiversitet. Af miljømæssige årsager er vi meget skeptiske over for dele af EU's fiskeripolitik. Men fru Miguélez Ramos understreger betydningen af, at politiske beslutninger bygger på forskning og langsigtet bæredygtighed og ikke primært på fiskeindustriens kortsigtede interesser, og det er efter vores opfattelse positivt.

Vi er imidlertid kritiske over for mulige fortolkninger af betænkningen, som kan føre til, at der bruges flere penge på at yde finansiel støtte til den europæiske fiskeindustri og på at fremme denne industris status. Al forskning i fiskerisektoren, der tildeles ekstra ressourcer, bør være gennemsyret af et klart miljøperspektiv.

Betænkning af Charlotte Cederschiöld (A6-0029/2009)

Bairbre de Brún (GUE/NGL), skriftlig. – (EN) Jeg stemte for Cederschiöld-betænkningen, fordi jeg mener, at de europæiske borgeres mulighed for at arbejde og bo i en anden medlemsstat er en vigtig rettighed. Jeg støtter betænkningens hensigt om at lette erhvervsudøvernes mobilitet og garantere forbrugersikkerheden.

Der er imidlertid sider af Cederschiöld-betænkningen, som jeg ikke støtter fuldt ud, f.eks. formuleringerne vedrørende fjernelse af hindringerne for den frie bevægelighed for personer og tjenesteydelser, der kunne fortolkes som en erklæring imod kollektive aftaler på arbejdsmarkedet. Hvad angår inddragelsen af ansatte i sundhedssektoren i aftalen, mener jeg, at der er en vis risiko for deregulering af denne sektor.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), skriftlig. – (PL) En af EU's indre markeds grundlæggende friheder er den frie bevægelighed, som giver os mulighed for ikke bare at rejse frit, men også at tage arbejde inden for EU's grænser. Antallet af mennesker, der benytter sig af denne mulighed, stiger støt, og det bedste eksempel på denne tendens er mobiliteten blandt arbejdstagere fra de nye medlemsstater, herunder Polen, i de senere år. For øjeblikket bor og arbejder ca. 2 % af EU's indbyggere i en anden medlemsstat end deres egen.

Selv om nye hindringer for et fælles indre marked er fjernet, er frygten for, at kvalifikationer, der er opnået i andre medlemsstater, ikke vil blive anerkendt, en af de vigtigste hindringer for mange mennesker, der søger arbejde i en anden medlemsstat. Dette problem har givet anledning til denne betænkning, som indeholder en opfordring til, at der oprettes et europæisk erhvervspas til tjenesteudbydere. Indførelsen af dette pas kan lette mobiliteten blandt repræsentanterne for en række fag, give arbejdsgiverne vished for, at en arbejdstager med et sådant pas har de nødvendige kvalifikationer, og øge gennemsigtigheden, men også anerkendelsen og sammenligneligheden af kvalifikationer.

Derfor glæder det mig, at Europa-Parlamentet har vedtaget betænkningen, som utvivlsomt får indflydelse på fremtidige debatter om oprettelse af et europæisk erhvervspas.

Jens Holm og Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), skriftlig. – (EN) De europæiske borgeres mulighed for at arbejde og bo i en anden medlemsstat er en vigtig rettighed, og vi støtter hensigten om at lette erhvervsudøvernes mobilitet og garantere forbrugersikkerheden. Der er imidlertid sider af Cederschiöld-betænkningen, som vi ikke støtter fuldt ud, f.eks. formuleringerne vedrørende fjernelse af hindringerne for den frie bevægelighed for personer og tjenesteydelser, der kunne fortolkes som en erklæring imod kollektive aftaler på arbejdsmarkedet. Hvad angår inddragelsen af ansatte i sundhedssektoren i aftalen, mener vi, at der er en vis risiko for deregulering af denne sektor. Derfor undlod vi at stemme ved den endelige afstemning om betænkningen.

Kartika Tamara Liotard (GUE/NGL), skriftlig. – (EN) De europæiske borgeres mulighed for at arbejde og bo i en anden medlemsstat er en vigtig rettighed, og jeg støtter hensigten om at lette erhvervsudøvernes mobilitet og garantere forbrugersikkerheden. Der er imidlertid sider af Cederschiöld-betænkningen, som jeg ikke støtter fuldt ud, f.eks. formuleringerne vedrørende fjernelse af hindringerne for den frie bevægelighed for personer og tjenesteydelser, der kunne fortolkes som en erklæring imod kollektive aftaler på arbejdsmarkedet. Hvad angår inddragelsen af ansatte i sundhedssektoren i aftalen, mener jeg, at der er en vis risiko for deregulering af denne sektor. Derfor undlod jeg at stemme ved den endelige afstemning om betænkningen.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Jeg stemte for dette initiativ om oprettelse af et europæisk erhvervspas til tjenesteudbydere, fordi det repræsenterer en ny metode til sikring af den frie bevægelighed for personer og tjenesteydelser. Vi skal tilskynde til arbejdskraftmigration og lette faglig mobilitet mest muligt ved hurtigere udveksling af informationer mellem hjemlandet og værtslandet.

Ifølge statistikkerne om de klager, som SOLVIT modtog i 2007, drejede 20 % af dem sig om anerkendelse af de erhvervsmæssige kvalifikationer, der kræves for at udøve et reguleret erhverv. Oprettelsen af et europæisk erhvervspas til tjenesteudbydere vil fjerne nogle af de hindringer, som stadig ligger i vejen for europæiske borgere, der ønsker at udføre erhvervsmæssigt arbejde i et andet land end deres hjemland.

Desuden vil oplysningerne i erhvervspasset støtte både arbejdsgivere og forbrugere, og de vil samtidig være til fordel for erhverv, der ikke er regulerede og harmoniserede.

Luca Romagnoli (NI), *skriftlig*. – (IT) Jeg stemte for fru Cederschiölds betænkning om oprettelse af et europæisk erhvervspas til tjenesteudbydere.

Det gjorde jeg, fordi dette marked stadig i alt væsentligt er nationalt til trods for eksistensen af direktiv 2005/36/EF, som har til formål at lette erhvervsudøveres mobilitet. Generelt er arbejdstagernes mobilitet i EU stadig meget lav og en hindring for, at det indre marked kan fungere tilfredsstillende, og for, at målene med Lissabonstrategien for vækst og beskæftigelse kan nås.

Derfor mener jeg, at det er afgørende at oprette europæiske erhvervspas, som allerede eksisterer i visse tilfælde, der omfatter alle erhverv, også de, der ikke er regulerede. Det vil fremme deres anerkendelse i medlemsstaterne og dermed øge forbrugernes mulighed for at få adgang til udenlandske tjenesteleverandører, hvilket vil bidrage til øget integration på det europæiske indre marked.

Betænkning af Elspeth Attwooll (A6-0025/2009)

Šarūnas Birutis (ALDE), *skriftlig*. – (LT) Jeg mener, at det på baggrund af den kommercielle hvalfangsts tragiske historie og de mange trusler, som de forskellige hvalbestande i øjeblikket står over for – bl.a. utilsigtede fangster ved fiskeri, kollisioner med skibe, globale klimaændringer og støjforurening i havet – er nødvendigt, at EU i de væsentligste internationale fora med en koordineret og sammenhængende indsats fremmer det højest mulige beskyttelsesniveau for hvaler på globalt plan. Jeg opfordrer Dem til at modsætte Dem ethvert forslag, der kan bruges til at legitimere nogen som helst grad af hvalfangst til videnskabelige formål og kommerciel hvalfangst foretaget fra kysten eller andre steder eller til at tillade international handel med hvalprodukter.

Duarte Freitas (PPE-DE), *skriftlig*. – (PT) Til trods for Den Internationale Hvalfangstkommission IWC's bestræbelser og initiativer er situationen for utallige Cetacea-arter stadig foruroligende, for mange af dem er udryddelsestruede. Hele spørgsmålet om hvalfangst til videnskabelige formål er stadig et dække over fangst af disse pattedyr, og derfor må EU skride ind for at få ændret denne internationale holdning.

Støtte til opretholdelse af moratoriet, protest imod ethvert forslag vedrørende nye former for hvalfangst, accept af, at alle IWC-medlemmers hvalfangst underkastes IWC's kontrol, og støtte til forslag, der sigter på at gøre en ende på "videnskabelig hvalfangst", der ligger uden for IWC's kontrol, er nogle af denne betænkningens forudsætninger, som efter min opfattelse er afgørende.

Nogle af EU's grundlæggende mål er at sikre, at det fastlægger en politisk holdning til spørgsmålet og fører an i forfølgelsen af mål forbundet med respekt for biodiversitet og bæredygtig udvikling af jordkloden.

Derfor stemte jeg for denne betænkning.

Nils Lundgren (IND/DEM), *skriftlig*. – (SV) Ligesom ordføreren støtter jeg det globale moratorium for kommerciel hvalfangst og forbuddet mod international handel med hvalprodukter. Der er også gode grunde til at bringe det, der betegnes som videnskabelig hvalfangst, til ophør.

Når disse spørgsmål behandles på internationalt plan, bør samarbejdet foregå inden for rammerne af Den Internationale Hvalfangstkommission og ikke EU.

Til trods for denne principielle indvending valgte jeg at stemme for betænkningen.

Luca Romagnoli (NI), *skriftlig*. – (IT) Jeg stemte for fru Attwoolls betænkning om en fællesskabsaktion vedrørende hvalfangst.

Jeg anerkender, at det er nødvendigt at forbyde jagt på disse truede pattedyr, og at der kræves en ihærdig indsats for at sikre deres overlevelse. Det gældende moratorium for hvalfangst har allerede skabt positive resultater i form af stigende hvalbestand, selv om mange centrale lande ikke har ratificeret det, hvilket betyder, at hvalfangsten fortsætter. Derfor støtter jeg opfordringen til, at Kommissionen stiller nye forslag for at tilskynde til en forbedring af disse resultater.

Jeg mener også, at sondringen mellem kommerciel hvalfangst og hvalfangst med henblik på livets opretholdelse, som nogle oprindelige folk stadig praktiserer, er vigtig. Sidstnævnte er med rette undtaget fra moratoriet, og det samme gælder hvalfangst med henblik på videnskabelig forskning, forudsat at der tages hensyn til nødvendigheden af at beskytte arterne.

Betænkning af Ivo Belet (A6-0027/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), skriftlig. – (IT) Jeg stemte for betænkningen. En af hovedårsagerne til EU's deltagelse i Observationsorganet er hensynet til, at Observationsorganets virksomhed bidrager til, at konkurrenceevnen i Fællesskabets audiovisuelle sektor styrkes. F.eks. bliver distributionen af audiovisuelle varer for ofte hæmmet af manglende viden om forskelle i den nationale lovgivning. Observationsorganet bidrager til at overvinde disse hindringer ved at stille ekspertise og systematisk information til rådighed for alle relevante aktører.

Desværre bliver der i Italien langt fra altid informeret tilstrækkeligt om den lovgivning, der vedtages i EU. Derfor kræves der øget lovgivningsmæssig gennemsigtighed, navnlig hvad angår ophavsret, forbrugerbeskyttelseslovgivning og skatte- og arbejdsret. Endelig er det afgørende at styrke Observationsorganets kapacitet til at overvåge ny udvikling, f.eks. nye forbrugsmønstre i forbindelse med audiovisuelle produkter, navnlig videospil og internettet.

Šarūnas Birutis (ALDE), skriftlig. – (LT) En af hovedårsagerne til EU's deltagelse i Observationsorganet er hensynet til, at Observationsorganets virksomhed bidrager, at konkurrenceevnen i Fællesskabets audiovisuelle sektor styrkes. F.eks. bliver distributionen af audiovisuelle varer for ofte hæmmet af manglende viden om forskelle i den nationale lovgivning. Observationsorganet bidrager til at overvinde disse hindringer ved at stille teknisk ekspertise og ekspertoplysninger til rådighed for alle relevante aktører, og derfor skal EU's deltagelse bifaldes. Gennem dets specifikke indsamling af viden og dets publikationer er Observationsorganet vokset til at udgøre en væsentlig kilde til økonomisk og juridisk information for de forskellige segmenter i den audiovisuelle sektor, og dette gælder både for private og offentlige aktører. Kommissionen fremhæver yderligere, at et af de mest værdifulde aspekter ved Observationsorganet er dets evne til at opbygge og vedligeholde netværk med videnskabelige partnere. Disse netværk bidrager også til kvaliteten af Observationsorganets økonomiske og juridiske analyser.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Jeg stemte for denne betænkning, fordi Det Europæiske Observationsorgan for det Audiovisuelle Område er den eneste fælleseuropæiske public service-organisation, der har til opgave at indsamle og udbrede information om den europæiske audiovisuelle sektor. Det har den vigtige opgave at stille detaljeret information om sektoren til rådighed for både offentlige og private organer på området.

Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. – (SV) Jeg stemte imod denne betænkning om Fællesskabets deltagelse i Det Europæiske Observationsorgan for det Audiovisuelle Område. Det er medlemsstaternes opgave at deltage i og finansiere Observationsorganet.

Iosif Matula (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Jeg stemte for forslaget til betænkning om Fællesskabets deltagelse i Det Europæiske Observationsorgan for det Audiovisuelle Område, der er et projekt, som PPE-DE-Gruppen støtter af en række årsager.

For det første mener jeg, at det er afgørende, at vi har maksimal gennemsigtighed på det audiovisuelle marked, og at vi sikrer, at flest mulige institutioner har adgang til relevante oplysninger på dette område. Det er den eneste metode til at opnå reel konkurrence og nå de mål for økonomisk vækst, der er fastsat i Lissabonstrategien.

For det andet er det vigtigt for mig, at Observationsorganet samler både EU's medlemsstater og europæiske stater uden for Fællesskabet ved at tilbyde en vigtig samhørighed for alle europæiske lande. Det vil ikke blot give os mulighed for at sammenkoble hele kontinentet, men også for at fremme den frie bevægelighed for varer og tjenesteydelser fra den audiovisuelle sektor og dermed udvide dette marked betydeligt.

Vi skal imidlertid tage fremkomsten og udviklingen af nye teknologier i betragtning for at fremme Observationsorganets effektivitet.

Jeg støtter personligt anvendelsen af de bestemmelser, der udvider Observationsorganets aktivitetsområde for at udvide dækningen på dette område og levere endnu mere værdifuld information, som er nyttig set ud fra et økonomisk synspunkt, men også for at forstå den europæiske sociale og kulturelle sammenhæng.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Jeg stemte for hr. Belets betænkning om Fællesskabets deltagelse i Det Europæiske Observationsorgan for det Audiovisuelle Område.

Observationsorganets arbejde er efter min mening meget vigtigt. Det er den eneste organisation, der har til opgave at indsamle og udbrede information om den europæiske audiovisuelle sektor og dermed at fremme ny udvikling på det audiovisuelle område, som er blevet stadig mere betydningsfuldt i de senere år, fordi digital teknologi anvendes mere og mere. Desuden yder det gennem sine undersøgelser og markedsanalyser værdifuld bistand til både politiske beslutningstagere og den audiovisuelle sektor selv.

Jeg er også enig i, at Observationsorganets aktiviteter bør udvides til at omfatte undersøgelse af skatte- og arbejdsret, der finder anvendelse på den audiovisuelle sektor, hvorved dets samarbejde med medlemsstaterne styrkes.

Betænkning af Claudio Fava (A6-0026/2009)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström og Åsa Westlund (PSE), skriftlig. – (SV) Medlemmerne af det svenske Socialdemokratiske parti i Europa-Parlamentet går ind for en generøs indvandringspolitik, hvor menneskers behov sættes i centrum. Det betød, at vi endte med at støtte hr. Favas betænkning, fordi den sender et klart signal om, at det er uacceptabelt, at arbejdsgivere udnytter papirløse migranternes sårbare situation, og fordi den giver papirløse migranter visse rettigheder, som de for øjeblikket ikke har i flere af EU's medlemsstater. Det var en forudsætning for, at vi kunne stemme for betænkningen, at Rådet godkendte Parlamentets erklæring om, at artikel 9 på ingen måde må skabe præcedens i fremtiden, for det kunne gøre det vanskeligere at vedtage fælles regler om leverandørers ansvar for deres underleverandører.

For os er det indlysende, at leverandører skal være ansvarlige for at sikre, at deres underleverandører overholder kollektive aftaler, der er indgået. Arbejdsgivere må ikke kunne undlade at anvende arbejdsretlige regler ved at gøre brug af en kompleks kæde af underleverandører. I dette direktiv er ansvaret imidlertid begrænset til det første niveau af underleverandører, hvilket efter vores opfattelse er uacceptabelt. Det er dog vigtigt at huske på, at der ikke er noget til hinder for, at de enkelte medlemsstater indfører mere vidtrækkende lovgivning.

Vi er også principielt imod, at privatpersoner, der ansætter papirløse til at arbejde i deres hjem, undtages fra sanktioner. Vi mener, at papirløse, der arbejder for privatpersoner, er lige så sårbare.

Alin Lucian Antochi (PSE), skriftlig. – (RO) Det direktiv, der netop er blevet stemt om, markerer endnu et skridt til udarbejdelsen og anvendelsen af fælles bestemmelser og foranstaltninger, der er nødvendige for at regulere indvandreres situation. Det gælder navnlig arbejdstagere fra tredjelande, som opholder sig ulovligt i EU.

Udsigten til en bedre levestandard som følge af muligheden for at finde et job er en af de centrale faktorer, der tilskynder til ulovlig indvandring. Samtidig er en af følgerne af de fordele, som arbejdsgiverne har opnået, tab for statskassen og konkurrenceforvriddning i den økonomiske sektor, mens de ulovlige arbejdstagere står uden social sikring og pensionsrettigheder.

Det er grunden til, at det aktuelle direktiv vedrører indvandringspolitik, og at sanktionerne er rettet mod arbejdsgivere og ikke de arbejdstagere, der kommer fra tredjelande. Det er også nødvendigt at være særligt opmærksom på statsborgere fra de nye medlemsstater, der til trods for deres status som unionsborgere stadig er underlagt overgangsregler for beskæftigelse, hvorved deres frie adgang til de gamle medlemsstaters arbejdsmarkeder begrænses.

Foranstaltninger som f.eks. arbejdsgiveres pligt til at kontrollere tredjelandsarbejdstageres opholdstilladelse og de finansielle og strafferetlige sanktioner over for arbejdsgivere understreger EU's og medlemsstaternes bestræbelser på at samordne deres indvandringspolitikker og politikker vedrørende ulovlig beskæftigelse. På et tidspunkt hvor EU står over for øget befolkningsnedgang, må vi huske på, at løsningen ikke er at udvise, men at regulere disse arbejdstageres situation. Det var med tanke på det, at jeg stemte for betænkningen.

Lena Ek (ALDE), skriftlig. – (SV) Jeg stemte for betænkningen om sanktioner over for arbejdsgivere, der beskæftiger tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold.

Forslaget har til formål at forhindre, at arbejdsgivere udnytter tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold, og at styrke arbejdstagernes rettigheder. Den, der skal straffes i tilfælde af ulovlig beskæftigelse, er arbejdsgiveren, som bryder loven, og ikke arbejdstageren.

Visse medlemsstater har ikke denne type lovgivning. Andre har lovgivning, men den hverken gennemføres eller overholdes. Fælles EU-regler for at forhindre udnyttelse og beskæftigelse af arbejdstagere med ulovligt ophold er derfor en måde at forhøje bommen på for mange EU-medlemsstater.

Det forslag, som vi stemmer om i dag, har mange mangler. Hvis det havde stået til mig, ville mange dele af det have været anderledes. Jeg havde f.eks. gerne set et højere beskyttelsesniveau for kvinder, der arbejder som hushjælp. Alternativet er imidlertid slet ikke at få noget direktiv og dermed mindre beskyttelse for de 4-8 mio. tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold, som for øjeblikket arbejder ulovligt i EU, og som i deres sårbare situation gang på gang udnyttes af arbejdsgivere.

Selv om det er vigtigt at forhindre ulovlig indvandring og udnyttelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold, må vi også sørge for at forbedre mulighederne for, at mennesker lovligt kan slå sig ned og søge arbejde i EU. Det er reguleret i andre direktiver, som Europa-Parlamentet har deltaget i forhandlingerne om i løbet af det sidste års tid.

Glyn Ford (PSE), skriftlig. – (EN) Jeg støtter Fava-betænkningen om sanktioner over for arbejdsgivere, der beskæftiger tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold. Nogle skrupelløse arbejdsgivere er rede til at udnytte disse ulovlige arbejdstagere med lønninger under mindstelønnen, forfærdelige forhold og lang arbejdstid. Når de bliver taget i det, skal de pålægges hårde sanktioner.

Men problemet er, at der er en ond cirkel, som betyder, at udnyttelsen ikke bliver afsløret. Arbejdsgiverne tjener pengene, som de tydeligvis ikke ønsker at give afkald på, og arbejdstagerne bliver udvist, hvis de afslører udnyttelsen. Hvis vi mener det alvorligt, må vi have en politik, som giver amnesti til dem, der afslører udbytterne. Det ville ændre magtbalancen mellem arbejdstagere og arbejdsgivere, og dermed ville problemet praktisk taget være løst.

Bruno Gollnisch (NI), skriftlig. – (FR) Det generelle forbud mod at beskæftige ulovlige arbejdstagere for at hindre ulovlig indvandring skal bifaldes, og det samme gælder sanktioner mod arbejdsgivere, der benytter sig af den type arbejdstagere – ofte for at udnytte dem – for den slags arbejdsgivere er simpelthen nutidens slavehandlere.

Jeg har imidlertid visse forbehold. Endnu en gang udnytter EU et anliggende, der hviler på et fællesskabsretsgrundlag, nemlig første søjle, til at udvide sit kompetenceområde med henblik på harmonisering af medlemsstaternes strafferet. Irland og Det Forenede Kongerige, der har benyttet den ret til at vælge fra, som de har i henhold til traktaterne, er en vigtig undtagelse.

Det får også en til at tænke på begivenhederne efter en strejke på en fin restaurant i Neuilly – en af hr. Sarkozys favoritter. Dens ledelse hævder at være offer for et arbejdsmarked, der er for stift eller beskyttende over for en arbejdsstyrke, som de betaler mindstelønnen, og der er åbnet flere muligheder for legalisering gennem arbejde. Direktivet vil styrke dem yderligere ved at gøre det muligt for en ulovlig arbejdstager at legalisere sin status blot ved at anmelde sin arbejdsgiver.

Jeg frygter, at alt dette i praksis, i lande så slappe som Frankrig i denne henseende, ikke vil gøre noget som helst for at begrænse den ulovlige indvandring.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Uanset nødvendigheden af at styrke procedurerne til bekæmpelse af anvendelse af ulovlige arbejdstagere er det uacceptabelt, at både lovovertræderen og ofrene straffes i henhold til bestemmelserne i dette direktiv.

Målet med direktivet er at supplere det skandaløse hjemsendelsesdirektiv - som den socialdemokratiske regering i Portugal har vedtaget - ved at pålægge arbejdsgivere, der beskæftiger arbejdstagere med ulovligt ophold, sanktioner og ved at fastsætte proceduren for udvisning af disse arbejdstagere som en generel og automatisk regel med nogle få undtagelser.

Udvisning bør ikke være alternativet til udnyttelse af vandrende arbejdstagere med ulovligt ophold.

I dette direktiv tages der ikke hensyn til princippet om beskyttelse af vandrende arbejdstagere og af dem, der anmelder de uacceptable forhold, som de er tvunget til at arbejde under. Desuden beskytter direktivet ikke fuldt ud disse arbejdstageres rettigheder, da det anføres i det, at "i tilfælde, hvor en arbejdsgiver ikke foretager efterbetaling, bør medlemsstaterne ikke være forpligtet til at indtræde i arbejdsgiverens forpligtelser".

Dette direktiv vil ved ikke at beskytte de rettigheder, som vandrende arbejdstagere med ulovligt ophold har, fordi det ikke generelt sikrer deres legalisering og i stedet for udsætter dem for truslen om udvisning, gøre disse arbejdstagere mere sårbare og tilskynde til ulovlige arbejdsforhold, som er endnu mere skjulte.

Dette er endnu et direktiv, som afslører EU's umenneskelige indvandringspolitik, og derfor kan vi kun forkaste det.

Carl Lang (NI), skriftlig. – (FR) Selv om denne betænkning er interessant på en række punkter, og der skitseres en slagplan mod ulovlig indvandring i den, er den enormt mangelfuld. Der er ingen specifikke foranstaltninger til beskyttelse af EU's indre og ydre grænser. Der er ingen foranstaltninger i forbindelse med politikken om udvisning af ulovlige indvandrere til deres oprindelseslande. En person, der er rejst ulovligt ind i EU's område, defineres blot som en ulovlig indvandrer, som har rettigheder.

I virkeligheden er de europæiske institutioner flove over denne sag. På den ene side kræver de under henvisning til sikkerheden og retfærdigheden et minimum af europæiske regler til bekæmpelse af ulovlig indvandring, og på den anden side ønsker de under henvisning til deres regler, som er blevet dogmer – reglerne om ultraliberalisme og fri bevægelighed – at EU's område bliver et sted, der modtager og tiltrækker millioner af fremtidige indvandrere.

Vi forkaster denne filosofi, som er farlig for Europas befolkninger og nationer. Vi bekræfter deres ret til at forsvare sig og forblive sig selv.

Adrian Manole (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Det er et faktum, at det altid kun i ringe omfang er lykkedes at begrænse ulovlig indvandring med politikker om visumudstedelse og strenge indvandringsbestemmelser. De har snarere bidraget til udvikling af netværk for indsmugling af ulovlige indvandrere.

Forslaget om at straffe arbejdsgivere, der anvender ulovlig arbejdskraft, er på sin plads. Vi må dog sørge for, at det ikke mister sin effektivitet, fordi grundene til, at folk vandrer, er de samme, uanset om der indføres straffe over for arbejdsgivere eller ej. Faktisk vil de kontroller, der foreslås, tvinge papirløse indvandrere til at vælge endnu dårligere job til endnu lavere løn, navnlig under den aktuelle økonomiske krise.

Det står klart, at disse foranstaltninger kun tilvejebringer en delvis og ufuldstændig løsning på ulovlig indvandring og sort arbejde. EU's medlemsstater må fra nu af føre en fælles, sammenhængende politik for ulovlig indvandring.

David Martin (PSE), skriftlig. – (EN) Jeg støtter denne betænkning, som vil slå ned på arbejdsgivere, der beskæftiger ulovlige indvandrere i Europa. En af de ting, der får ulovlige indvandrere til at rejse ind i EU, er udsigten til at finde arbejde. Jeg støtter denne lovgivning, fordi den vil skabe et mere retfærdigt system for lovlige europæiske arbejdstagere.

Andreas Mölzer (NI), skriftlig. – (DE) Udsigten til at finde arbejde i Europa virker af meget forståelige årsager tiltrækkende på tredjelandstatsborgere. I krisetider må vi imidlertid være særligt opmærksomme på, hvem der får de stadig færre job, for at forhindre, at der også opstår sociale forskelle. Derfor er det efter min opfattelse vigtigt at indføre sanktioner over for arbejdsgivere, der ikke følger reglerne. I disse usikre tider kan ulovlig arbejdskraft ikke tolereres, og vi må begynde med dem, der er inden for rækkevidde lokalt, og hvor sanktioner også vil have en virkning. Denne betænkning er således et forsøg på at håndtere dette problem mere effektivt, for tilstrømningen af vandrende arbejdstagere vil ikke tage af, især ikke under krisen.

Alexandru Nazare (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Der er kort sagt to grunde til, at der findes ulovlige indvandrere, nemlig den usikre situation i oprindelseslandet og arbejdsmarkedets behov i andre lande.

Mens vi på det første punkt har midler til udvikling og samarbejdsprogrammer, som EU støtter, og som tydeligvis endnu ikke er tilstrækkelige, er problemet i det andet tilfælde hidtil blevet håndteret forskelligt på medlemsstatsplan. Der er imidlertid behov for standardbestemmelser på fællesskabsplan med henblik på afstraffelse af arbejdsgivere, da dette ofte er et tværnationalt anliggende, som omfatter netværk til menneskehandel, der udnytter ulovlige indvandreres sårbarhed.

Jeg er tilfreds med, at Europa-Parlamentet har rejst spørgsmålet om arbejdsgivere, der opnår fordele på bekostning af ulovlige indvandrere. Jeg er overbevist om, at anvendelsen af dette direktiv vil forbedre de praktiske arbejdsforhold i Fællesskabet.

Mens medlemsstaternes politik hidtil har været mere fokuseret på, hvordan ulovlige indvandrere forhindres i at få adgang til arbejdsmarkedet, tager vi fremover fat om problemet ved roden.

Vi må dog ikke fortolke denne betænkning derhen, at EU's grænser bliver lukket. Langt fra, for arbejdsmarkedets grænser skal holdes åbne under forudsætning af, at tilstrømningen af arbejdstagere er lovlig og tilpasset til de enkelte staters behov.

Luca Romagnoli (NI), *skriftlig*. – (IT) EU bør efter min opfattelse prioritere bekæmpelse af ulovlig indvandring højt.

Jeg mener, at det af principielle grunde er nødvendigt at genoprette lovlige forhold på arbejdsmarkedet, uanset om det drejer sig om europæiske borgere eller borgere fra tredjelande, der til tider arbejder uden minimumssikkerhedsstandarder på arbejdspladsen.

Derfor stemte jeg for hr. Favas betænkning om sanktioner over for arbejdsgivere, der beskæftiger tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold. Jeg mener, at denne type foranstaltninger er i overensstemmelse med ønsket om at skabe et mere gennemsigtigt, retfærdigt og ensartet indre europæisk arbejdsmarked.

Jeg er enig med ordføreren i, at arbejdsgivere, der udnytter indvandrere, bør straffes med finansielle, administrative og i visse tilfælde strafferetlige sanktioner, som står i forhold til omfanget og alvoren af udnyttelsen, og at medlemsstaterne skal overvåge truede arbejdspladser og indføre mekanismer, der kan gøre det lettere at anmelde tilfælde af udnyttelse i den sorte økonomi. Vi må huske på, at vækstmålene for beskæftigelsen og økonomien i almindelighed kun kan nås ved at tilskynde til fuld overholdelse af arbejdsretten.

Olle Schmidt (ALDE), *skriftlig*. – (SV) Vi har valgt at stemme for betænkningen om sanktioner over for arbejdsgivere, der beskæftiger tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold.

Forslaget har til formål at forhindre, at arbejdsgivere udnytter tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold, og at styrke arbejdstagernes rettigheder. Den, der skal straffes i tilfælde af ulovlig beskæftigelse, er arbejdsgiveren, som bryder loven, og ikke arbejdstageren.

Visse medlemsstater har ikke denne type lovgivning. Andre har lovgivning, men den hverken gennemføres eller overholdes. Fælles EU-regler for at forhindre udnyttelse og beskæftigelse af arbejdstagere med ulovligt ophold er derfor en måde at forhøje bommen på for mange EU-medlemsstater.

Det forslag, som vi stemmer om i dag, har mange mangler. Hvis det havde stået til mig, ville mange dele af det have været anderledes. Jeg havde f.eks. gerne set et højere beskyttelsesniveau for kvinder, der arbejder som hushjælp. Alternativet er imidlertid slet ikke at få noget direktiv og dermed mindre beskyttelse for de 4-8 mio. tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold, som for øjeblikket arbejder ulovligt i EU, og som i deres sårbare situation gang på gang udnyttes af arbejdsgivere.

Selv om det er vigtigt at forhindre ulovlig indvandring og udnyttelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold, må vi også sørge for at forbedre mulighederne for, at mennesker lovligt kan slå sig ned og søge arbejde i EU. Det er reguleret i andre direktiver, som Europa-Parlamentet har deltaget i forhandlingerne om i løbet af det sidste års tid.

Anders Wijkman (PPE-DE), *skriftlig*. – (SV) Vi har valgt at stemme for betænkningen om sanktioner over for arbejdsgivere, der beskæftiger tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold.

Forslaget har til formål at forhindre, at arbejdsgivere udnytter tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold, og at styrke arbejdstagernes rettigheder. Den, der skal straffes i tilfælde af ulovlig beskæftigelse, er arbejdsgiveren, som bryder loven, og ikke arbejdstageren.

Visse medlemsstater har ikke denne type lovgivning. Andre har lovgivning, men den hverken gennemføres eller overholdes. Fælles EU-regler for at forhindre udnyttelse og beskæftigelse af arbejdstagere med ulovligt ophold er derfor en måde at forhøje bommen på for mange EU-medlemsstater.

Det forslag, som vi stemmer om i dag, har mange mangler. Hvis det havde stået til mig, ville mange dele af det have været anderledes. Jeg havde f.eks. gerne set et højere beskyttelsesniveau for kvinder, der arbejder som hushjælp. Alternativet er imidlertid slet ikke at få noget direktiv og dermed mindre beskyttelse for de 4-8 mio. tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold, som for øjeblikket arbejder ulovligt i EU, og som i deres sårbare situation gang på gang udnyttes af arbejdsgivere.

Selv om det er vigtigt at forhindre ulovlig indvandring og udnyttelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold, må vi også sørge for at forbedre mulighederne for, at mennesker lovligt kan slå sig ned og søge

arbejde i EU. Det er reguleret i andre direktiver, som Europa-Parlamentet har deltaget i forhandlingerne om i løbet af det sidste års tid.

Betænkning af Elisabeth Jeggle (A6-0472/2008)

Constantin Dumitriu (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Betænkningen om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om afgrødestatistikker indeholder en række supplerende elementer, der er nødvendige for at forbedre anvendelsen af de nye bestemmelser.

Statistikker er vigtige i forbindelse med udarbejdelsen af fællesskabspolitikker, fordi de giver et nøjagtigt billede af udbuds- og efterspørgselsmarkedet, og disse oplysninger bidrager til, at der kan opnås økonomisk ligevægt. Samtidig må standardforskrifter på europæisk plan ikke blive en bureaukratisk byrde, men skal sikre, at der er en simpel og effektiv løbende informationsudveksling medlemsstaterne imellem.

Derfor bifalder jeg Kommissionens forslag og de tilføjelser, som ordføreren har foreslået, for de indleder en ny fase i skabelsen af enkle og fleksible retlige rammer, som er i overensstemmelse med EU's principper. Disse bestemmelses indvirkning på europæisk landbrug vil skabe bedre mulighed for at reagere på de problemer, der kan opstå på markedet, f.eks. overproduktion, som kan føre til faldende priser.

Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. – (SV) Jeg stemte for denne betænkning, dels fordi Kommissionens forslag tager sigte på at forenkle den gældende lovgivning, dels fordi landbrugsstatistikker ikke desto mindre er nødvendige i den aktuelle situation, med den fælles landbrugspolitik.

Jeg vil gerne understrege, at min stemme for denne betænkning ikke er et udtryk for støtte til den fælles landbrugspolitik som sådan.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Jeg bifalder fru Jeggles arbejde, og jeg stemte for hendes betænkning om nødvendigheden af at udarbejde afgrødestatistikker.

Jeg er enig med ordføreren og Kommissionen i, at afgrødestatistikker er væsentlige for evalueringen af den fælles landbrugspolitik og forvaltningen af EU's markeder for disse varer.

Jeg er også tilfreds med, at fru Jeggle har understreget, at yderligere omkostninger og arbejdsbyrder skal holdes inden for rimelige grænser, så fordelene ved forenklet bureaukrati og bedre lovgivningsmæssig kvalitet ikke opvejes af alt for store omkostninger forbundet med de foreslåede foranstaltninger.

Jeg mener, at betænkningen er helt i overensstemmelse med det handlingsprogram for reduktion af administrative byrder i Den Europæiske Union, der er fastsat i meddelelsen af 24. januar 2007, og derfor støtter jeg den som sagt.

Betænkning af József Szájer (A6-0216/2008)

Constantin Dumitriu (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Som jeg allerede sagde, da jeg gav udtryk for min støtte til betænkningen om fremme af landbrugsprodukter på fællesskabsmarkedet og i tredjelande, er vin et af de produkter i Fællesskabet, der har en dominerende stilling på det globale marked, og som skal spille en central rolle i Europas handelsstrategi.

For at yde bedre støtte til de forskellige typer vin, ikke blot traditionelle typer, men også de typer, der er nævnt i denne betænkning, må vi imidlertid have enkle og fleksible regler, som er i overensstemmelse med de europæiske principper om fremme af kvalitet. Samtidig må vi have et bedre samarbejde mellem medlemsstater, europæiske institutioner, producenter og producent- og distributørorganisationer.

Jeg bifalder Kommissionens forslag og betænkningen af József Szájer, som betyder, at vi får standardiserede og forenklede regler for definition, betegnelse og præsentation af aromatiserede vine, aromatiserede vinbaserede drikkevarer og aromatiserede cocktails af vinprodukter. Disse produkter er verdenskendte, og takket være de nye bestemmelser opnår vi en bedre position på markedet for produkterne, samtidig med at Fællesskabets producenter og distributører støttes.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Jeg stemte for hr. Szájers betænkning om aromatiserede vine, aromatiserede vinbaserede drikkevarer og aromatiserede cocktails af vinprodukter.

Jeg mener, at vinindustrien er meget vigtig for EU's økonomi, eftersom en række lande, bl.a. Italien, Frankrig og Spanien, er blandt verdens førende vinproducenter og eksporterer deres berømte produkter til hele verden.

Derfor bifalder jeg forslaget om at fastsætte klare regler for definition af nævnte kategorier af vinbaserede produkter, så den høje kvalitet af europæiske produkter altid kan genkendes og identificeres.

Betænkning af van den Burg (A6-0047/2009)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström og Åsa Westlund (PSE), skriftlig. – (SV) Socialdemokraterne i Europa-Parlamentet har valgt at stemme for forslaget til Rådets direktiv om ændring af direktiv 2006/112/EF, hvad angår nedsatte momssatser. Vi vil dog understrege, at vi ikke mener, at nedsatte momssatser er en løsning på problemet med den sorte økonomi.

John Attard-Montalto (PSE), skriftlig. – (EN) I dag stemte vi om betænkningen om nedsatte momssatser. Disse ændringsforslag understreger, at nedsatte momssatser vil bidrage positivt til at omforme mange tjenesteydelsessektorer, da det vil reducere niveauet af sort arbejde.

For boligmarkedets vedkommende er det muligt at anvende nedsatte momssatser på renoverings- og reparationsarbejde, der vil medføre øgede energibesparelser og øget energieffektivitet.

Forslaget går tilbage til sommeren 2008, og det foreslås at tilføje visse andre ydelser, som leveres lokalt, bl.a. restaurationsydelser.

Ud over ydelser i relation til boligsektoren og restaurations- og cateringydelser vil arbejdskraftintensive ydelser indgå permanent i listen over tjenesteydelser, der kan belægges med en nedsat sats. Denne kategori udvides til at omfatte andre ydelser af lignende karakter, som leveres lokalt, såsom mindre reparationer af løsørengstande, herunder cykler, sko, tøj, computere og ure, rengøring og vedligeholdelse af alle disse varer, pleje i hjemmet, personlig pleje, herunder frisørvirksomhed og skønhedspleje, havepleje samt renovering og vedligeholdelse af religiøse samlingssteder, kulturarvssteder og historiske monumenter.

Kategorien for farmaceutiske produkter udvides også til at omfatte alle absorberende hygiejneprodukter, navnlig babybleer og medicinsk udstyr til handicappede.

Trykte bøger, herunder lydbøger, kan i henhold til den gældende lovgivning også belægges med en nedsat momssats.

Carlos Coelho (PPE-DE), skriftlig. – (PT) Fremme af små og mellemstore virksomheder – som udgør 99 % af Europas virksomheder, tegner sig for over 100 mio. arbejdspladser og i løbet af bare de sidste otte år har skabt 8 mio. job – er centralt for Small Business Act.

Det aktuelle forslag illustrerer de trufne foranstaltninger. Det giver visse virksomheder mulighed for at drage fordel af nedsatte momssatser, samtidig med at der gøres forsøg på at bekæmpe det sorte arbejdsmarked. Desuden opfordres der til oprettelse af lovlige virksomheder.

Selv om vi er ivrige efter at lette byrden på SMV'er, må vi ikke bringe EU's grundlæggende principper i fare. I dette tilfælde beskyttes det indre marked, fordi reglerne i dette dokument vil gælde for virksomheder, der udelukkende opererer lokalt, hvorved markedsforvridninger undgås.

Af alle disse grunde stemte jeg for betænkningen, som efter min opfattelse er et perfekt eksempel på de politikker, som Europa-Parlamentet bør vedtage på det økonomiske område.

Bruno Gollnisch (NI), skriftlig. – (FR) For første gang stemmer jeg med glæde for et europæisk direktiv om beskatning. For en tid, indtil der kommer en mere generel ændring, som kan vende op og ned på det hele, vil de største tåbeligheder i dette direktiv forsvinde. Ydelser, som leveres lokalt, f.eks. restaurationsydelser, der i øvrigt ikke har noget som helst med det indre markeds problemer og konkurrenceforvridning at gøre, og arbejdskraftintensive ydelser, vil kunne drage fordel af nedsatte momssatser.

Nu er det op til regeringerne. Først i Rådet, som endnu ikke har truffet en afgørelse. Dernæst på nationalt plan, hvor vi nøje overvåger, hvordan og hvor hurtigt magthaverne vil indfri deres valgløfter.

Jeg frygter dog, at disse positive tegn kan skyldes krisen, dvs. europæernes faldende købekraft og navnlig det kommende valg til Europa-Parlamentet. Den rigtige løsning ville have været en gang for alle at gøre en ende på skatteharmonisering, som der stadig ikke er nogen begrundelse for.

David Martin (PSE), skriftlig. – (EN) Jeg stemte for denne betænkning, som vil give Storbritannien mulighed for at nedsætte momssatserne for en ny kategori af varer og tjenesteydelser, herunder restaurationsydelser og andre lokale ydelser. Jeg støtter betænkningen, fordi den giver mindre virksomheder mulighed for at

tiltrække flere kunder. Betænkningen repræsenterer positive foranstaltninger til bekæmpelse af lavkonjunkturen ved at gøre mindre, lokale virksomheder mere attraktive for forbrugere.

John Purvis (PPE-DE), skriftlig. – (EN) De konservative har altid argumenteret for, at beskatning er et grundlæggende suverænitets spørgsmål, og derfor skal ethvert skridt til at overføre beføjelser fra EU til medlemsstaterne på dette område bifaldes. Denne foranstaltning, som giver medlemsstaterne mulighed for at nedsætte momssatserne for en række ydelser, der leveres lokalt, og arbejdskraftintensive ydelser, er et positivt eksempel på anvendelsen af subsidiaritetsprincippet, og vi tilskynder Kommissionen til at fortsætte i denne retning. Vi havde især gerne set, at de nedsatte momssatser var blevet udvidet til at omfatte lokalt fremstillet øl og cider, fordi det ville hjælpe pubber, som lider under høje afgiftsniveauer, med at overleve.

Vi understreger, at det er op til medlemsstaterne at beslutte, hvornår det er hensigtsmæssigt at anvende disse foranstaltninger. Den seneste nedsættelse af den almindelige momssats i Det Forenede Kongerige har været en dyr fornøjelse med ringe virkning, hvorimod andre foranstaltninger såsom langt større, men målrettede momsreduktioner, som dette forslag giver mulighed for, eller større personlige indkomstskattefradrag ville have været langt mere fordelagtige for både de enkelte og økonomien som helhed.

Poul Nyrup Rasmussen (PSE), skriftlig. – (DA) De danske socialdemokratiske medlemmer af Europa-Parlamentet - Poul Nyrup Rasmussen, Britta Thomsen, Christel Schaldemose, Dan Jørgensen og Ole Christensen - har undladt at stemme om van den Burg-betænkningen om nedsat moms. Det er delegationens opfattelse, at en nedsat moms i Danmark vil have en yderst beskeden beskæftigelseseffekt kombineret med et problematisk provenutab for staten. I lyset af den aktuelle økonomiske krise kan der dog i andre af EU's medlemslande være et anderledes behov for at benytte momsreduktionen som et element af flere i nationale krisepakker og dermed styrke beskæftigelsen i hårdt ramte sektorer. Vi har i forvejen meget forskellige momssatser, og derfor vil vi ikke blokere for, at andre EU-lande går denne vej. Det vil muligvis også kunne få en positiv efterspørgselseffekt i dansk økonomi.

Peter Skinner (PSE), skriftlig. – (EN) Medlemmerne af Europa-Parlamentet fra det britiske Labour-Parti stemte for denne betænkning. Vi mener, at momsreduktion kan bidrage til, at visse job opretholdes, og give mulighed for, at andre skabes. De enkelte lande har haft erfaringer, som giver anledning til at tro, at lokale forhold kræver lokale reaktioner. Det gælder også moms.

I Det Forenede Kongerige har en generel momsreduktion ført til, at inflationen er faldet med 1 %, og at økonomien er blevet tilført 12 mia. GBP.

- Forslag til beslutning B6-0097/2009: CIA's påståede brug af de europæiske lande til transport og ulovlig tilbageholdelse af fanger

Martin Callanan (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Siden den 11. september 2001 har USA ført en global krig mod terror. Desværre har den eneherkende menneskerettighedskultur i EU og mange af dets fremtrædende politikeres politiske fejhed tvunget USA til at påtage sig et uforholdsmæssigt stort ansvar for at bekæmpe en trussel, som ikke kender nogen grænser.

Islamiske jihadekstremister er en trussel mod selve vores levevis. Politikere har ansvar for at beskytte offentligheden mod denne hidtil usete og eksistentialistiske fare. Det glæder mig, at nogle lande i EU fandt det formålstjenligt at samarbejde med CIA, vores amerikanske allierede. Jeg fatter ikke, hvorfor nogle lande satte terroristers menneskerettigheder højere end beskyttelsen af deres egne borgere og nægtede at samarbejde med CIA. Endnu en gang bragte den antiamerikanisme, der er så fremherskende i EU, borgernes sikkerhed i fare.

Hele denne sag viser betydningen af, at hver enkelt medlemsstat bibeholder retten til at handle uafhængigt i udenrigspolitiske og efterretningsmæssige spørgsmål.

Jeg stemte imod dette beslutningsforslag.

Carlos Coelho (PPE-DE), skriftlig. – (PT) I 2007 vedtog Europa-Parlamentet som resultat af den undersøgelse, som blev udført af det udvalg, der varetog opgaven, en beslutning, som indeholdt en lang række henstillinger, der havde til formål at forhindre en gentagelse af disse ulovlige aktiviteter.

Det er nu i gang med at vurdere anvendelsen af disse henstillinger ved hjælp af en metode, som jeg foreslog. Europa-Parlamentets formand sendte for nylig en formel anmodning om samarbejde til formændene for de nationale parlamenter, og om kort tid vil der være en høring.

Det ville være forhastet at vedtage en ny beslutning, før denne proces er fuldført, og det ville føre til fejl. Det vil være en fejl at udtale sig for tidligt, når der ikke er noget nyt at tilføje, at give efter for ønsket om at vedtage en beslutning for at påvirke mennesker eller føre indenrigspolitik og at indlede med at kritisere præsident Obama, når vi i virkeligheden bør arbejde på at styrke det transatlantiske samarbejde ved at udnytte ændringen i den amerikanske administration.

Derfor kan jeg ikke stemme for dette beslutningsforslag. Men jeg kan heller ikke stemme imod en tekst, hvor de grundlæggende værdier i form af respekt for menneskerettighederne, retsstatsprincippet og bestræbelserne på at finde sandheden gentages. Derfor vil jeg undlade at stemme.

Jas Gawronski (PPE-DE), skriftlig. – (IT) Min beslutning om at stemme imod beslutningsforslaget bunder i, at det indeholder de idéer, som min gruppe forkastede ved den endelige afstemning i Det Midlertidige Udvalg om CIA's Påståede Brug af Europæiske Lande ved Transport og Ulovlig Tilbageholdelse af Fanger. Denne holdning giver jeg udtryk for som Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokraters koordinator i det tidligere Midlertidige Udvalg og i den efterfølgende arbejdsgruppe inden for rammerne af Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender.

Nævnte udvalg besluttede at sende et spørgeskema til samtlige medlemsstater for at finde ud af, hvad der var sket siden Europa-Parlamentets undersøgelse. Som bekendt har vi indtil videre ikke fået nogen svar på disse spørgeskemaer, selv om der er udsendt rykkerskrivelser.

Derfor mener jeg ikke, at det er klogt at vedtage en ny tekst og påstå, at der er nye konklusioner, når vi i virkeligheden ikke har noget nyt at sige. Jeg har på fornemmelsen, at det snarere er endnu et valgtrick fra venstrefløjens side end et forsøg på at opnå retfærdighed.

Ana Maria Gomes (PSE), skriftlig. – (EN) Jeg stemte for at fastholde henvisningen til Portugal, også henvisningen til Barrosoregeringens ansvar, selv om jeg mener, at teksten i det afsnit kunne være mere præcis med ordlyden "nye faktuelle oplysninger" i stedet for blot "pressemeldelser".

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Uden at vigtige aspekter af denne beslutning, som vi er helt uenige i, skal undervurderes, for ikke at tale om dens åbenbare udeladelser og modsigelser, står der i den, at Europa-Parlamentet:

– "finder det forkasteligt, at [...] ikke har truffet tilstrækkelige foranstaltninger for at skabe klarhed omkring det ekstraordinære overførselsprogram"

– "anmoder medlemsstaterne, Kommissionen og Rådet [...] om at bidrage til at finde sandheden ved at indlede undersøgelser eller samarbejde med de kompetente organer [...] og ved at sikre effektiv parlamentarisk kontrol med de hemmelige efterretningstjenesters virksomhed"

– "opfordrer Den Europæiske Union, medlemsstaterne og de amerikanske myndigheder til at efterforske og fuldt ud dokumentere de overgreb og krænkelse af folkeretten og de nationale lovgivninger om menneskerettigheder, grundlæggende frihedsrettigheder, forbud mod tortur og mishandling, ufrivillig forsvinden og retten til en retfærdig rettergang, der er begået i forbindelse med "krigen mod terror", således at der kan placeres et ansvar [...] og sikre, at sådanne krænkelse ikke vil gentage sig i fremtiden".

I beslutningen hverken afmystificeres eller beklages det grundlæggende element, nemlig den såkaldte krig mod terror, og det, der betegnes som USA's "begrænsede vedligeholdelse af overførselsordninger og hemmelige tilbageholdelsescentre", fordømmes heller ikke.

Vi må have en klar fordømmelse og bestræbelser på at finde sandheden, hvilket Portugals Kommunistiske Parti foreslog i det portugisiske parlament, men som Det Socialistiske Parti, Det Socialdemokratiske Parti og Folkepartiet forkastede.

Jens Holm og Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), skriftlig. – (EN) Selv om der er tvivlsomme elementer i CIA-beslutningen, f.eks. udtrykket for tilfredshed med aftaler mellem EU og USA om juridisk samarbejde og udlevering, stemte jeg for beslutningen for at støtte menneskerettighederne og forsøget på at skabe klarhed omkring det ekstraordinære overførselsprogram.

Ian Hudghton (Verts/ALE), skriftlig. – (EN) I den beslutning, som Parlamentet har vedtaget, mindes der om, at ethvert offer for tortur har en eksigibel ret til oprejsning og en retfærdig og passende erstatning i henhold til artikel 14 i FN's konvention mod tortur. Det er sigende, at medlemmerne af det britiske Konservative parti i Europa-Parlamentet stemte imod beslutningen. Det er også sigende, at medlemmerne

af det britiske Labour-Parti i Europa-Parlamentet undlod at stemme. Den moralsk fordærvede Labourregering har ført Det Forenede Kongerige ud i en ulovlig krig og har tilladt, at dets lufthavne blev brugt til flyvninger i forbindelse med ekstraordinære overførsler. De unionistiske medlemmer af Europa-Parlamentets stemmer i dag understreger denne vanære.

Kartika Tamara Liotard (GUE/NGL), skriftlig. – (EN) Selv om der er tvivlsomme elementer i CIA-beslutningen, f.eks. udtrykket for tilfredshed med aftaler mellem EU og USA om juridisk samarbejde og udlevering, som jeg er meget uenig i, stemte jeg for beslutningen for at støtte menneskerettighederne og forsøget på at skabe klarhed omkring det ekstraordinære overførselsprogram.

Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. – (SV) Jeg har tidligere givet udtryk for min afsky over de oplysninger, der er kommet frem, om behandlingen af mistænkte, men ikke dømte personer, som er blevet udleveret og i visse tilfælde bortført af forskellige staters myndigheder. Det er helt uacceptabelt og i strid med det moderne demokratis principper. Dette spørgsmål er endnu ikke afklaret, og derfor er det positivt, at der kastes lys over disse hændelser.

Parlamentets beslutning indeholder mange positive elementer, men jeg mener, at irrelevante formuleringer betyder, at de udenrigspolitiske ambitioner sættes for højt. Det flytter fokus fra hovedproblemet, som er de formodede krænkelse af menneskerettighederne. Det er meget uheldigt. Derfor stemte jeg imod beslutningsforslaget.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Jeg stemte imod beslutningsforslaget om CIA's påståede brug af de europæiske lande til transport og ulovlig tilbageholdelse af fanger, fordi der ikke er noget formål med denne beslutning.

For det første vil jeg gerne understrege, at de politiske grupper, der undertegnede denne beslutning, set ud fra et procedurmæssigt synspunkt burde have ventet på de nationale parlamenters svar på hr. Pötterings skrivelse af 9. februar 2009 med anmodning om nærmere oplysninger om de foranstaltninger, som medlemsstaterne har truffet efter beslutningen fra februar 2007 om dette spørgsmål.

For det andet er det fuldstændig meningsløst igen at synke ned i mistanker og beskyldninger mod visse medlemsstater som følge af præsident Obamas dekret fra januar 2009 om, at tilbageholdelsescentret i Guantánamobugten skal lukkes inden et år.

Hvad angår Rumænien, nævnte kommissær Barrot i sin tale i sidste mødeperiode, at han nøje overvågede de foranstaltninger, som de rumænske myndigheder traf under denne undersøgelse. Jeg mener, at Rumænien har samarbejdet fuldt ud og givet Kommissionen og Europa-Parlamentet alle de fornødne oplysninger og alle resultaterne af de undersøgelser, der er udført i sagen.

Alexandru Nazare (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Jeg vil også denne gang, ligesom under mødeperioden i Strasbourg den 2.-5. februar, give udtryk for min modstand mod beslutningen om CIA's påståede brug af de europæiske lande til transport og ulovlig tilbageholdelse af fanger.

De beskyldninger, der er rejst mod Rumænien, om, at det var involveret i overførselsprogrammet for terrormistænkte, er ubegrundede. Derfor er det uacceptabelt, at Rumænien gang på gang nævnes i debatten om påståede CIA-fængsler.

Indtil videre er der kun rejst beskyldninger mod os uden noget troværdigt bevis til at understøtte dem. Martin-betænkningen er det mest graverende eksempel på denne tilgang, fordi beskyldningerne mod Rumænien i den er både kontroversielle og grundløse.

Jeg mener, at en begrundelse for sådanne alvorlige beskyldninger indgår i den forpligtelse, som de europæiske regeringer har påtaget sig, til at respektere og fremme EU's grundlæggende frihedsrettigheder, rettigheder og værdier, som beslutningsforslaget bygger på.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Jeg vil stemme for beslutningsforslaget om CIA's påståede brug af de europæiske lande til transport og ulovlig tilbageholdelse af fanger. Jeg mener, at det er overordentligt vigtigt fuldt ud at efterkomme de henstillinger, som Parlamentet fremsatte i rapporten fra Det Midlertidige Udvalg om CIA's Påståede Brug af Europæiske Lande ved Transport og Ulovlig Tilbageholdelse af Fanger, fordi eksistensen af hemmelige tilbageholdelsescentre, tvungne forsvindinger og tortur af fanger ikke blot er en åbenbar overtrædelse af den internationale menneskerettighedslovgivning, FN's konvention mod tortur, den europæiske menneskerettighedskonvention og chartret om grundlæggende rettigheder, men heller ikke kan tolereres i et internationalt system, der bygger på demokrati og retsstatsprincippet.

Derfor bifalder jeg beslutningen, hvor samtlige medlemsstater opfordres til at dokumentere de overgreb, der er begået under henvisning til krigen mod terror, eftersom en ægte og effektiv krig mod terror ikke kan udkæmpes ved at krænke de selvsamme menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, som den forventes at forsvare.

Brian Simpson (PSE), skriftlig. – (EN) EPLP's medlemmer af Europa-Parlamentet mener, at denne beslutning indeholder en række værdifulde punkter. Vi har konsekvent støttet udarbejdelsen af den, og vi godkendte det fælles beslutningsforslag, som blev stillet på vegne af fire grupper i Europa-Parlamentet.

Vi kan imidlertid ikke støtte denne beslutning, hvis den indeholder udokumenterede beskyldninger, som endnu ikke er vurderet af de relevante myndigheder. Beklageligvis bygger den ændrede beslutning ikke længere på kendsgerninger, og EPLP har desværre intet andet valg end at undlade at stemme.

Marek Siwiec (PSE), skriftlig. – (PL) Jeg undlod at stemme, fordi jeg ikke er bekendt med de nærmere oplysninger i ændringsforslagene til beslutningsforslaget.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL), skriftlig. – (EN) Selv om der er tvivlsomme elementer i CIA-beslutningen, f.eks. udtrykket for tilfredshed med aftaler mellem EU og USA om juridisk samarbejde og udlevering, stemte jeg for beslutningen for at støtte menneskerettighederne og forsøget på at skabe klarhed omkring det ekstraordinære overførselsprogram.

Betænkning af Jacek Saryusz-Wolski (A6-0019/2009)

Adam Bielan (UEN), skriftlig. – (PL) Jeg støttede hr. Saryusz-Wolskis betænkning. Jeg er tilfreds med, at betænkningen hovedsageligt fokuserer på de begivenheder i 2008, der sætter effektiviteten af EU's udenrigspolitik på en prøve. Vi har endnu en gang fastslået, at Europas styrke ligger i en samordnet indsats. Det samme gælder de europæiske institutioner. De skal samarbejde på samme måde, som medlemsstaterne gør, så Europa kan tale med én stemme på den internationale scene.

Martin Callanan (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Jeg støtter bibeholdelsen af det nationale veto i udenrigspolitiske spørgsmål, og jeg bliver mere og mere bekymret over EU's stadig mere fremtrædende rolle på den internationale scene, til trods for at Lissabontraktaten ikke er ratificeret.

Alligevel accepterer jeg, at der er visse områder, hvorpå EU kan optræde samlet for at give udtryk for sin vilje, og et af disse områder er Taiwan. Rådet støttede for nylig Taiwans hensigtsmæssige deltagelse i internationale organisationer. Jeg støtter denne politik, fordi jeg mener, at det er uacceptabelt at nægte de 23 mio. mennesker i Taiwan en stemme på internationalt plan.

Taiwan er et velstående demokrati med et offentligt sundhedssystem af højeste kvalitet. Jeg sætter spørgsmålstegn ved det moralske i at udelukke Taiwan fra de fordele, der utvivlsomt vil følge med en observatørstatus i Verdenssundhedsforsamlingen. Endvidere håber jeg, at EU's institutioner sammen kan fremme denne sag inden Verdenssundhedsforsamlingens næste møde i maj.

Jeg bifalder de positive bemærkninger i betænkningen om forbedringen af forbindelserne på tværs af Taiwanstrædet.

Jeg undlod at stemme om denne betænkning.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Jeg lykønsker formanden for Udenrigsudvalget, hr. Saryusz-Wolski, med den glimrende betænkning, han forelagde. Jeg mener, at vi må være særligt opmærksomme på det østlige partnerskab. Efter min mening skal det østlige partnerskab have en klar institutionel struktur med parlamentariske og mellemstatslige dimensioner og dertil hørende tekniske og finansielle organer.

Hvad angår den mellemstatslige dimension, mener jeg, at vi skal fastsætte en klar tidsplan for møder på ministerplan for de 27 medlemsstater og deres kolleger fra landene i det østlige partnerskab. Rådets beslutning om at genoptage forhandlingerne med både regeringen i Minsk og alle de demokratiske kræfter i Belarus skal naturligvis støttes. Balarus' autoritære styre må forstå, at respekt for de demokratiske principper og menneskerettighederne for EU er en ufravigelig betingelse for ethvert samarbejde.

Jeg mener, at det østlige partnerskabs parlamentariske dimension er vigtig, fordi den sikrer dette projekts demokratiske legitimitet. Den fremtidige parlamentariske forsamlings møder skal bidrage til, at både

magthaverne og oppositionen, som kan være et bud på en alternativ regering, godkender dette projekt ud fra demokratisk logik.

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL), skriftlig. – (EL) Grækenlands Kommunistiske Partis medlemmer af Europa-Parlamentet stemte imod årsrapporten om de vigtigste aspekter og de grundlæggende valg inden for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP) i 2007.

Det er krænkende, at der i rapporten opfordres til, at EU's internationale politiske og militære tilstedeværelse – dvs. dets imperialistiske interventioner over hele verden – styrkes. Problemer skabt af kapitalistisk udvikling, f.eks. klimaændringerne og energiproblemer, udnyttes som nye påskud til EU's imperialistiske interventionisme og til forbedring af dets position i forhold til dets globale imperialistiske konkurrenter.

Samtidig ønsker EU et tættere og mere dybtgående samarbejde med USA med henblik på at indtage en fælles holdning til græsrodsreaktioner og modstand mod deres imperialistiske styre.

I rapporten forsvares EU's imperialistiske tiltag i flere dele af verden, f.eks. Vestbalkan, hvor det allerede har etableret politi-/retsstyrken i Kosovo, EULEX, Mellemøsten som helhed, Georgien, Afrika og andre steder, og EU forventer at blive endnu stærkere.

År for år bliver EU mere aggressivt og farligt for folket, som må kæmpe en mere indædt og koordineret kamp for at omstyrte denne politik, USA's og NATO's politik og den imperialistiske orden som helhed.

Jas Gawronski (PPE-DE), skriftlig. – (EN) I denne betænkning kritiseres menneskerettighedssituationen i Kina, men menneskerettighedssituationen i Taiwan, som er eksemplarisk, burde også have været nævnt. Taiwans velstående demokrati, som er styrket af forfatningsmæssige beskyttelsesbestemmelser og retsstatsprincippet, står i stærk kontrast til det totalitære kommunistiske diktatur i Kina.

Jeg tilslutter mig bemærkningerne i betænkningen om forbedringen af forbindelserne på tværs af Taiwanstrædet. Præsident Ma Ying-jeou skal lykønskes med at have opnået dette.

FUSP vil uundgåeligt have et begrænset omfang, så længe den er genstand for nationalt veto. Alligevel glæder det mig, at Rådet for nylig gav udtryk for sin støtte til Taiwans hensigtsmæssige deltagelse i internationale organisationer. Jeg håber, at Rådet og de øvrige institutioner vil støtte Taiwans ønske om at få observatørstatus i Verdenssundhedsforsamlingen. Det er moralsk forkasteligt, at Taiwan bliver udelukket fra et forum for folkesundhed bare på grund af kinesisk pres.

Derfor stemte jeg for denne betænkning.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) I lighed med to andre betænkninger, der er drøftet og vedtaget på dette møde, er denne betænkning meget ambitiøs.

Hvis vi ser bort fra retorikken, menes det i betænkningen, "at de kommende måneder vil byde på en enestående lejlighed for EU til at udarbejde en ny transatlantisk dagsorden med den nye amerikanske regering, som dækker strategiske spørgsmål af fælles interesse, såsom en ny ... global styring", navnlig med tanke på det kommende NATO-topmøde og G20-mødet, der begge ligger i april.

Faktisk indeholder betænkningen og beslutningen en skitsering af EU's stormagters målsætninger, prioriteringer og interesser, uanset om disse gælder Balkan (Kosovo, Bosnien-Hercegovina), Østeuropa (Kaukasus, Sortehavet, Belarus, Georgien, Rusland), Mellemøsten (Gazastræbet, Irak), Middelhavsområdet, Centralasien (Afghanistan, Iran), Afrika (Tchad, Sudan, Somalia, Den Demokratiske Republik Congo), Asien (Kina) eller Latinamerika.

Dens indhold dækker alt lige fra de mest åbenlyse overtrædelser af international lov over indblanding og indgriben til EU's stormagters slet skjulte ambitioner om politisk og økonomisk kontrol.

Det er det reelle indhold og den sande betydning af "EU's rolle i verden", som den er blevet beskrevet. Med andre ord er betænkningens ambition, at vi skal dele kontrollen over indflydelsesområder, markeder og naturressourcer med USA og Japan.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), skriftlig. – (PL) Jeg gav hr. Sarysz-Wolskis betænkning om hovedtrækkene ved den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik min utvetydige støtte. Rådets rapport for 2007 giver en passende beskrivelse af disse spørgsmål. Man kan vanskeligt være uenig i, at de midler, der er øremærket gennemførelsen af FUSP, langt fra er tilstrækkelige, navnlig under omstændigheder, hvori der indgår aggressive terrorhandlinger. Retten til at leve i fred og med en følelse af sikkerhed er en af EU's

prioriteter. Den sikkerhed har mange sider: politik, militær, energi, fødevarer osv. Samarbejdet med andre lande spiller en enorm rolle på dette område. Den særlige betydning af de transatlantiske forbindelser med USA og Canada bør anerkendes lige som det tættere samarbejde mellem EU og NATO. Det østlige partnerskab kan man kalde meget lovende. I den henseende er forbindelserne med Rusland, Ukraine, Georgien og Belarus værd at notere. EU kan også øve en positiv indflydelse på situationen i Mellemøsten. Den nylige konflikt i Gazastriben har demonstreret de dramatiske omstændigheder, som folk i området lever under, uanset om de er palæstinensere eller jøder.

Med hensyn til sikkerhed vil EU's indsats kun være virkningsfuld, hvis vi taler og handler som én enhed. At fokusere på enkeltinteresser kan kun give midlertidige fordele. Desuden kræver universel solidaritet, at der udvises særlig respekt for grundlæggende værdier og menneskerettigheder samt den værdighed og frihed, som hvert enkelt menneske har ret til. Den rolle, som en passende diplomatisk indsats, herunder det såkaldte præventive diplomati, kan spille på området, er på ingen måde beskeden.

Luís Queiró (PPE-DE), skriftlig. – (PT) Som det fremgår af debatten og betænkningen om den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, er EU's ambition på det udenrigspolitiske område enorm. Det fremgår tydeligt af det forhold, at EU's rolle i verden ikke står mål med denne ambition. Imidlertid er denne rolle ikke blot voksende, men i de allerfleste tilfælde er medlemsstaterne enige og handler koordineret. De 27 medlemsstater i EU deler i langt højere grad værdier, principper og prioriteter, end hvad der fornemmes, når vi er uenige. Det er helt som forventet.

Derfor støtter jeg styrkelsen af den aftale, som vores prioriteter og kriterier for handling bygger på.

Erkendelsen af, at der er uenigheder som følge af forskelle i interesser og prioriteter, får mig imidlertid ikke til at konkludere, at EU er irrelevant i verden, eller at en fælles udenrigspolitik skal påtvinges alle medlemsstater i strid med deres egne interesser eller endog deres egen historie. Et fællesskab er under opbygning, og denne proces har, skønt den er langsom, større chance for succes end ønsket om at indføre en fælles tilgang, hvilket ikke er afgørende.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Jeg stemte for forslaget til Europa-Parlamentets beslutning om "årsrapporten fra Rådet til Europa-Parlamentet om de vigtigste aspekter og de grundlæggende valg inden for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP) forelagt Europa-Parlamentet i medfør af afsnit G, punkt 43, i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 – 2007" for at støtte fred, menneskelig værdighed, menneskerettigheder, demokrati, multilateralisme og retsstatsprincippet.

Charles Tannock (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Saryusz-Wolski-betænkningen indeholder nogle velkomne henvisninger til Taiwan og navnlig den nylige optøning af forholdet på tværs af strædet. Jeg bifalder Taiwans præsident Mas modige og beslutsomme initiativ til at forbedre forholdet til Folkerepublikken Kina.

Ikke desto mindre frygter jeg, at vi i EU ikke fuldt ud forstår betydningen af at støtte det demokratiske Taiwan og give landets 23 mio. indbyggere en stemme på den internationale scene.

Rådet støtter Taiwans meningsfyldte deltagelse i internationale organisationer. Det er på tide, at Europa-Parlamentet også støtter den, særlig med hensyn til Taiwans ambition om at blive observatør i Verdenssundhedsforsamlingen.

Taiwans udelukkelse fra dette organ på Kinas foranledning er forkastelig. Som læge tager jeg afstand fra politisk indblanding i folkesundhedsanliggender. Vi står fast over for Kina med hensyn til Tibet, vi står fast over for Kina med hensyn til menneskerettigheder, og nu er det på tide, at vi står fast over for Kina med hensyn til Taiwan.

Jeg stemte hverken for eller imod denne betænkning.

Charles Tannock (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Mine britiske konservative kolleger og jeg selv bekræfter behovet for effektivt mellemstatsligt samarbejde inden for FUSP, forudsat at Det Forenede Kongerige bevarer sin vetoret og mulighed for at handle alene i sin nationale interesse, når det er nødvendigt. Betænkningen indeholder positive ting om behovet for mere internationalt samarbejde mellem de 27 EU-medlemsstater på områder som transatlantiske forbindelser, Georgien, det østlige partnerskab og Mellemøsten i bred forstand.

Vi er imidlertid imod de ubetydelige henvisninger til Lissabontraktaten. Vi har længe udtrykt vores modstand mod traktaten og mener ikke, at det vil være i Det Forenede Kongeriges og EU's interesse at få de nye udenrigspolitiske instrumenter lagt ind i traktaten. Derfor stemte vi hverken for eller imod.

- Betænkning: Karl von Wogau (A6-0032/2009)

Adam Bielan (UEN), skriftlig. – (PL) Jeg støtter von Wogaus betænkning. Jeg går stærkt ind for at styrke ESFP. En udvidelse af grænserne for samarbejdet mellem de europæiske væbnede styrker er, som betænkningen understreger, et afgørende skridt i retning af at fastlægge en fælles udenrigs- og forsvarspolitik. Jeg tilslutter mig også den tanke, at EU ikke blot bør sørge for sin egen sikkerhed, men også sine naboers sikkerhed. Vores naboers tilsyneladende bilaterale konflikter har en direkte virkning på EU.

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL), skriftlig. – (EL) Betænkningen om ajourføring af den europæiske sikkerhedsstrategi er en åben opbakning til endnu mere militarisering af EU med det formål at styrke Unionens militære kapacitet med henblik på dens imperialistiske interventioner.

I betænkningen bifaldes Rådets målsætning om, at EU opbygger sin egen stående militære styrke på 60 000 mand omkring det eksisterende fransk-tyske Eurocorps, udstyret med fælles våbensystemer og rede til at kæmpe i "hurtige reaktionsindsatser" i forskellige områder af verden samtidig. Påskuddene for EU's intervention, de såkaldte "trusler" mod dens sikkerhed, bliver konstant suppleret af nye såsom – ud over "terrorisme" – klimaforandringer, energiforsyningsikkerhed, cyberspace, regionale sammenstød, søtransport og endog rummet. Faktisk forbeholder EU sig "ret" til militær intervention, hvor og når den finder det nødvendigt af hensyn til sine imperialistiske interesser, og ydermere ikke kun i tredjelande og over for tredjelandes befolkning, men også over for befolkningen i dens egne medlemsstater for at forsvare monopolstillinger, når det er nødvendigt.

Derfor stemte kommunistpartiet i Grækenland imod betænkningen. Kun civil ulydighed fra græsroddernes side og et brud med EU's imperialistiske og græsrodsfjendtlige politik og dens samlede fremstilling kan bane vejen for et fredens Europa og græsroddernes trivsel.

Glyn Ford (PSE), skriftlig. – (EN) Jeg vil gerne lykønske von Wogau med hans arbejde og mere generelt med hans formandskab for underudvalget om sikkerhed og forsvar. Jeg støtter tanken om, at EU opretter et operativt militært EU-hovedkvarter. NATO er og bør naturligvis også være det primære holdepunkt, når vores sikkerhed er truet. Men under debatten mellem Bush og Gore for mere end 10 år siden sagde George Bush, at han ikke ville have inter文neret i Kosovo, hvis han havde været præsident.

Trods min antipati over for Bush-regeringens udenrigspolitik forekommer det mig, at det er en fuldstændig rimelig holdning, som Bush da indtog, set ud fra USA's egen interesse. Det er dog ikke en holdning, som Europa kunne eller burde have fulgt. Bortset fra det stærke moralske argument om, at vi havde et ansvar for at beskytte dem, der ville blive ofre for serbernes folkedrab, måtte vi også klare følgerne i form af tusindvis af flygtninge. Vi må i egen og deres interesse have kapaciteten til at gribe ind uden amerikanerne. Det er småpenge, vi skal betale for at kunne det i form af et permanent operativt militært EU-hovedkvarter, der er klar til sådan en eventuel fremtidig begivenhed.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Ligesom i betænkningen om "NATO's rolle i EU's sikkerhedsstruktur" hævdes i denne betænkning (og beslutning) målsætningen om at bekræfte og konsolidere EU som en politisk og militær blok af offensiv art i partnerskab med USA og inden for rammerne af NATO.

Blandt andre vigtige og oplysende aspekter hævdes i denne betænkning og beslutning NATO's offensive og globale koncept, og det fastslås, at "den ajourførte ESS [den europæiske sikkerhedsstrategi] og NATO's fremtidige strategiske koncept bør hænge sammen, hvilket bør komme til udtryk i den erklæring, som skal vedtages på NATO-topmødet i april 2009 i Strasbourg/Kehl". Den går endda skridtet videre og "opfordrer til, at der oprettes et ... operativt EU-hovedkvarter".

Til slut udgør betænkningen og beslutningen en reel fordømmelse – uden at det var hensigten – af militariseringen af EU og den såkaldte "Lissabontraktat", som institutionaliserer denne militarisering.

De irere, som fordømte og derfor afviste denne foreslåede traktats militaristiske art, har ret. Ratificeringen af den ville betyde yderligere militarisering af de internationale relationer, et fortsat våbenkapløb og mere indgriben og krig.

De portugisere som f.eks. Portugals kommunistparti, som ved at have afvist traktaten har forlangt, at der burde holdes en folkestemning og en bred national debat om dens yderst alvorlige konsekvenser for Portugal, Europa og verden og for freden, har ret.

Richard Howitt (PSE), skriftlig. – (EN) Britiske parlamentsmedlemmer fra Labour-partiet stemte sammen med Den Socialdemokratiske Gruppe for denne betænkning. Parlamentsmedlemmer fra Labour stemte imod

det afsnit, der omhandlede oprettelsen af et permanent militært operativt EU-hovedkvarter. Parlamentsmedlemmer fra Labour har konsekvent sat spørgsmålstegn ved behovet for denne nye type institutionel struktur. Vi mener, at EU har brug for at fokusere på at sikre, at den har den rette kapacitet at anvende på det rette tidspunkt, og sikre, at de bestående institutioner fungerer effektivt, frem for at opbygge yderligere institutioner som en dyr og unødvendig luksus.

David Martin (PSE), skriftlig. – (EN) Denne betænkning opfordrer til oprettelse af et selvstændigt og permanent operativt EU-hovedkvarter med kapacitet til at foretage strategisk planlægning og gennemføre operationer og missioner i henhold til den europæiske sikkerheds- og forsvarspolitik (ESFP). I denne betænkning anbefales med rette en reform af FN's organisation for at sætte den i stand til fuldt ud at leve op til sit ansvar og handle effektivt, når det gælder løsninger på globale udfordringer og reaktioner på afgørende trusler.

Alexandru Nazare (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Jeg bifalder betænkningen om ESS og ESFP, som indeholder nogle relevante og nyttige punkter til definition af EU's kommende politikker som global aktør.

Jeg vil gerne her nævne behovet for at koordinere EU's sikkerhedsdimension med NATO's for at forebygge dobbeltarbejde og spild af ressourcer. I den forbindelse bifalder jeg Rådets initiativ til at nedsætte en uformel gruppe på højt plan mellem EU og NATO.

Desuden bør forbindelserne med Rusland revurderes i lyset af de nylige begivenheder på dette område. For at fremme stabiliteten blandt vores østlige naboer og minimere virkningen for medlemsstaterne må EU vælge en skrap politik over for Rusland, som skal udformes i tæt samarbejde med de transatlantiske partnere og involvere de relevante multilaterale organisationer samt OSCE. Dette mål er også tæt knyttet til den absolut nødvendige sikring af energiforsyningerne til Europa, hvilket kun kan ske, hvis vi forener kræfterne via specifikke projekter til diversificering af energiressourcerne.

Luís Queiró (PPE-DE), skriftlig. – (PT) Hvis vi ser os om i Europa, står set klart, at EU med hensyn til sikkerhed har og skal også have sine egne strategiske bekymringer og prioriteter. Det er dikteret af geografien foruden af geopolitikkerne. At sige sådan er på ingen måde det samme som at opfatte en idé om sikkerhed eller en bekymring for forsvaret som et alternativ til vores alliancer, ikke mindst vores alliance med USA. Men at sige sådan er det samme som at have en idé om europæisk ansvarlighed. Hvis vi ønsker sikkerhed, må vi være rede til at bære de byrder, der følger deraf, uanset om de er fysiske eller menneskelige. Det kræver også en aftale om, hvad der er fælles, og om hvordan vi kan deles om denne bekymring for sikkerheden og disse byrder. Sikkerhed har en pris, og kravet om mere multilateralisme fra vores allieredes side kræver ekstra omkostninger. Den næste periode vil være krævende i den henseende. Europæerne kan ikke kræve mere sikkerhed uden at betale for det.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Jeg stemte for forslaget til Europa-Parlamentets beslutning om "den europæiske sikkerhedsstrategi og ESFP", da jeg føler, at EU har brug for at udvikle strategisk autonomi ved hjælp af en stærk og effektiv sikkerheds- og forsvarspolitik. Jeg mener også, at EU skal være i stand til at garantere sin egen sikkerhed samt sine naboers.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Den konservative delegation er grundlæggende imod, at EU har sit eget forsvar, som betænkningen lægger op til at udvide betragteligt.

ESFP er et politisk projekt, som ikke tilfører nogen yderligere militær kapacitet, men til gengæld overlapper og underminerer NATO. Betænkningen indeholder en vision om yderligere uacceptable overførsler af national kompetence inden for forsvar og sikkerhed til EU. Der foreslås "integreret europæisk væbnet styrke" og "Synchronised Armed Forces Europe" som en EU-hær i svøb. Den er også fyldt med positive henvisninger til Lissabontraktaten, som vi er hårdnakkede modstandere af. Derfor stemte vi imod betænkningen.

- Betænkning: Ari Vatanen (A6-0033/2009)

Jan Andersson, Göran Färm, Inger Segelström og Åsa Westlund (PSE), skriftlig. – (SV) Vi har valgt at stemme imod denne initiativbetænkning i sin helhed, da vi mener, den er overflødig. Visse dele af betænkningen er ringe og bidrager ikke til at fremme debatten om den europæiske sikkerhedspolitik.

Guy Bono (PSE), skriftlig. – (FR) Jeg stemte imod denne betænkning, som blev forelagt af den franske kristelige demokrat hr. Vatanen.

Denne betænkning omhandler NATO's rolle i EU's sikkerhedsstruktur. Det er et vigtigt emne, som vi må overveje. Efter min mening var svarene i denne betænkning imidlertid ikke gode, og de greb ikke fat om problemets rod.

Med min stemme imod ønskede jeg bestemt ikke at fornægte den rolle, som Europa skal spille på internationalt plan. Som en økonomisk og demografisk magt forventes EU at handle i henhold til sine værdier og skal også gøre det for at opretholde fred og tværkulturel dialog. At styrke EU's militære troværdighed er imidlertid nødvendigt. Derfor understreger jeg min forpligtelse til at skabe en europæisk sikkerheds- og forsvarspolitik, som rummer reel autonomi.

Efter min mening er det ikke, hvad hr. Vatanen lover i sin betænkning. Der er stadig nogle forhindringer, navnlig vedrørende atomafrustning og forbindelserne med Rusland. Antallet af ændringsforslag (265) beviser, at betænkningen var langt fra at opnå enstemmig vedtagelse. Den berører ikke den vigtigste bekymring, som er at sikre, at Europa har et stærkt forsvar og samarbejder med NATO uden at være undergivet NATO.

Alin Lucian Antochi (PSE), skriftlig. – (RO) På sikkerheds- og forsvarsområdet har EU som global aktør truffet foranstaltninger i form af intervention med henblik på at forhindre konflikter og derved givet sig selv status af primær fredsskaber i verden. Selv om der ved slutningen af den kolde krig blev stillet spørgsmål ved NATO's rolle, understreger de nye trusler mod sikkerhed og fremskridt, som europæerne kan notere sig inden for forsvar og gennemførelse af civile og militære operationer i forskellige dele af verden, behovet for en ny ordning på samarbejdet mellem EU og NATO.

I denne sammenhæng gør manglen på en fælles europæisk udenrigspolitik og uoverensstemmelser mellem medlemsstaterne på området for finansiering og militær teknologisk kapacitet NATO til en vital partner i forbindelse med håndtering af militære kriser.

Vedtagelsen af en arbejdsdeling, hvorved ESFP støtter civile operationer, og NATO sikrer den hurtige udrulning af store militære styrker, bør garantere, at begge organisationer supplerer og ikke konkurrerer med hinanden. Derfor kunne ordførerens forslag om at skabe et operativt EU-hovedkvarter netop tjene dette formål ved at supplere de aktuelle kommandostrukturer i NATO inden for fælles civile og militære operationer.

Herudover må vi også i fremtidens forbindelser mellem EU og NATO tage hensyn til de østeuropæiske staters situation. Derfor er det vigtigt at fremme en åben-dør-politik og støtte en konstruktiv dialog med Rusland med det formål at etablere kollektiv sikkerhed i denne del af Europa.

Martin Callanan (PPE-DE), skriftlig. – (EN) En af EU's mere forlorne påstande om egen berettigelse er, at EU har opretholdt fred i Europa siden 1945. Faktisk er NATO i det store og hele ansvarlig for at have opretholdt freden i Europa siden anden verdenskrig.

Der er en stærk antiamerikansk lobby i Europa-Parlamentet. Det er meget beklageligt, fordi Amerikas uselviske bidrag til Europas frelse i 1940'erne og opretholdelsen af freden i Europa lige siden ofte overskygges af antiamerikansk propaganda. Amerikas andel i vores kollektive sikkerhed er og vil forblive afgørende.

Naturligvis er der overlapninger, når det gælder NATO's og EU's indsats, men de er to grundlæggende forskellige organisationer. Enhver bestræbelse fra EU's side for at tilegne sig NATO's primære position og ansvaret for den transatlantiske sikkerhed må afvises på det kraftigste.

Derfor stemte jeg hverken for eller imod.

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL), skriftlig. – (EL) I betænkningen males sort bogstavelig talt hvidt, og på fornærmelig vis roses både NATO's og EU's såkaldt "fredelige" og "demokratiske" art og rolle til skyerne, som ellers er skyld i så mange forbrydelser mod menneskeheden, og de præsenteres som fælles vagter om fred og menneskerettigheder i Europa. Man går i betænkningen krænkende og dybt useriøs så langt som til at fastholde, at borgerne angiveligt træffer beslutningerne, og at NATO-styrkerne udfører dem. EU opfordres til at kræve en styrket rolle i sit transatlantiske samarbejde med USA og NATO for at fremme europæisk kapitals særinteresser.

I denne retning opfordres der i betænkningen til øget samarbejde om "krisestyring" som f.eks. i Afghanistan og Kosovo, bedre udveksling af information mellem de to imperialistiske organisationer osv.

Der udtrykkes glæde over det franske initiativ til at vende tilbage til NATO's militære strukturer, og NATO og EU opfordres samtidig til at ekspandere. Desuden kræves på uantagelig vis, at Cypern tilslutter sig NATO's "partnerskab for fred".

Kommunistpartiet i Grækenland stemte imod betænkningen. Partiet fordømmer NATO's og EU's imperialistiske, kriminelle karakter og understreger det påtrængende behov for at optrappe græsroddernes kamp for at få vores land ud af de imperialistiske organisationer og unioner og behovet for at kæmpe for at splitte dem ad og omvælte tingenes barbariske imperialistiske tilstand.

Ana Maria Gomes (PSE), skriftlig. – (EN) Jeg erklærer, at jeg stemte for Vatanen-betænkningen om NATO's rolle i EU's sikkerhedsstruktur ved den endelige afstemning.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Her har vi en betænkning og en beslutning fra Europa-Parlamentet, som trods indholdet af visse mystificerende elementer er væsentlig læsning.

Det er en tekst, der – hvis nogen skulle tvivle – anskueliggør et mål og et centralt tema for EU og den foreslåede Lissabontraktat, nemlig militariseringen af EU og konsolideringen af EU som en politisk og militær blok inden for rammerne af NATO, dvs. i partnerskab (koordinering og rivalisering) med USA.

Da det er umuligt i denne korte stemmeforklaring at kommentere hele indholdet af denne betænkning og beslutning, vil jeg gerne understrege, at det heri menes, at tiden er kommet til, at de store kapitalistiske magter i EU bekræfter sig selv. Som følge deraf ses der "frem til de muligheder, som følger af NATO's kommende 60-års jubilæumstopmøde i Strasbourg og Kehl for fornyelsen af alliancen og en styrkelse af dens forbindelser med EU", som blev indledt af den nylige sikkerhedskonference i München.

I den forbindelse hilses det "særdeles velkomment, at Frankrig har taget initiativ til formelt at genindtræde i NATO's militære struktur, og at det franske formandskab har forsøgt at knytte endnu tættere bånd mellem EU og NATO som svar på de nye udfordringer for sikkerheden".

Her er en betænkning og en beslutning i tråd med EU's stormagters imperialistiske ambitioner.

Richard Howitt (PSE), skriftlig. – (EN) Britiske parlamentsmedlemmer fra Labour-partiet støtter det positive samarbejde mellem NATO og EU og bifalder erfarings- og videndeling som en central metode til styrkelse af grundlæggende kompetencer, bedre interoperabilitet og koordinering af planlægning, udstyr og træning. Vi stemte for den oprindelige ordlyd i punkt 22, idet vi bifalder fransk deltagelse i styrkelsen af samarbejdet mellem EU og NATO.

Ved den endelige afstemning stemte de britiske parlamentsmedlemmer fra Labour sammen med Den Socialdemokratiske Gruppe imod betænkningen, navnlig fordi der blev indsat et helt afsnit om oprettelse af et permanent militært operativt EU-hovedkvarter. Parlamentsmedlemmer fra Labour har konsekvent sat spørgsmålstegn ved behovet for denne nye type institutionel struktur. Vi mener, at EU har brug for at fokusere på at sikre, at den har den rette kapacitet at anvende på det rette tidspunkt, og at de bestående institutioner fungerer effektivt, frem for at opbygge yderligere institutioner som en dyr og unødvendig luksus.

Ian Hudghton (Verts/ALE), skriftlig. – (EN) Jeg kunne ikke støtte Vatanen-betænkningen om NATO's rolle i EU's sikkerhedsstruktur. I betænkningen anføres det, at NATO udgør kernen i Europas sikkerhed. Jeg mener det modsatte. Jeg tror, at Europas sikkerhed styrkes gennem EU's fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik. NATO er imidlertid fortsat en atomvåbenbaseret alliance. Jeg er fuldstændig imod atomvåben, og mit parti har forpligtet sig til at fjerne atomvåben fra skotsk jord, når vi opnår selvstændighed. Et uafhængigt Skotland vil ikke blive i NATO, så længe det stadig er en atom-alliance.

Erik Meijer (GUE/NGL), skriftlig. – (NL) NATO spillede en vigtig rolle under den kolde krig mellem 1949 og 1989. Organisationens officielle opgave var at forsvare medlemsstaternes fælles territorium mod invasion udefra uden at reagere uden for dette område. Berettigelsen var forsvaret af et mangesidet demokrati imod diktaturer, men i praksis handlede det primært om at beskytte en kapitalistisk økonomi mod en socialistisk økonomi. De højreorienterede diktaturer i Portugal og Grækenland fik lov at komme med, der var bilaterale aftaler med lignende diktaturer i Spanien, og den franske koloni Algeriet blev tvunget til at være underlagt NATO-territorium indtil 1962. Da Sovjetunionen og Warszawapagten forsvandt, mistede NATO sin eksistensberettigelse. Organisationens fortsatte eksistens er et problem for EU, fordi seks medlemsstater har valgt militær neutralitet. Det nuværende NATO er stadig mere en "koalition af de villige" rundt om USA end en forlængelse af EU. I år, hvor NATO netop runder de 60 år, vil det skulle frem i lyset, hvilken fremtidig rolle NATO vil kræve. Hvis det er rollen som verdens politimand, der udfører sine egne projekter uafhængigt af FN med henblik på at nyde godt af de økonomisk mest magtfulde stater, vil denne organisation vise sig at være skadelig og overflødig. Derfor vil jeg stemme imod.

Alexandru Nazare (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Jeg hilser Vatanen-betænkningen velkommen som en realistisk vurdering af Europas sikkerhed. Selv om vi gerne ville udforme en europæisk sikkerhedspolitik, der kan opfylde alle EU-medlemmers krav til sikkerhed, må vi acceptere, at der allerede findes en sikkerhedsstruktur, som optræder som tyngdepunktet i de fleste af EU's medlemsstaters forsvar. Og her taler jeg om NATO.

Imidlertid vil jeg gerne understrege, hvor vigtigt det er at udnytte de komparative fordele ved de to organisationer med henblik på at udforme en solid humanitær interventionspolitik. Uanset hvilke ord man bruger til at formulere den europæiske sikkerhedsstrategi med, vil EU's "mosaik" gøre det muligt for os at gribe ind på komplekse områder, hvor diplomati eller begrænset intervention kun er muligt takket være EU's uovertrufne raffinement. På samme måde har vi i NATO en solid alliance med velafprøvede mekanismer, som vi europæere fortsat skal benytte for at reducere den lidelse, som visse stridende kræfter i deres lovløshed forårsager. Et første skridt imod denne konsolidering kan være et operativt EU-hovedkvarter.

Uanset de specifikke politikker, som vil vejlede os i vores eksterne handlinger, bifalder vi et tæt transatlantisk samarbejde som den mest praktiske løsning på disse udfordringer og som legemliggørelsen af vores værdifællesskab.

Luís Queiró (PPE-DE), skriftlig. – (PT) Placeringen af Europa dikterer vores prioriteter og bekymringer vedrørende sikkerhed. Integrationen af Europa og de 27 medlemsstater i et værdisæt og en samfundsmodel, der i bred forstand kaldes den vestlige verden, definerer imidlertid også truslerne og vores sikkerhedssituation. Derfor er og må den alliance, som de fleste EU-medlemsstater deler med bl.a. USA, fortsat være et centralt element i vores sikkerhed.

I 60-året for den atlantiske alliance er det tid at nytænke dens strategiske koncept og få det bragt i tråd med den nye virkelighed. Efter afslutningen af den kolde krig er det nu tid at komme videre og bringe disse begreber i tråd med den nye virkelighed, som er ved at danne sig, nemlig bl.a. opblomstringen af Stillehavet, Asiens større relevans, den rolle, som Rusland søger at omdefinere for sig selv, og truslerne fra fallerede stater og globale terrororganisationer.

Vi forsøger derfor at spille en aktiv rolle i denne strategiske omdefinering som fuldgældige medlemmer af den atlantiske alliance.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Jeg stemte for forslaget til Europa-Parlamentets beslutning om "NATO's rolle i EU's sikkerhedsstruktur", da jeg føler, at et stærkt, dynamisk transatlantisk forhold garanterer stabilitet og sikkerhed i Europa. Efter min mening er de stærke bånd mellem EU og NATO et betydningsfuldt bidrag til EU's eksistensberettigelse, som bygger på skabelsen af fred både inden for hele territoriet og uden for dets grænser.

Toomas Savi (ALDE), skriftlig. – (EN) Jeg stemte for Ari Vatanens betænkning om NATO's rolle i EU's sikkerhedsstruktur. Ordføreren har udpeget de vigtigste mangler i EU's nuværende "sikkerhedsstruktur" og giver klare og virkningsfulde løsninger til forbedring af EU's sikkerhed.

Jeg er enig med ordføreren i, at det er afgørende for Europas sikkerhed og for verden generelt at fastholde og udbygge samarbejdet mellem NATO og EU. Selv om der er sket flere forbedringer, der har gjort forbindelsen mellem NATO og EU mere effektiv, er der plads til yderligere forbedringer i mange henseender.

For at udvikle et mere effektivt samarbejde bør alle EU's medlemsstater være til stede på de fælles møder mellem EU og NATO. De seneste år med uløste spørgsmål mellem Cypern og Tyrkiet har tydeligt vist, at de nuværende møder mellem EU og NATO ikke er nær så succesrige og produktive, som de kunne være. USA og NATO må anses for partnere og ikke rivaler. EU og NATO ændrer hinanden, og sammen kan vores fælles mål nås hurtigst og mest effektivt.

Peter Skinner (PSE), skriftlig. – (EN) Jeg stemte imod denne betænkning. Europas styrke og sikkerhed har i nogen tiden været afhængig af de allierede, der var villige til at spille en aktiv rolle i vores forsvar.

Ved Europas grænser og på tværs af hele verden i dag skaber NATO stadig tydeligvis den samarbejdsforbindelse, der giver os selv og andre sikkerhed.

Selvfølger betynder ændringer i de globale strategiske interesser fra tid til anden, at prioriteter og tilgange skal justeres. Behovet for, at NATO opretholder årvågenhed og får støtte, navnlig i Afghanistan i øjeblikket, er centralt. Derfor skal andre europæiske nationer lytte til opfordringer til at love flere tropper og logistisk støtte. Jeg bifalder også det nyligt annoncerede franske løfte.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Den konservative delegation bifalder visse aspekter af denne betænkning, herunder opbakningen til NATO som kernen i Europas sikkerhed, og opfordringen til medlemsstaterne til at investere mere i forsvaret. Men den er i bund og grund en hyldest til ESFP, som vi har været modstandere af i både teori og praksis i over ti år. Der henvises til Lissabontraktaten, som vi er hårdnakkede modstandere af, og der tales også om opbakning til et permanent operativt EU-hovedkvarter, støtte til en hvidbog om Europas forsvar og utvetydig lovprisning af Det Europæiske Forsvarsagentur. Derfor stemte vi hverken for eller imod betænkningen.

- Betænkning: Pasqualina Naipoletano (A6-0502/2008)

John Attard-Montalto (PSE), skriftlig. – (EN) Barcelonaprocesen blev vedtaget af stats- og regeringslederne på Middelhavstopmødet i Paris den 13. juli 2008. Den bidrager til fred og velstand, og den vil være et skridt i retning af økonomisk og regional integration samt økologisk og klimarelateret samarbejde mellem Middelhavslandene. Eftersom mit land er en Middelhavsstat, ser vi på processen med stor opmærksomhed. Jeg er enig i, at en åbning af processen for lande, der ikke er med i partnerskabet, øger sandsynligheden for at skabe lighed i forholdet mellem EU og Middelhavspartnerlandene, og for at vi kan løse problemerne i regionen på en sammenhængende måde. Da jeg kommer fra øgruppen Malta og Gozo i Middelhavet, forstår jeg fuldt ud det udbytte, vi kan få af processen.

Det er afgørende, at den strategiske værdi af Euro-Middelhavsrelationernes og Barcelonaprocesens regelværk bekræftes i form af regionale og subregionale programmer og fælles retningslinjer for bilateralt samarbejde. Det har fået yderligere betydning i lyset af de nylige problemer i Gaza og erklæringerne i Cypern.

Adam Bielan (UEN), skriftlig. – (PL) Målet med Barcelonaprocesen er at støtte landene syd for Middelhavet, efterhånden som de udvikler sig og opnår selvstændighed. Det er vigtigt i forbindelse med diverse programmer for disse lande at kunne udveksle erfaringer med EU's medlemsstater, som selv for nylig har undergået politiske og økonomiske forandringer. Til det formål er det nødvendigt at etablere egnede rammer for samarbejde.

Jeg støttede også betænkningen, idet EU's støtte til Middelhavsregionen ikke har nogen negativ virkning for andre regionale samarbejdsinitiativer såsom det østlige partnerskab.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Trods det omhyggelige sprog er betænkningen på afveje med hensyn til, hvad der objektivt og bevidst udelades eller forsøges skjult. F.eks. manglen på afvisning og fordømmelse af den systematiske og brutale overtrædelse af international lov og menneskerettigheder, som henholdsvis Israel begår i form af bosættelserne i de besatte områder af Palæstina og undertrykkelsen af det palæstinensiske folk – og Marokko begår i form af bosættelser i Vestsahara og undertrykkelse af det vestsaharanske folk.

Betænkningen skjuler EU's uacceptable immigrationspolitik og dens umenneskelighed, kriminalisering, sikkerhedsfokus og udbyttetur. I den henseende accepterer man i betænkningen bestemmelsen i aftalerne mellem EU og Middelhavslandene om "finansiering af immigrationscentre".

På den anden side skjuler betænkningen ikke, at modellen, der anbefales til den såkaldte "Middelhavsunion", i sidste ende er den samme som EU-modellen selv, der drives af liberaliseringen af markederne, herunder energimarkedet, og af kapitalistisk konkurrence, hvormed man forsøger at sikre stormagterne politisk og økonomisk kontrol. I betænkningen fastlægges målsætningen om "skabe et frihandelsområde ... for EU-landene og Middelhavslandene" og ikke et "Euro-Middelhavspartnerskab ... baseret på ligebehandling, solidaritet, dialog og respekt for de specifikke asymmetrier og egenskaber for hvert land", som vi foreslog i et ændringsforslag, vi fremsatte.

Derfor stemte vi imod.

Jens Holm og Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), skriftlig. – (SV) Vi støtter et øget samarbejde med lande i Middelhavsregionen, men vi kan ikke støtte øget magt til EU inden for integrationspolitikken, som den formuleres i punkt 29. Vi beklager også det forhold, at betænkningen ikke stiller krav til besættelsesmagter som Israel og Marokko. I en betænkning, hvori man omtaler styrkelse af menneskerettigheder i Middelhavsregionen, bør det være et minimumskrav. Vi stemte derfor imod denne betænkning ved afstemningen.

Erik Meijer (GUE/NGL), skriftlig. – (NL) Middelhavet er EU's grænse mod syd. I mange år har EU bestræbt sig på et tæt samarbejde med kyststaterne, som ikke er med i EU, og hvoraf nogle aldrig vil kunne komme i

betragtning hertil. Dette samarbejde anses for vigtigt i det sydlige Europa, men har langt mindre betydning for resten af Europa. På trods heraf er der ingen større forskelle i den offentlige mening om det, fordi ingen er imod gode relationer ved EU's ydre grænser. Hovedsagelig på fransk initiativ er dette samarbejde blevet yderligere intensiveret på det seneste. I den forbindelse er der indført separate, permanente strukturer. Spørgsmålet er, hvilket formål disse permanente strukturer har. Er det et forsøg på at komme tættere på det syriske og libyske diktatur, som konstant overtræder menneskerettighederne? Er det et forsøg på at finde et alternativ til fuldgældigt EU-medlemskab, som man har lovet kyststaterne Kroatien, Montenegro, Albanien og Tyrkiet på langt sigt? Er det et middel til yderligere knytning af bånd med Israel trods det forhold, at der som resultat af valget den 10. februar ikke kan forventes israelsk samarbejde i de næste fire år med hensyn til at etablere en palæstinensisk nabostat med lige rettigheder? Jeg kan ikke støtte dette forslag for øjeblikket.

Andreas Mölzer (NI), skriftlig. – (DE) Projekterne, der er foreslået af den nystiftede Middelhavsunion, lyder alle fine og gode: solenergiplanen, samarbejde om civilbeskyttelse, fælles initiativer til retablering af miljøet i Middelhavet og nye havne og motorveje til søs. Papir er imidlertid, som vi alle ved, taknemmeligt. Om der faktisk kommer til at ske noget, er tvivlsomt. Organisationens forgænger Euromed fik jo faktisk ikke udrettet noget. Så længe de deltagende stater desuden ikke kan se nogen reel mulighed for virkeliggørelse af disse projekter, vil de desuden givetvis ikke ofre bestående gode bilaterale forbindelser til fordel for et vagt projekt.

Da jeg ikke mener, at den nye Middelhavsunion vil få mere succes end sin forgænger, har jeg stemt imod betænkningen.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Jeg stemte for denne betænkning. Jeg mener, at tanken om et Euro-Middelhavspartnerskab, som tog form i Barcelonaerklæringen fra 1995, er klar til at blive udmøntet i en mere praktisk og effektiv form, end det hidtil har været tilfældet. Jeg er glad for, at ordføreren støtter beslutningen om at styrke Middelhavsunionens demokratiske legitimitet ved at forstærke den rolle, som Den Parlamentariske Forsamling for Euro-Middelhavssamarbejdet har. Det skyldes, at jeg er overbevist om, at etableringen af et seriøst, varigt partnerskab bør række ud over rammerne for rent økonomisk samarbejde og finansiel støtte – om end disse uomtvisteligt er vigtige – og bør gøre det muligt at nå målene om fred og institutionel stabilitet samt velstand og økonomisk vækst.

Jeg deler ordførerens håb om, at styrkelsen af Euro-Middelhavsforbindelserne vil give udviklingen af et område med kollektiv og individuel sikkerhed et løft ud over, hvad aftalen dækker, og at EU kan bidrage til at fremme retsstatsprincippet, overholdelsen af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder og den gensidige forståelse mellem forskellige folk og kulturer. Disse bliver desværre stadig ofte groft overtrådt selv i lande, som EU opretholder regelmæssige økonomiske forbindelser med. Derfor håber jeg, at de instrumenter, der skal være til rådighed, bliver tilstrækkelige i henseende til at nå de ambitiøse mål, som er sat for dette partnerskab.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE) skriftlig. – (PL) Det, der har betydning for mig, er, at aftalen i forbindelse med Barcelonaprocesen letter reguleringen af mange regionale strategiske spørgsmål såsom energiforsyningssikkerhed, miljøbeskyttelse og vandforvaltning.

Jeg vil gerne henlede opmærksomheden på de store fremskridt, der er gjort med hensyn til at skabe en Euro-Middelhavsfrihandelsområde, som skal indføres definitivt i 2010. Samtidig vil jeg gerne understrege behovet for et væsentlig bredere samarbejde i følgende sektorer: tjenesteydelser (sundheds- og uddannelsesydelser), landbrug, idet denne sektor danner grundlag for regionens økonomi, og i forbindelse med sidstnævnte overvågning af fødevarer sikkerheden.

Endelig vil jeg gerne rejse spørgsmålet om støtte til demokratisk forandring i Middelhavsregionen. Efter min mening går dette spørgsmål hånd i hånd med behovet for at fremme social integration og støtte indbyggerne i landene i denne region i deres virke. Dialog, fremme af multikulturel og religiøs tolerance samt uddannelsesprojekter kan bane vejen for en fredelig løsning på konflikter, som disse lande er inddraget i for øjeblikket.

Charles Tannock (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Mine britiske konservative kolleger og jeg støtter stærkere multilaterale Euro-Middelhavsforbindelser, som de fremmes af Barcelonaprocesen og dens efterfølger Middelhavsunionen. Dette vil gøre et tættere økonomisk og politisk samarbejde muligt med hensyn til øget bistand og handelsfaciliteter samt sikkerhedsspørgsmål til gengæld for, at de fælles værdier inden for demokrati og menneskerettigheder og retsstatsprincippet fremmes.

Vi ønsker at gøre det klart, at vi er modstandere af Lissabontraktaten i overensstemmelse med vores mangeårige politik, og vi kan derfor ikke acceptere henvisningen hertil i punkt 10 i denne betænkning. Imidlertid støtter vi overordnet set betænkningen og stemte derfor for den.

- Betænkning: Konrad Szymański (A6-0037/2009)

John Attard-Montalto (PSE), skriftlig. – (EN) Vi har stemt om betænkningen om det europæiske naboskabs- og partnerskabsinstrument, og følgende punkter blev nævnt:

– Middelhavselementet i det europæiske naboskabs- og partnerskabsinstrument bør supplere Barcelonaprocessen, og ENP's målsætninger skal defineres klarere for at styrke Barcelonaprocessen ved at begunstige en multilateral regional tilgang.

– EU's inddragelse i Sortehavsområdet bør styrkes sammen med et ambitiøst østligt partnerskab. Der er også behov for at fremskynde indførelsen af et frihandelsområde i forbindelse med især Armenien, Aserbajdsjan, Georgien, Ukraine og Moldova, så snart partnerlandene er klar.

– Der bør nedsættes en forsamling af de østlige lande ("Euroeast") med deltagelse af Europa-Parlamentet efter samme princip som forsamlingerne Euromed og EuroLat med henblik på indførelse af ENPI i Østeuropa, nemlig Armenien, Aserbajdsjan, Georgien, Moldova, Ukraine og Belarus.

Jeg mener, at vi skal træde varsomt vedrørende Ruslands følsomme forhold til landets nærmeste naboer, når vi har set den nye tilnærmelsesform mellem USA og Rusland.

Alessandro Battilocchio (PSE), skriftlig. – (IT) Jeg stemte for betænkningen. På et så følsomt tidspunkt som nu vil jeg hævde, at vi har brug for øget samarbejde i naboskabs- og partnerskabsforhold for at etablere et venligt miljø i EU's nærmeste omgivelser i overensstemmelse med de primære formål med ENP.

Jeg håber, at vi får en større grad af integration og en deraf følgende tilnærmelse i økonomisk og politisk henseende mellem EU og nabolandene, og jeg er derfor helt enig med Szymański-betænkningen. Hr. Szymański opfordrer Kommissionen til sammen med partnerlandenes regeringer at videreudvikle mekanismerne for høring af civilsamfundet og de lokale myndigheder med henblik på at inddrage dem mere i udformningen og overvågningen af indførelsen af ENPI. Kommissionen og de nationale, regionale og lokale myndigheder opfordres desuden til at fremme programmer for venskabsbyer mellem byer og regioner og til at forfølge de årlige handlingsplaner inden for demokrati, retsstatsprincipper og menneskerettigheder mere ambitiøst i overensstemmelse med målsætningerne i handlingsplanerne for ENP, idet der bør gøres mere for at overbevise partnerlandene om, at de skal forpligte sig til handling på disse områder.

Sylwester Chruszcz (UEN), skriftlig. – (PL) Jeg gav min støtte til betænkningen om naboskabs- og partnerskabsinstrumentet i dag. Jeg mener, at landene på den anden side af EU's grænser mod øst er vores strategiske partnere. Selv om vi ikke kan tilbyde dem udsigt til medlemskab i den nærmeste fremtid, bør vi udvikle økonomisk og politisk samarbejde af hensyn til Europas fælles bedste.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), skriftlig. – (PL) Jeg støttede hr. Szymańskis betænkning om det europæiske naboskabs- og partnerskabsinstrument. Det er et nyttigt EU-initiativ til befordring af samarbejde mellem EU og partnerstaterne. Dette samarbejde rummer bl.a. bestræbelser for at fremme dialog og reform, miljøbeskyttelse og handling inden for energiforsyningsikkerhed. Det rummer desuden bestræbelser for at nedbringe fattigdom, fremme lighed mellem mænd og kvinder, fremme beskæftigelsen og den sociale sikring, befordre grænseoverskridende samarbejde, fremme sundhed, uddannelse og menneskerettigheder, bekæmpe terrorisme og organiseret kriminalitet og fremme samarbejde inden for videnskabelige, uddannelsesmæssige, innovationsrelaterede og kulturelle områder. Det er derfor afgørende at foretage en grundig og finansiell gennemgang af alle ENPI's operationelle programmer under hensyntagen til de berørte lande, regioner og spørgsmål. Disse aktiviteter bør udvide frihandelsområdet.

Det er vigtigt at notere, at det østlige partnerskab ikke bør hindre nabolandenes ønsker om at ansøge om medlemskab af EU. Det afsnit, hvori det nævnes, at der er afsat 500 mia. EUR til Georgien i perioden 2008-2010 til genopbygningsarbejde og bistand til flygtninge efter krigens hærgen, er også værd at støtte. Jeg accepterer også, at det er tilrådeligt at gennemgå vores samarbejde med Belarus sammen med det finansieringsniveau, der er tildelt dette land, med henblik på at konstatere, om vi bør fortsætte politikken om fornyet engagement, der blev indledt i september 2008. Desuden er jeg enig i, at vi skal garantere, at finansiell støtte til Rusland bidrager til at styrke de demokratiske standarder i dette land.

Alexandru Nazare (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Den europæiske naboskabspolitik er et vitalt instrument til sikring af stabilitet i området øst for EU. De nylige begivenheder i regionen såsom krisen i Georgien og gaskrisen har da også endnu engang vist, at EU har brug for en strategi, der kan sikre, at Unionen spiller en aktiv rolle i dette område.

Jeg støtter denne betænkning, fordi den understreger betydningen af initiativer som Sortehavssynergien og det østlige partnerskab. De er særlig nyttige med hensyn til at konsolidere samarbejdet med lande i regionen, navnlig Ukraine og Republikken Moldova, men også staterne fra Kaukasus og det kaspiske område.

Jeg vil også gerne påpege, at vi ikke opnår en effektiv gennemførelse af ENP uden at øge den finansielle støtte til programmer, der finansieres via ENPI, og uden at sikre større åbenhed i tildelingen af midler.

Yderligere skal størstedelen af disse midler tildeles med henblik på at inddrage civilsamfundet i partnerlandene i fælles projekter og på at støtte borgernes mobilitet. ENPI kan blive mere effektivt gennem en større grad af tilnærmelse fra borgernes side i partnerlandene og gennem opmuntring af europæiseringsprocessen på alle niveauer. Derfor støtter jeg fjernelsen af hindringer for den fri bevægelighed for personer fra disse lande, særlig gennem lempelse af visumkravene, der gælder disse lande.

Zita Pleštinšá (PPE-DE), skriftlig. – (SK) Grænseoverskridende samarbejde er en vigtig stimulering for den bæredygtige udvikling i nabolandenes grænseområder. Mere intensive kontakter mellem folk og personlige erfaringer med demokrati og retsstaten er vigtige forudsætninger for den optimale gennemførelse af projekter i henhold til den europæiske naboskabspolitik, hvorfor vi er nødt til at skabe specifikke instrumenter til at sikre egnet overvågning af, hvordan fælles operationelle programmer styres og gennemføres på begge sider af EU's grænser.

Jeg glæder mig over, at ordføreren hr. Szymański i sin betænkning om revision af det europæiske naboskabs- og partnerskabsinstrument inddrog grænseoverskridende samarbejde i anvendelsesområdet for ENPI. Jeg har stemt for betænkningen, som vil lette forhandlingsprocessen for lande, der søger optagelse i EU. Lande som Ukraine, Georgien og Moldova vil kunne nærme sig EU ved at benytte sig af ENP.

Mine synspunkter er til en vis grad baseret på min erfaring med gennemførelsen af fællesskabsinitiativet INTERREG IIIA, som gjaldt et fælles slovakisk-polsk dræningsprojekt i henholdsvis Chmel'nica kommune på den slovakiske side og byen Piwniczna på den polske side af grænsen.

Jeg er overbevist om, at vi har brug for at støtte ethvert initiativ, der er rettet mod specialistuddannelse, herunder undervisning i nabolandenes sprog og partnerskabsinitiativer for statsansatte. Jeg mener, at en ordentlig analyse i henseende til at opbygge og øge institutioner og institutionel kapacitet på begge sider af EU's grænser, som ordføreren foreslår, vil bidrage til gennemførelsen af dette instrument.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Jeg stemte imod hr. Szymańskis betænkning om revision af det europæiske naboskabs- og partnerskabsinstrument. Jeg mener, at vi må indrømme, at der i visse lande, der er omfattet af instrumentet, ikke er sket fremskridt overhovedet i retning af de oprindelige mål om fremme af demokrati, stabilitet og god regeringsførelse, integration og økonomisk konvergens med EU's politikker. Mens bistand og en naboskabstilgang fra EU's side på den ene side udgør en stimulering for udbredelsen og indførelsen af god praksis, er det på den anden side imidlertid afgørende for denne bistand og den finansielle støtte, som EU yder, at der er knyttet betingelser hertil.

På dette punkt er jeg enig med min kollega i, at sektorspecifik og generel budgetstøtte i henhold til ENPI kun bør stilles til rådighed for regeringer, som kan anvende den på en åben, effektiv og ansvarlig måde, og der hvor det giver et reelt incitament. Af selsamme grund kan jeg imidlertid ikke erklære mig enig i en revision af ENPI, som den beskrives i hans betænkning. Der mangler stadig meget, før vi kan tale om udvikling af et ægte frihandelsområde, for ellers er der risiko for en forværring af de allerede svage socio-institutionelle betingelser i de berørte lande og et spild af enorme ressourcer for EU.

- Betænkning: Thijs Berman (A6-0036/2009)

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Jeg stemte for hr. Bermans betænkning om finansiering af andre foranstaltninger end statslig udviklingsbistand i lande, der falder ind under forordning (EF) 1905/2006.

Jeg er enig med ordføreren i, at Europa-Parlamentets lovforslag bør sikre, at lande, som ikke opfylder kriterierne for at være berettiget til statslig udviklingsbistand, men som er åbne for fremme af politiske, økonomiske og forvaltningsmæssige værdier, der stemmer overens med Fællesskabets, og med hvem Fællesskabet har strategiske forbindelser, bør støttes i projekter, der fortjener opmærksomhed. Eksemplerne kan være oprettelse

af partnerskaber mellem økonomiske, akademiske og videnskabelige aktører, navnlig i sektorer af stor betydning såsom videnskabelig og teknologisk forskning, transport, energi og miljø.

Jeg mener, at dette kun kan være til gavn – ikke kun for de berørte lande og EU, men også hele det internationale samfund, forudsat at der til hver en tid sker en ordentlig vurdering af støtteberettigelsen i forbindelse med finansiering og det pågældende projekts gyldighed.

- Betænkning: Hanne Dahl (A6-0426/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), skriftlig. – (IT) Jeg støtter fru Dahls betænkning, og jeg går ind for, som der står i artikel 1 om Kontoret for Den Europæiske Unions Publikationer, at det skal være "et interinstitutionelt kontor, som har til opgave på de bedst mulige betingelser at udgive De Europæiske Fællesskabers og Den Europæiske Unions institutioners publikationer". Jeg er enig med fru Dahls opfordring til de europæiske institutioner om at ændre retsgrundlaget for de interinstitutionelle organer, således at der kan ske en klar administrativ og politisk ansvarsfordeling, eftersom det i øjeblikket er vanskeligt at identificere denne.

Jeg mener, at brugen af information er den primære vej til at bringe EU tættere på sine borgere, og i den forbindelse må flersprogethed være et nøgleinstrument til at omsætte Publikationskontorets mål i praksis gennem samtidig udgivelse af EU-Tidende på alle EU's officielle sprog for at sikre, at teksterne forstås tydeligt af alle. Dette princip burde gælde alle Publikationskontorets aktiviteter.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Jeg stemte for dette udkast til beslutning, eftersom der tages hensyn til Europa-Parlamentets krav og tydeligt foretages en administrativ og politisk ansvarsfordeling mellem kontoret og Kommissionen i modsætning til den foregående beslutning fra 2000.

Andreas Mölzer (NI), skriftlig. – (DE) Selv efter alle disse år efter EU's oprettelse, er Unionen stadig ikke reelt tæt på sine borgere. Den antager bare, at alle borgere benytter internettet og kan finde rundt i EU's websteder uden problemer. Det er imidlertid ikke tilfældet, idet websider ofte kun er forståelige for de indviede og heller ikke altid forståelige på alle sprog. Mange stater har også en stærk tradition for trykte medier, hvilket er et vigtigt middel til at udbrede upolitisk information til borgerne.

EU understreger altid betydningen af informationspolitikken, men lader alligevel en informationskløft opstå samtidig. For det første vil kvalitetsaviser lide store tab, hvis pligten til at udgive indlæg fra EU-Tidende falder bort, og for det andet vil alle de, der ikke er fortrolige med moderne teknologi, sakke agterud. Derfor har jeg stemt imod Dahl-betænkningen.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Jeg stemte for fru Dahls betænkning om organisationen og driften af Kontoret for Den Europæiske Unions Publikationer.

Jeg er enig med ordføreren i, at den foregående beslutning fra 20. juli 2000 burde erstattes, navnlig for at kunne tage ordentligt hensyn til Europa-Parlamentets bemærkning under dechargeproceduren for regnskabsåret 2001. Jeg mener, at betænkningen også er nyttig med hensyn til at præcisere den politiske og administrative ansvarsfordeling for Kontoret for Den Europæiske Unions Publikationer, og at en sådan præcisering er nødvendig for at sikre, at kontoret udfører sine opgaver på en korrekt, strømlinet og effektiv måde.

Formanden. – Stemmeforklaringerne er afsluttet.

11. Stemmerettelser og -intentioner: se protokollen

12. Meddelelse af Rådets fælles holdninger: se protokollen

13. Modtagne dokumenter: se protokollen

14. Afgørelser vedrørende forskellige dokumenter: se protokollen

15. Fremsendelse af beslutninger vedtaget under dette møde: se protokollen

16. Tidspunkt for næste møde: se protokollen

17. Afbrydelse af sessionen

Formanden. – Jeg erklærer Europa-Parlamentets session for afbrudt.

(Formanden hævede mødet kl. 12.50.)